

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any X N.º 484

Setmana de l'1 al 7
de gener del 1989

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

*El Verb de Déu,
incorporal, incorruptible
i immortal, ve a
nosaltres. És cert que no
estava pas lluny, ja que
cap part de la creació
està privada de la seva
presència. Ell omplia
totes les coses en tot lloc,
ja que estava amb el
seu Pare. Però, en un gest
de condescendència,
ve a nosaltres per a
manifestar-nos el seu
amor per la nostra
humanitat.*

Sant Atanasi

AFINANT

Paraules i gestos

JOAN E. JARQUE
i JUTGLAR

El dia de Cap d'Any l'Església ens demana que preguem per la pau. En un missatge adreçat a tot home de bona voluntat, el Papa proposa cada any un tema diferent de reflexió assenyalant alguns elements que poden entorpir o afavorir la pau. Enguany, el tema escollit toca un punt al qual som particularment sensibles els catalans: el respecte a les minories culturals. Però si les paraules són de bon sentir, no hi ha res més eloqüent que un gest. I el Papa l'ha fet, aquest gest de respecte envers la nostra llengua felicitant-nos les festes en català el dia de Nadal. Feia anys que ho esperàvem... i que ho demanàvem. Aneu a saber, però, si també a la Santa Seu els convencen més els gestos que les paraules. Aleshores el recent pelegrinatge a Roma pel Mil·lenari potser va ser el gest que calia!

**Missatge de
Joan Pau II per al
Dia Mundial de
la Pau**

Pàgs. 6 i 7

**La misteriosa
desaparició
dels menors**

Pàgs. centrals

Per primera vegada en la Història

**"Bon Nadal en
la gràcia de
Déu que ens estima"
ens digué Joan Pau II**

El Papa ens felicità el Nadal en català

"Bon Nadal, en la gràcia de Déu que ens estima". Donà bo d'escoltar aquestes paraules. Certament i en primer lloc, pel seu contingut teològic que ens manifesta la tendresa de Déu, i després perquè hom les imagina dites cordialment a tot Catalunya pel Papa que presideix en la caritat l'Església Universal. Feia anys que Catalunya esperava aquesta felicitació en la llengua nostrada, com una afectuosa atenció a la nostra identitat nacional, cristiana, històrica i cultural. Enguany, per Nadal, el nom de Catalunya ha ressonat arreu del món. Ens n'alegrem de debò!

Un efecte més de la "perestroika"

La Missa del Gall del Vaticà fou retransmesa en directe per la televisió a l'URSS

MOSCOU.— Per primera vegada, els catòlics soviètics pogueren seguir en directe per televisió la Missa del Gall que va celebrar a la basílica de Sant Pere el papa Joan Pau II. La transmissió fou adreçada als fidels catòlics de la República soviètica de Lituània, que l'endemà també pogueren seguir en directe la missa de Nadal del Pontífex.

El Papa va afirmar en l'homília de la Missa del Gall que "l'home no pot quedar indiferent davant el misteri de la nit de Betlem", ja que el contrari ocasionaria "un esquinç interior en

la seva humanitat". La missa fou oficiada només pel Pontífex, ajudat per diaques, seminaristes i seglars de diversos països que llegiren les lectures i les pregàries dels fidels.

"Avui ha nascut un Salvador" va dir el Papa, citant l'Evangeli i va afirmar a continuació que "pot semblar que la humanitat ha fet ja tant i continua fent-ho, per salvar-se amb les seves pròpies forces, perquè l'home es considera autosuficient".

També va parlar de la "sorpresa" de l'home davant "un Déu etern i invisible" que neix

"en un estable abandonat, com un fill de pares sense casa" i de la "por i l'alegria dels pastors"; "aquesta sorpresa no va durar només un moment: roman en la consciència humana per a tota la vida".

La missa, seguida per deu mil fidels, fou celebrada en deu idiomes, entre els quals l'àrab, suahili i tagalo. En acabat, Joan Pau II va anar cap a la capella del cor, a la nau esquerra de la basílica, per col·locar una imatge del Nen Jesús en el naixement.

NOVETAT!

CALENDARI CATALUNYA CRISTIANA 1989

Característiques del CALENDARI:

**Santoral, Lectures diàries de la Missa,
Temps de l'any litúrgic,
Intenció mensual del Sant Pare,
Cicle lunar, Format de paret,
Espai per anotacions diàries.**

Tamany 21 x 43 cms., Preu 350 ptes.

TAMBÉ:

El Díptic del Mil·lenari
La imatge de la Mare de Déu "Benaurada"
Medalla magnètica pel cotxe

BUTLLETA DE COMANDA

Nom i cognoms
Domicili Població DP
Desitja adquirir:
Quantitat

☐	Calendari Catalunya Cristiana.
Preu: 350 ptes.	____
☐	Díptic del Mil·lenari.
Preu: 12 Ptes. unitat/1.100 Ptes. el centenar.	____
☐	La imatge de la Mare de Déu "Benaurada".
Terracota policromada original de "Petites Soeurs de Bethlem".
Preu: 12.500 Ptes.	____
☐	Medalla magnètica original de "Petites Soeurs de Bethlem".
Preu: 850 Ptes.	____

Marqui amb una creu, si desitja que les hi enviï per reembossament, ☐ taló ☐ més despeses de tramesa.

Envieu-les a "AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA". Plaça Urquinaona, 11, 3a. A. 08010 - BARCELONA - TELF.: 301 37 18

**"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE ÇADA SETMANA SURTI AL CARRER
CATALUNYA CRISTIANA**

PER A INFORMACIÓ:

Plaça Urquinaona, 11 - 3a A

08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

**L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18**

EDITORIAL

El Papa de les minories

Aquest primer de gener, Cap d'Any, se celebra la XXII diada mundial de la pau. En data del dia 8 de desembre el Papa va fer públic, com ja és costum, un missatge glossant el tema de reflexió escollit. El d'enguany és "Per construir la pau, respectar les minories". Com va remarcar el cardenal Roger Etchegaray, president de la Comissió pontifícia Justícia i Pau que s'ocupa de preparar aquesta diada, el tema d'enguany té una certa originalitat. És cert que ja Pius XII va afirmar més d'una vegada els drets de les minories culturals, ètniques i religioses; així ho féu, per exemple en els seus notables missatges de Nadal de 1939, 1941 i 1954, —que, cal dir-ho, eren rebuts amb reticència per les autoritats espanyoles d'aleshores— i Joan XXIII va tractar el problema de les minories en la seva encíclica "Pacem in terris" dedicant-li quatre paràgrafs, un dels quals és citat pel Papa actual en l'encapçalament del missatge d'enguany. L'originalitat, tanmateix, del missatge que avui comentem rau en el fet que "és la primera vegada" —són paraules del cardenal Etchegaray— que el magisteri consagra exclusivament un document a aquest problema. Es tracta —diu— d'un missatge en el qual tots els mots són importants i que s'ha de prendre en la seva totalitat.

Joan Pau II és, doncs, pel que fa al respecte, a la comprensió i a l'afecte envers les minories nacionals, un Papa "original". Els catalans, almenys, li hem de reconèixer i agrair diverses "primeres" en el seu "palmarès": concedir que per primera vegada se celebrés una missa en català a l'altar papal de Sant Pere, el dia 4 de desembre propassat; el primer discurs en català d'un Papa, publicat a l'Osservatore Romano, el dia següent, i la primera felicitació nadalenca en català el

migdia d'aquest Nadal abans de l'habitual benedicció "urbi et orbi". Aquest reconeixement, finalment assolit, del fet cultural i lingüístic del nostre poble per part de la Santa Seu es deu, sens dubte, a la tasca sense esclat però tenaç i respectuosa d'una colla de catalans, d'avui i de fa molt temps, de pastors i de seglars, com el bisbe Torras i el cardenal Vidal i Barraquer, els abats Albareda, Escaró i Brasó, mossèn Bonet i el doctor Sugranyes... Tasca que, creiem, va trobar la seva "plasmació" en el gran pelegrinatge del Mil·lenari recentment celebrat. Els catalans estem doncs d'enhorabona per aquest "moment històric" del nostre poble, i cal que manifestem el nostre agraïment als homes que l'han fet possible i al Papa que ens ha comprès. Així ho fem nosaltres de tot cor des d'aquestes ratlles.

La nostra alegria —que, volem creure, serà almenys compresa si no compartida, per tothom que no tingui prejudicis obtusos sobre el fet català, per una banda, o sobre "aquest Papa", per l'altra —no ens impedeix pas de celebrar també la bona notícia que representa, per a tantes altres minories, culturals, ètniques o religioses oprimides o no prou respectades, aquesta clara presa de posició pontifícia. Com també digué el cardenal Etchegaray en la presentació del missatge que comentem: "potser no hi ha cap Estat en el món en què, d'una manera o altra, no es plantegi el problema de

les minories". I certament, com ho remarca el tema de la jornada de la pau d'enguany i ens n'assabenten prou les notícies dia rera dia, "les violacions dels drets legítims dels grups minoritaris, són una greu amenaça contra la pau, tant a l'interior d'un país, com entre els Estats".

Voldriem encara subratllar dos punts d'aquest missatge pontifí, deixant per una altra ocasió i per a altres plomes el comentari a fons que s'imposa. L'un és la condemna clara de la violència —i en particular del terrorisme— com a suposat mitjà per resoldre els problemes de les minories. L'arrel de la il·legimitat, no sols moral sinó també política, del terrorisme és assenyalada pel Papa amb una claredat diàfana: "...els grups terroristes —diu— s'arroguen indegudament el dret exclusiu a parlar en nom de les comunitats minoritàries, privant-les així de la possibilitat d'escollir lliurement i obertament llurs representants i de cercar, sense intimidacions, les solucions adequades. Ultra això, els membres d'aquestes comunitats sofreixen massa sovint a causa dels actes de violència comesos abusivament en nom d'ells". A Espanya coneixem prou bé aquesta situació tant justament descrita i estigmatitzada; tant de bo ens en poguem veure lliures també a Catalunya.

L'altre punt fa una referència especial als creients, i el voldriem assenyalat especialment a alguns cristians tant de casa com de fora. En els seus paràgrafs finals, el Papa, després de dir com ell està a prop de tots els grups minoritaris, conclou demanant que tots els cristians "siguem pioners d'aquesta obra de pau".

Vivim en el temps del llenguatge. Aquesta afirmació, per a una persona que, com jo, creu fermament en la paraula, hauria de ser una lloança. I, tanmateix, jo no ho dic com una lloança —que presuposaria un judici positiu del fet—, sinó com un motiu de preocupació. Perquè sovint el llenguatge serveix per distreure l'atenció d'allò a què el llenguatge hauria de servir: la veritat. Malauradament hi ha molts "entesos" que promouen un interès pel llenguatge al marge de si aquest llenguatge comunica o no la veritat, deixa pas o no al bé.

Per a mi el llenguatge és l'instrument bàsic que la naturalesa —i el seu Creador— ens ha proporcionat per comunicar-nos les persones en la veritat, en l'ésser de tot el que existeix. Qui diu el que és s'atansa als altres en la veritat; qui diu el que no és s'adreça als altres en la mentida, en el grau que ho faci conscientment.

De tota manera, per la condició d'imatge de Déu —pròpia de la persona humana—, els homes i les dones posseïm el do de la creativitat, pel qual podem afectar "el que és" de tal manera que, sense deixar de ser "el que és", sigui també alhora "el que nosaltres n'hem fet". El diner és el diner, el progrés és el progrés, Barcelona és Barcelona. Però, alhora, el diner pot ser instrument de justícia o d'injustícia; el progrés pot resultar personalitzador o despersonalitzador; Barcelona pot ser una llar

de convivència o un lloc de desfeita humana, segons com nosaltres exercim el nostre poder creatiu sobre aquestes realitats.

Ara bé, per recrear una realitat l'hem de fer nostra coneixent-la assumint-la compromesament, afirmant-la, negant-la o matisant-la amb la nostra afirmació personal.

Aquesta operació, profundament humana, és alhora profundament delicada. Perquè, segons com la realitzem, la nostra creativitat pot fer brillar la veritat amb la nostra vida, o pot entronitzar en la nostra vida i en la dels altres la mentida.

En primer lloc cal que ens adonem que la realitat —tot allò que, d'una manera o altra, podem dir que existeix— pot ser natural o cultural. És realitat natural la que existeix al marge de l'acció humana. És cultural la que no hauria existit si no fos per l'obra de l'home. Tant pel que fa al cas de la realitat natural com al de la realitat cultural, "fer-les nostres" per tal de poder-les "re-crear", "donar-los un sentit personal", exigeix que les acceptem.

Què significa, però, "acceptar la realitat"? Per respondre aquesta pregunta cal distingir no solament els dos tipus de realitat als quals m'he referit, sinó també els

PAU LÓPEZ CASTELLOTE

dos significats que té el verb "acceptar". Una cosa és "acceptar" en el sentit d'admetre l'existència d'allò que és acceptat, i una altra cosa és "acceptar" en el sentit de "justificar" allò que admetem. Admetre el que les coses són —acceptar-ho— ¿qui pot dubtar que sempre serà un principi de saviesa per a l'home que és home? Acceptar, en canvi, el que l'home ha fet de les coses no sempre té un sentit positiu. Perquè l'home ha fet sovint de les coses naturals un instrument de destrucció i de degradació. Si per "acceptar la realitat" volem dir "tenir per existent allò que existeix", ¿qui pot no acceptar la realitat, sigui quina sigui? Però si per "acceptar la realitat" volem dir "justificar-la", qui pot fer-ho amb tranquil·litat si es tracta de la realitat sociològica i cultural?

La realitat natural sempre és bona. Tota la naturalesa no humana —i la humana en els aspectes que no depenen de la llibertat— és bona i no pot no ser-ho. Solament en el camp de la llibertat apareix el mal, la degradació de l'ésser. Perquè la persona humana pot re-

crear l'ésser natural donant-li un sentit negatiu, valorant-lo en contra del seu valor, donant-li una manera de ser que tendeix a degradar el seu ésser natural. El que en diem "mal físic" —l'erupció del Nevado del Ruiz, amb els seus 25.000 morts, per exemple— jo me l'explico com a conseqüència del pecat original, amb el qual l'home —críat a "senyorejar" la terra— va introduir el desordre en la natura pel que fa a la relació amb l'home.

El pecat original, però —com sempre ha explicat l'Església—, no va anul·lar la missió de "senyoriu" de l'home sobre la terra, si bé la va afectar negativament: a partir del pecat, l'home ha senyorejat sovint la terra en l'egoisme, en la disbauxa i en el menyspreu utilitari. També, però, l'ha senyorejada en l'ennobliment no solament a través de l'acció, sinó també a través de la contemplació; no solament traient-ne profit utilitari, sinó també gaudint de la seva bellesa. Fruit d'ambdues classes de senyoriu, la realitat natural ha contribuït a dues menes de realitat social: la digna —al servei del creixement personal de l'home— i la indigna —al servei de la degradació humana—.

Quan se'ns diu, doncs, amb

aquesta espècie de tirania que pren la fórmula "és el llenguatge del nostre temps" que "hem d'acceptar la realitat", anem amb compte, no sigui que, amb excusa que no podem negar l'existència del que existeix, se'ns vulgui fer justificar allò que, per més que sigui del nostre temps, no té justificació possible.

La realitat cultural digna ens dignifica; la realitat cultural indigna ens degrada. La realitat de l'ésser ens posa en el camí de la veritat. Hem d'aspirar a la veritat de l'home; però la degradació, el vici, la drogaddicció, el terrorisme, l'ús de l'home per l'home, per més "realitat" que sigui, mai no serà la veritat de l'home.

No defraudem els nostres joves. Ens necessiten fermes en l'acceptació de la realitat de l'ésser, i fermes també en el refús de la degradació de l'ésser per un mal ús de la inqüestionable llibertat.

Anem amb compte que no ens arrossequin aquestes tiranies que, tot adorant el llenguatge com un absolut, ens el fan divorciar de la veritat, de l'ésser de les coses, sense el qual les paraules que el signifiquen són buit i solament buit.

Acceptem la realitat, però per responsabilitzar-nos-en, sempre al servei de la dignitat humana i de la dignificació del món. Això és el que ens exigeix la solidaritat no solament amb els nostres contemporanis, sinó amb els que ens seguiran sobre la terra.

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

*Difusió controlada per O.L.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Sots-director: Francesc Malgosa i Riera

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Jaume Roig i Torrentgenerós

Disseny: Josep Samper i Aledo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/. València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84 08007 Barcelona

Impressora: Publiograf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

QUINA XIMPLERIA!

Poques vegades he rigut tan de gust com un dia que veia les carotes d'un home que provava de beure a galet, i el porró no li rajava. Es mirava el broc, i no el veia pas embussat. I ho tornava a provar, i més carotes, perquè el vi no li baixava. Al final feren adonar a aquell passarell que havia pitjat massa el suro que tapava el broc gros. On va, tot això? dirà algú. Una revista seriosa no es mereix segons quines ximpleries, hi afegirà un altre. És veritat; perdoneu! Això no obstant, i amb permís de tots els qui no ho creuen així, jo hi veig una colla d'aplicacions ben serioses, en aquesta ximpleria d'un porró que no raja perquè té el broc gros tapat massa fort i no deixa entrar l'aire que ha de permetre al vi de sortir. Diuen que el Concili va ser com una alenada d'aire fresc per a l'Església. Si ara tanquem i barrem portes i finestres i no deixem que hi entri més aire fresc; ja veurem què en sortirà!

MIQUEL ESTRADÉ

No; no és una sigla o emblema d'un nou moviment revolucionari, a l'estil del M-19 de la guerrilla colombiana, o d'altres.

És precisament el nom d'una cosa insubstituïble per trobar la pau, la dignitat humana perduda i el goig d'existir.

Tots sabem que quan els metges aconseguïen a la fi fer un diagnòstic precís del malalt, s'ha recorregut la major part del camí per a la seva curació. Queda tan sols aplicar correctament les terapèutiques que ja se sap que són les oportunes i eficaces per a aquesta malaltia concreta.

I això —diagnosticar— és el que hem de fer primerament amb aquest elefant malalt que és la nostra societat occidental d'avui.

Veiem "síntomes" per tot arreu: guerres absurdes, divorcis cada vegada més freqüents, avortaments sense sentit, agres dissensions entre les persones al si de les famílies, als grups, als partits polítics; passotisme i indiferència a tot en molta joventut. Una ferotge competència econòmica, droga, marginats; pobres cada vegada més pobres... I encara, entre els poderosos, infelicitat profunda, tedi, insatisfacció, que miren de suplir amb més grans ambicions.

He dit que tot això són símptomes, que manifesten que hi ha una malaltia amagada, la qual haurem de descobrir per a intentar d'aplicar remeis útils que no siguin només pegats circumstancials que calmin per un moment la tos o el mal de costat.

Sí; ¿quina deu ser, quina és, la malaltia que té tan prosaïda i pudent la nostra civilització?

Els vells —avui, en avançar l'edat de jubilació, cada vegada l'ancianitat comença abans— són éssers plens de mèrits. Tota la seva vida, l'han dedicada a treballar, a patir per donar a les generacions següents aquest món amb què ens hem trobat, tan avançat de tècniques i de bel·leses!

"4-M"

ALFRED RUBIO

Aquestes persones d'edat, de pell arrugada, són com els deserts, que semblen només seques dunes inútils. Però, si se sap detectar-hi les seves riqueses profundes, surten rius de petroli o d'aigües abundants freàtiques, que fecunden indústries potents i camps ubèrrims.

Vells a qui certament, ja no pertoca manar, és clar. El comandament és una mena d'esport massa violent i "estressiu". Els adults ja no han d'oïr perquè són responsables del timó de la seva vida. "Honrar" els vells és un altra cosa: és lloar, ajudar, servir; és acaronar, és estimar-los!

I "aquests grans" que han vist, pensat i viscut les coses per segona o tercera vegada al llarg de la seva vida, són llacs de saviesa de l'ànima humana, i quants consells poden reflectir, plens d'experiència!

A més, estan de tornada de cànon i dogmes de la raó, i poden estimar els seus nets amb una més gran lucidesa, llibertat, tendresa i temps.

El gran psiquiatre Lluís Folch i Camarasa diu que els avis són tan necessaris per una educació dels nets correcta i harmònica, que si els avis no existissin els hauríem d'inventar.

Quant que podríem anar escrivint sobre això!

Però, ¿què passa en realitat al nostre entorn?

Als vells, se'ls margina: com que ja no produïen, són antieconòmics. Són, amb les seves pensions —ben merescudes i pagades per ells mateixos al llarg de la seva

vida!—, massa càrrega per als Estats, i els joves que treballen han de mantenir-los perquè els Governos, pel que es pot veure, amb guant blanc, mercès a les devaluacions i les inflacions, els escatimen el valor d'aquelles aportacions ben vàlides en el seu dia, fetes, com diem, pels mateixos vells d'avui.

Són arraconats en residències, ben tristes algunes per la seva solitud on ni les famílies a vegades els visiten. Antecessors fredes del panteó impacient.

Encara més, en molts llocs ja s'aplica —amb hipòcrita filantropia— l'eutanàsia activa. S'aprofita per això qualsevol ocasió, un grip, una operació... les quals sempre "es compliquen". Es va morir, diuen.

La nostra societat ha oblidat el Quart Manament d'aquelles lleis de Moisés, que estan, no obstant, a les entranyes de la nostra civilització.

Va és no matar, no fornicar, no robar, no mentir, etc., si tot això no es construeix sobre la roca ferma de l'"Honrar pare i mare". Tots els grans. Si no s'estima els pares —que ens han donat el tresor bàsic de l'existència i tantes altres coses més— ¿com podem estimar el veí i menys encara l'enemic? I si no els estimem, acabarà produint-se la guerra, dins la família, amb els propis i els llunyans. I amb nosaltres mateixos. Sempre una competència ferotge, sempre ambicionant més perquè res no ens satisfà. Menyspreant les nostres arrels estem dividits en la nostra mateixa identitat.

¿Tractament? El "4-M", o sigui: recordar i tornar a aplicar aquest Quart Manament, base dels altres per a una plaïda, joiosa, relació amb els altres.

A més, si menyspreem i matem els nostres vells com a cavalls inútils, els nostres fills estan aprenent amb el nostre exemple a deshonrar-nos i a exterminar-nos a nosaltres en un termini breu. I ells tampoc no seran feliços!

Cada setmana llegeixo amb gust la revista "Catalunya Cristiana" i ho faig precisament perquè en ella hi apareixen les "Glosses dominicals" del cardenal Jubany i la secció "Fets i criteris", de l'arquebisbe de Tarragona, a més d'altres textos de diversos bisbes catalans, i, en tots ells, excel·leix aquesta barreja de bon sentit, de realisme i mesura que els catalans resumeixen en la paraula "seny" i que sembla que és una de les virtuts més definitives del poble català.

En el darrer número veig amb enveja com el cardenal Jubany parla de la solidaritat sense retòrica, en el to amb què la gent parla amb el seu veí, sense asseure's a la càtedra ni posar-se la mitra. O veig com monsenyor Torre-

lla comenta —amb els seus tocs d'ironia i les seves bromes— un llibre recentment publicat a Itàlia. O que el bisbe d'Urgell escriu una pastoral sobre el problema que crea en les comarques catalanes del nord la invasió de la llet europea i sobre les dificultats que els joves agricultors tenen per trobar una dona que vulgui casar-se amb un camperol. O que el bisbe de Girona s'adreça als pares de família demanant-los-hi que "comuniqueu als seus fills la certesa que Déu els estima".

I, llegint aquestes coses em sento feliç perquè penso que aquest tipus de religiositat

J.L. MARTIN DESCALZO

—plantada en la realitat, amable, somrient, positiva— és precisament la que més necessita l'home d'avui.

L'Església catalana, i els seus bisbes davant, han trobat —cal confessar-ho— un estil per parlar de Déu que, em sembla, no gaudim en altres latituds. Un Déu que és seriós i amic, una fe que és exaltant i quotidiana, una manera de veure el món que és, a l'una, humana i cristià.

Aquest sentit comú, aquest bon sentit, aquest contemplar la

realitat sense dramatismes, com aquell que hagués viscut les coses abans de viure-les, aquest "seny", em sembla una de les grans virtuts cristianes del nostre temps. El món ja ha tingut massa angoixes i no podem oferir-li una fe agònica que necessita justificar-se a si mateixa cada matí. I per això em plau llegir aquest cardenal Jubany com si ja hagués estat amb Ell el dia abans i com si no hagués d'explicar massa la seva fe perquè es veu que és la casa on sojorna. Des d'aquesta serena seguretat, parla després de les coses amb mesura, sense intransigències, sense radicalismes,

dient les coses més exigents amb tota la naturalitat.

Penso que la fe dels catalans és així. I que Déu els la mantingui, perquè a la resta dels espanyols, sempre tan unanimitat tenen, els espellotats, ens manquen bones dosis d'aquest sentit comú. Els catalans tenen, en canvi, com una doble pell quan estan com a cristians i com a homes en el món.

I potser és per tot això que sigui tan important que Catalunya mantingui aquesta fe i que els seus bisbes sàpiguen encarnar-la; si un dia s'afeblís o els bisbes anessin per un costat i el país per un altre, quelcom es trencaria en l'ésser català, que sense aquest beneït "seny" tan cristià tot el país caminaria a peu coix.

El "seny" del Cardenal

ARA MATEIX

Els temps fugen... Hi pensem, sobretot, en dates assenyalades com aquesta de cap d'any. Ara surten balanços, resums i estadístiques de l'any escolat... I cadascú, poc o molt, repassa els seus records. És aquell esforç tan humà i, alhora, tan incert, de què parlava Maragall, que voldria aturar molts moments de cada dia i fer-los eterns en el nostre interior. I és, també, allò que demanem en el salm 89: "Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor."

Endut, jo també, per aquest corrent, reincideixo en el joc d'ara fa dos anys: evocaré fets, situacions i personatges que han estat actualitat el 1988, arbitràriament posats per ordre alfabètic...

ARMENIS. Fenòmens com els terratrèmols amb milers de víctimes sempre interpel·len. El de Lisboa de 1755 esdevingué per a molts una qüestió religiosa. Voltaire li dedicà un famós poema... És perquè la fe d'ara és més madura o perquè no n'hi ha gaire —o per totes dues coses— que avui ningú no toca aquest aspecte? De fet, el terratrèmol d'Armènia només ha interpel·lat el nivell de vida de la Unió Soviètica, la solidesa de les seves construccions, l'organització dels socors... També ens ha impressionat molt que aquesta terrible catàstrofe s'hagi abatut sobre una nació dissortada, en lluita pels seus drets. A la vella Rússia, ara comencen a traspuar les injustícies històriques sempre latents a fi de ser ells mateixos. La seva integració a la URSS, com a República Soviètica d'Armènia, data només del 1920 i va venir després de la seva ocupació militar... Però els armenis, malgrat la desgràcia, no claudiquen. Cal remarcar-ho, perquè no se'n veuen gaires avui d'exemples de grandesa i de dignitat humanes com aquest.

BARCELONA. Fa tot just dos anys vivíem l'eufòria de la designació olímpica. Avui, molts ens sentim preocupats: de debò el mític 1992 marcarà un progrés dels homes i de les dones d'aquesta ciutat? Al Poble Nou hi ha famílies angoixades: barcelonins de diverses generacions se n'han d'anar als pobles de la perifèria perquè la seva economia no els permetrà de restar al seu barri. Què en treuran que el fa cin més bonic si per a ells ja no serà habitable? Diuen que gent amb capacitat econòmica ja compren habitatges en-

Pro-memòria (alfabètic) de 1988 (1)

J. CARRERA PLANAS

cara inexistents que vendran especulativament quan existiran... No és que hàgim de tirar una galleda d'aigua freda sobre les il·lusions esportives, sobretot les dels joves. Però tampoc no podem cedir davant un renovat i multiplicat intent de reduir-nos a ciutat de fires i congressos... Allò que era dolent sota el règim anterior també ho és ara. I, a més, en som més responsables perquè comptem amb governants elegits per nosaltres.

CARITAS. Aquest 1988 sembla que la nostra societat se n'ha adonat més: la persistència i fins el creixement de la pobresa com a fet social de renovada virulència és la cara lletja del progrés. La democràcia ens ha portat valors substancials però no, encara, el d'una, no goso dir igualtat, però sí, almenys, menor desigualtat econòmica. Un fet positiu en mig d'aquesta situació ha estat l'acció de l'Església. Els cristians hi són, a l'hora de donar respostes possibles a la misèria. En realitat ja hi eren. Sempre, d'una manera o altra, hi han estat. Però, a vegades, quedaven amagats darrera el paternalisme i la suspicàcia. A Caritas i, naturalment, a l'evolució general de l'Església devem la superació del paternalisme. I a la democràcia devem, en bona part, una certa clarificació: ara ja no es pot dir que l'Església que socorre els pobres és un poder de l'Estat que els fabrica... Segui aquesta l'explicació o en sigui una altra, el fet és que Caritas gaudeix d'un prestigi que abans no tenia.

DRETS HUMANS. Aquest any n'ha fet quaranta de la seva darrera i més eficaç formulació. En situacions obertament opressives, els drets humans són, sobretot, una reivindicació i una lluita contra un adversari que té un nom i un rostre concrets: cal estirar ençà i enllà perquè la dictadura tombi, com cantava en Llach. En canvi, en situacions

democràtiques, quan els grans abusos o han cessat o han esdevingut denunciats, l'adversari es fa difús: t'adones que no hi ha un "deus ex machina" a qui fer amollar més concessions, sinó que l'ampliació dels drets i les possibilitats de realitzar-los depèn del creixement moral de tota la comunitat. Aquesta és ara la nostra situació. Hem d'assumir-la, sense oblidar els qui, en altres latituds, encara estimen la corda, ni desentendre-nos-en.

ENCÍCLICA. Aquest any ha tingut gran ressonància la "Sollicitudo rei socialis", apareguda el mes de febrer. Resulta encoratjador el nombre de parròquies, grups i moviments que li han dedicat i encara li dediquen sessions d'estudi o de divulgació. A prop ja del centenari de la "Rerum novarum", la doctrina social de l'Església es manté viva i, per tant, evoluciona i resta propera a l'home de cada dia. Si va començar com enyorant un ordre social fet d'idees mai no encarnades i recomanant-ne la implantació, ha anat presentant-se, cada vegada més, com un ferment que és l'aportació evangèlica que fa l'Església a cada tombant per a ajudar l'home a avançar. I sempre s'ha situat una mica més endavant que el comú dels cristians... També s'hi situa aquesta que, per cert, de restauracionista —que és l'etiqueta que se sol penjar al papa Joan Pau— no en té res. Però avui sortosament, ja no hi ha aquella subestimació de la doctrina social de l'Església que es notava, fa uns quants anys, en els ambients més "progressistes". D'una banda, s'ha aclarit que l'Església no té ni pretén tenir respostes tècniques. Però, de l'altra, també ens hem fet prou conscients que les grans qüestions de l'home no són solament ni principalment tècniques i necessiten, per tant, una altra mena de respostes.

FIDEL CASTRO, l'esperança revolucionària dels joves d'ara fa trenta anys... també ha estat notícia el 1988. Però no, precisament, en sentit de progrés sinó d'immobilisme. Escolàstic del marxisme més esclerotitzat, no es pot avenir amb la "perestroika". El terratrèmol d'Armènia va impedir la seva confrontació amb Gorbtxov. De tota manera la seva figura avui no atreu ningú. El prestigi de les primeres reformes ha estat engolit per la imatge d'un poder personal

Passa a la pàg. següent

CATALUNYA

Més de 300 milions de superàvit de l'Ajuntament de Tarragona

L'Ajuntament de Tarragona tancarà el present exercici econòmic amb un superàvit d'uns 300 milions de pessetes, segons dades aportades pel portaveu de CiU. La quantitat, que representa prop del 20 per cent del pressupost municipal exceptuant les despeses de personal, posa en relleu —segons aquest portaveu— la ineficàcia de la gestió efectuada per l'equip de govern socialista.

Un miler d'estrangers expulsats de Barcelona

Un total de 1.060 estrangers han estat expulsats de la província de Barcelona durant aquest any. El 49 per cent són nord-africans, segons el Govern Civil. Els principals motius de les expulsions han estat residir de forma il·legal, infringir la llei de estrangeria i ser reclamats per la justícia dels seus països.

Oposició que Barcelona formi part del París-Dakar

La Federació Catalana dels Verds va anunciar a Catalunya Ràdio que s'oposa a la presència i al pas de l'11 Rally París-Dakar a Barcelona. Els verds argumentaven que no és comprensible veure com l'Ajuntament de Barcelona, que ha iniciat campanyes contra la fam a Etiòpia, pot participar en un esdeveniment com el Rally París-Dakar, amb un suport econòmic molt important, que passa per pobles africans, subdesenvolupats i que tenen molts problemes per sobreviure.

D'altra banda una cinquantena d'entitats i associacions, i una colla de professors universitaris han signat un document obert contra la caríssima estada del Rally París-Dakar a Barcelona el dia de Nadal.

Durant 40 anys han compartit el mateix número de DNI

Dos veïns d'Igualada han compartit durant gairebé 40 anys i sense saber-ho, el mateix número del document nacional d'identitat. L'error va sortir a la llum fa poc quan un d'ells va entrar en un bingo i va comprovar que per allí havia passat ja una persona amb el mateix número de l'esmentat document. Fonts policials han manifestat que fets com aquest s'han donat amb certa freqüència.

ESPANYA

Segons el ministre de Cultura RTVE "és un monstre irracional"

El ministre de Cultura, Jorge Semprún, va qualificar l'ens públic Ràdio Televisió Espanyola de "monstre irracional en el qual els amics surten quan volen i els enemics mai". En una trobada amb periodistes, el ministre de Cultura va explicar que la directora general de RTVE, Pilar Miró, s'ha negat a rebre'l des del 13 de juliol passat, en què li va demanar una entrevista oficial com a ministre. Semprún, que va treure ferro a les polèmiques que la Miró ha suscitat amb la compra de vestits amb diners de l'ens públic, va explicar també que no entén com en una institució com RTVE pot manar només la directora general, i es va mostrar esperançat que això s'acabi: "quan hi hagi televisió privada".

Diputat eivissenc del PSOE vol crear una formació d'esquerra nacionalista

El diputat socialista al Congrés Enric Rivas va anunciar la seva voluntat d'abandonar el seu partit i d'ingressar en el Grup Mixt de la Cambra legislativa espanyola. Rivas ha abandonat el PSOE

eivissenc amb set altres militants del partit, entre els quals hi ha dos regidors, i pretén crear una nova formació d'esquerra nacionalista a l'àmbit de les illes Pitiüses (Eivissa i Formentera) "on aquest espai polític ha estat abandonat".

En anunciar la seva decisió, Rivas va criticar especialment l'actitud dels socialistes davant la polèmica de l'illa de Cabrera, que va qualificar de "presa de pèl". Per Rivas, ningú no pot esperar que l'illa sigui finalment declarada parc natural pel govern. D'altra banda, ha criticat la "desastrosa" política urbanística dels socialistes a Formentera, la falta d'una veritable política social a l'Ajuntament d'Eivissa i la "poca decisió" en la tasca de normalització lingüística del català a les institucions.

El regidor de Sant Josep, Antoni Cardona, el de Sant Antoni, Antoni Prats, i cinc militants més també han renunciat.

MÓN

500.000 soldats soviètics podrien retirar-se de Centre-europa

La Unió Soviètica està elaborant actualment el calendari per retirar 500.000 soldats entre 1989-1990, estacionats actualment a la República Democràtica Alemanya, Txecoslovàquia i Hongria, indicà Victor Karpov, vice-ministre soviètic d'Afers Exteriors. El secretari general del PCUS, Mihail Gorbatxev, anuncià el 7 de desembre, davant la tribuna de les Nacions Unides a Nova York, una reducció unilateral de mig milió d'homes i d'importants quanti-

tats d'armaments a Centre-europa.

Greus incidents en un col·legi del Camerun provoquen 60 morts

Més de 60 estudiants morts i un centenar de ferits és l'últim balanç de la catàstrofe registrada en un col·legi privat de la capital camerunesa. Sembla que la causa d'aquesta tragèdia va començar amb la baralla entre un mestre i un alumne. Els sorolls i els crits varen fer creure als alumnes dels pisos inferiors que l'edifici s'enderrocava, perquè està construït sense autorització per estudiants de la secció tècnica. En intentar sortir del col·legi es va produir un tumult i els estudiants varen ser trepitjats i asfixiats.

FETS I CRITERIS

Carta als Reis

Majestats: Fa molts anys que no us he escrit cap carta. De fet no us he escrit des dels anys de la meua infància. Ara m'he fet gran i em costa d'escriure-us. No sé ben bé com ho haig de fer.

Em sembla millor adreçar-me a les vostres tres majestats alhora. Vull dir que se'm fa molt difícil la distribució de matèries per competències, continents o races. Imagino que Vostres Majestats ja heu avançat en el treball d'equip i en el compartir els afers d'una manera adient i efectiva.

La primera cosa que vull demanar-vos és el vostre ajut per a la pau del món. L'última guerra mundial queda molt lluny; però aquests darrers 30 anys s'han encès més d'un centenar de conflictes anomenats "locals" que representen més de 250 anys acumulats de guerres. Tot això ha fet augmentar molt el comerç d'armes. Els països "rics" les fabriquen i les venen principalment als països "pobres".

Sortosament la Unió Soviètica i els Estats Units han acordat la reducció progressiva dels míssils instal·lats a Europa. Augmenta la confiança i la convicció que es podria arribar a l'opció zero. No podrieu, Majestats, donar-hi aquest any un cop de mà?

El papa Joan Pau II ha dedicat enguany el missatge de la pau al tema "Per construir la pau, respecta les minories". Em fa por que el nostre món, tan capficat en assolir resultats massius a base de centralismes absorbents i unificadors, no en sàpiga copsar la seva importància. Majestats, posseïdors com sou de la cultura i la història dels pobles d'Orient, podrieu ben bé fer sentir-hi la vostra

veu autoritzada.

Em preocupa molt el problema de la droga, que causa tantes víctimes entre els joves i les famílies. No s'ataca l'arrel del mal i no hi ha una campanya de sensibilització sobre aquest càncer social. Molts joves tenen, avui, un "jo dèbil" a causa d'una educació permissiva i d'un profund desinterès per part dels propis pares. Els joves han de recuperar el control d'ells mateixos i han de viure en un clima d'afecte i de diàleg. Penso, Majestats, que també podeu fer quelcom important en aquest camp difícil i urgent.

Fa pocs dies, a Espanya, el 14-D fou una experiència difícil d'avaluar. El Govern ha de ser més valent en governar democràticament sense actituds "monolítiques" i els Sindicats han de defensar els drets dels treballadors amb el diàleg i la negociació sense crear situacions "artificials" de força i de prestigi. No podrieu, Majestats, amb la vostra mediació, ajudar-nos a tots a treballar per la pau social?

La celebració del mil·lenari de Catalunya ha de promoure una convivència dins d'un sa pluralisme, amb diàleg i respecte mutus. Únic camí vàlid per refermar la nostra identitat catalana. Us demano, Majestats, que en el segon mil·lenari del nostre poble, el seny prevalgui sobre la rauxa.

A tots, en aquest Any Nou, mostreu-nos aquella llum que assenyala el camí de Bet-Lèhem.

Amb tota la confiança i estima.

RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Ve de la pàg. anterior

Pro-memòria (alfabètic) de 1988 (1)

sense oposició ni canvi possibles i la repressió més desconsiderada als dissidents. La desaparició del Che Guevara va esvanir la darrera claror que l'aureolava. Que la seva política hagi portat Cuba a la ruïna econòmica és un fracàs que no constitueix un deshonori: pot al·legar el boicot americà i adhuc les seques dels últims anys. Que el Comitè Estatal de Finances de Cuba hagi descobert desfalcs de

molts milions de dòlars en sis ministeris i altres organismes oficials, ja el deixa més mal parat... I que les compres militars cubanes constitueixin el 20% de les seves importacions —a la resta de l'Amèrica Llatina representen el 2,6%— desmunta decididament la seva extensa fraseologia. Castro pot esdevenir, paradoxalment, una víctima de la fi de la guerra freda...

GOVERN. Després de la victòria de Convergència i Unió en les eleccions del mes de maig (69 dels 135 escons del Parlament de Catalunya) aquesta coalició ha format govern. Políticament es tracta d'una revalidació important de la confiança del país que cal reconèixer sense mesquineses. En democràcia tothom ha de saber guanyar i saber perdre. Ara tenim al davant —si les coses no es compli-

quen a escala estatal— un any sense eleccions. Valdria la pena que els polítics l'esmercessin a fer política no electoralista, a fer, sobretot, administració. Els ciutadans no estem satisfets de la qualitat de l'administració actual. I en això hi ha coincidència entre electors dels diversos partits. Sembla que aquella identificació que fèiem mentalment els catalans entre autonomia i administració bona i eficaç —la imatge de Prat de la Riba— ha entrat en crisi. M'estic, ara, de posar algun exemple molt enutjós a fi de no caure en la casuística. Ara, el dia que, definitivament, la paraula autonomia no suscités en la majoria de ciutadans la idea d'administració millor que la centralista, a part del que això significaria en termes administratius, s'hauria produït una derrota política del nacionalisme. Val la pena pensar-hi seriosament.

PERE ROVIRA

Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Frares • CALISAY.

Tel. (93) 337 18 12

Missatge de Sa Santedat Joan Pau II, amb motiu de la Diada Mundial de la Pau (1 de gener)

“El primer dret de les minories és el dret d'existir”

Introducció

① “Des del segle XIX s'ha desenvolupat i afermat arreu del món una tendència en el camp polític, per la qual esdevé que els homes d'una mateixa ètnia volen ser independents i constituir-se en una única nació. I ja que això, per un conjunt de circumstàncies, no sempre pot dur-se a terme, resulta que les minories ètniques es troben tot sovint dins els límits nacionals d'una altra raça, cosa que planteja problemes d'extrema gravetat” (Enc. *Pacem in terris*, III).

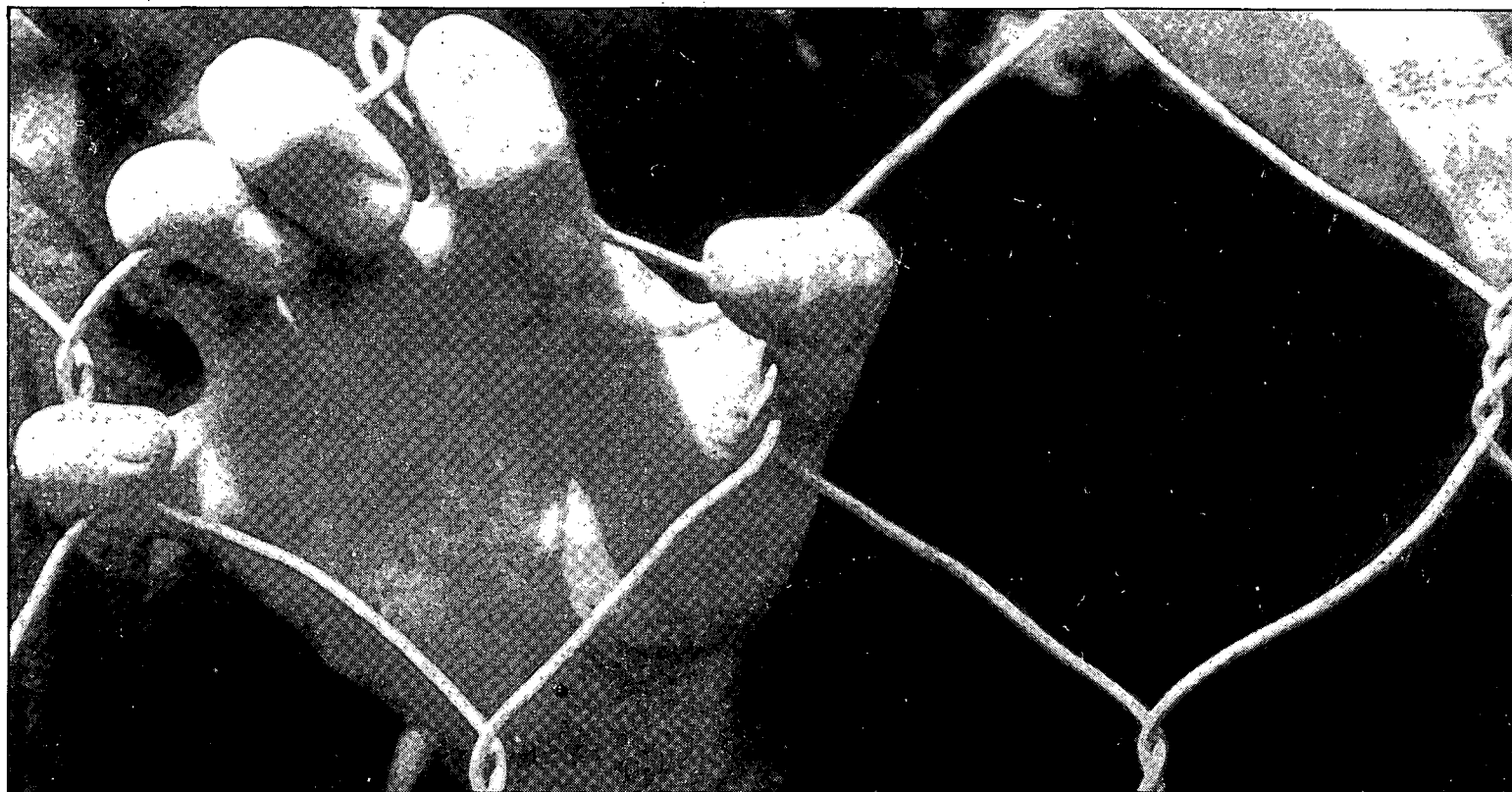
Amb aquestes paraules el meu Predecessor Joan XXIII indicava, fa vint-i-cinc anys, una de les qüestions més delicades de la societat contemporània, que, amb el pas del temps, s'ha fet cada vegada més urgent, perquè aquesta contempla tant l'organització de la vida social i civil de cada país, com la vida de la Comunitat internacional.

Es per això que volent elegir un tema específic per a la propera Diada Mundial de la Pau, considero oportú proposar a la reflexió comuna el problema de les minories, essent tots molt conscients que, com ha afirmat el Concili Vaticà II, “la pau no és la mera absència de la guerra, ni es redueix només a l'equilibri de les forces adversàries” (*Gaudium et Spes*, 78), sinó que és un procés dinàmic que ha de tenir en compte tots els elements, i també les causes que l'afavoreixen o la pertorben.

Es indubtable que en aquest moment de distensió internacional, gràcies als acords i mediacions que permeten entreveure possibles solucions a favor dels pobles víctimes de conflictes sagnants, la qüestió de les minories va adquirint una importància considerable i ha de constituir, per tant, per a tot dirigent polític o responsable de grups religiosos, i per a tota persona de bona voluntat, objecte de reflexió atenta.

② A gairebé totes les societats existeixen avui unes minories, com comunitats que tenen el seu origen en tradicions culturals diverses, en les seves arrels racials o ètniques, en les seves creences religioses o també en les seves vicissituds històriques: unes són antigues, altres més recents. Les situacions en les quals viuen són tan diferents que gairebé és impossible presentar un quadre complet. Per un costat, existeixen grups fins i tot molt petits capaços de defensar i afirmar la pròpia identitat, i que estan molt integrats a les societats a les quals pertanyen. En alguns casos aquests grups minoritaris aconsegueixen imposar fins i tot el seu predomini sobre la majoria en la vida pública. Per altra banda, s'observen unes minories que no exerceixen cap influència i no gaudeixen plenament dels seus drets, més encara, es troben en situacions de sofriment i malestar.

Això pot portar aquests grups a una resignació apàtica o a un es-

“Voldria expressar el meu apropament espiritual als membres dels grups minoritaris que encara pateixen; elevo la meua pregaria per tal que les proves a les quals es veuen sotmesos cessin tan aviat com sigui possible” (Juan Pau II).

tat de convulsió, i fins i tot a la rebel·lió. Tanmateix, ni la passivitat ni la violència són camins adequats per a una autèntica pau.

Algunes minories tenen en comú a més una altra experiència: la separació o marginació. És cert que, a vegades, un grup pot escollir deliberadament el viure separat per tal de protegir la seva cultura, però sovint també és veritat que les minories es troben davant de barreres que les aïllen de la resta de la societat. En aquest context, mentre la minoria tendeix a tancar-se en si mateixa, la població majoritària pot adoptar una actitud de rebuig del grup minoritari en el seu conjunt, o de cada un dels seus membres. Quan això es verifica ells no són capaços de contribuir activament i creativament a una pau fonamentada en l'acceptació de les legítimes diferències.

Principis fonamentals

③ En una societat nacional, composta per diferents grups humans, són dos els principis comuns que no és possible anul·lar, sinó que han de ser el fonament de tota organització social. El primer principi és la inalienable dignitat de cada persona humana, sense distincions relatives al seu origen racial, ètnic, cultural, nacional o a la seva creença religiosa. Cap persona no existeix per si sola, sinó que troba la seva plena identitat en la seva relació amb els altres. El mateix es pot afirmar dels grups humans.

En efecte, aquests tenen dret a la seva identitat col·lectiva que ha de ser tutelada d'acord amb la dignitat de cada un dels seus membres. Aquest dret roman inalterat

fins i tot en els casos en els quals el grup, o algun dels seus membres, actui contra el bé comú. En aquests casos la presumpta acció il·lícita ha de ser examinada per l'autoritat competent sense que per això sigui condemnat tot el grup, ja que això és contra justícia. Al seu torn, els membres de les minories tenen l'obligació de tractar els altres amb el mateix respecte i sentit de la dignitat. El segon principi es refereix a la unitat bàsica del gènere humà, que té el seu origen en un únic Déu creador, el qual, segons l'expressió de la Sagrada Escriptura, “crea, d'un sol principi, tot el llinatge humà, perquè habitès sobre tota la superfície de la terra” (*Act 17,26*). La unitat del gènere humà comporta que la humanitat sencera, per damunt de les seves divisions ètniques, nacionals, culturals i religioses constitueixi una comunitat, sense discriminació entre els pobles, i que tendeixi a la solidaritat recíproca. La unitat també exigeix que la diversitat dels membres de la família humana es posi al servei d'una consolidació de la mateixa unitat, en lloc de ser motiu de divisió.

L'obligació d'acceptar i tutelar la diversitat no correspon únicament a l'Estat o als grups. Cada persona, com a membre d'una única família humana, ha de comprendre i respectar el valor de la diversitat entre els membres i orientar-lo al bé comú. Una intel·ligència oberta, desitjosa de conèixer millor el patrimoni cultural de les

minories amb les quals es relaciona, contribuirà a l'eliminació de les actituds basades en prejudicis que obstaculitzen unes sanes relacions socials. Es tracta d'un procés que cal seguir constantment, ja que aquestes actituds reapareixen, molt freqüentment, amb noves formes.

La pau de l'única família humana exigeix un desenvolupament constructiu d'allò que ens distingeix com a individus i com a pobles, i d'allò que representa la nostra pròpia identitat. Per altra banda, la pau exigeix a més uns

minoritaris i l'Estat. En alguns casos, els drets han estat codificats i les minories gaudeixen d'una tutela jurídica específica. Però a vegades, fins i tot on l'Estat assegura l'esmentada tutela, les minories pateixen discriminació i exclusions de fet; en aquests casos, l'Estat mateix té l'obligació de promoure i afavorir els drets dels grups minoritaris, ja que la pau i la seguretat interna podran ser garantits només mitjançant el respecte dels drets d'aquells que es troben sota la seva responsabilitat.

“Un dret de les minories és el de desenvolupar la seva pròpia cultura”

disponibilitat per part de tots els grups socials —estiguin o no constituïts com a Estat— per contribuir a l'edificació d'un món pacífic. La micro-comunitat i la macro-comunitat estan unides per uns drets i deures recíprocs, l'observança dels quals ajuda a consolidar la pau.

Drets i deures de les minories

④ Una de les finalitats de l'Estat de dret és que tots els ciutadans puguin gaudir de la mateixa dignitat i igualtat davant la llei. Tanmateix, l'existència de minories com a grups identificables dintre d'un Estat planteja la qüestió dels seus drets i deures específics.

Molts d'aquests drets i deures concerneixen precisament a la relació que s'estableix entre els grups

⑤ El primer dret de les minories és el dret a existir. Aquest dret pot no ser tingut en compte de maneres molt diverses, podent arribar fins a l'extrem de ser negat mitjançant formes evidents o indirectes de genocidi. El dret a la vida, com a tal, és un dret inalienable, i un estat que persegueixi o toleri actes que posen en perill la vida dels seus ciutadans, pertanyents a grups minoritaris, viola la llei fonamental que regula l'ordre social.

⑥ El dret a existir pot també sofrir detriment mitjançant formes més subtils. Alguns pobles, particularment qualificats com autòctons o aborígens han tingut sempre amb la seva terra una relació especial; que està unida a la seva mateixa identitat, a les seves tradicions tribals, culturals i religioses. Quan les poblacions indígenes es veuen privades de la seva terra perden un element vital de la seva existència i corren el risc de desaparèixer com a poble.

⑦ Un altre dret que cal salvaguardar és el dret de les minories a defensar i desenvolupar

par la seva pròpia cultura. No és infreqüent el cas de grups minoritaris en perill d'extinció cultural. De fet, en alguns llocs s'ha adoptat una legislació que no els reconeix el dret a l'ús de la pròpia llengua. A vegades, s'han imposat també canvis patronímics o toponímics. En algunes ocasions, les minories veuen oblidades les seves expressions artístiques i literàries, i no troben espai suficient en la vida pública per a les seves festes i altres celebracions; tot això pot portar a la pèrdua d'una rica herència cultural. En íntima relació amb aquest dret hi ha el de mantenir relacions amb els grups que tenen una herència cultural i històrica comuna i que viuen en territoris d'altres Estats.

8 Aquí faré només un breu esment del dret a la llibertat religiosa, ja que fou el tema del Missatge per a la Diada Mundial de la Pau de l'any passat. Aquest és un dret que, a més de les persones, ateny a totes les Comunitats religioses, i inclou la lliure manifestació tant individual com col·lectiva de la pròpia convicció religiosa. En conseqüència aquestes minories han de poder celebrar comunitàriament el seu culte segons els seus propis ritus. Aquestes mateixes minories han de comptar amb la possibilitat d'impartir l'educació religiosa mitjançant un ensenyament adequat, i també disposar dels mitjans necessaris.

"En l'Església no pot haver-hi cap discriminació general ni la particular que afecta els grups minoritaris"

És important a més que l'Estat asseguri i promogui eficaçment la tutela de la llibertat religiosa, particularment quan, junt a una gran majoria de creients d'una religió determinada, existeixen un o més grups minoritaris pertanyents a una diferent confessió.

Finalment, cal garantir a les minories religioses una justa llibertat d'intercanvi i de relacions amb altres comunitats, tant de dins com de fora del propi àmbit nacional.

9 Els drets fonamentals de la persona han estat sancionats en l'actualitat en diversos Documents internacionals i nacionals. Per essencials que siguin aquests instruments jurídics, no són suficients tanmateix per superar uns prejudicis i desconfiances profundament arrelats, ni per eliminar aquelles maneres de pensar que inspiren accions dirigides contra grups minoritaris. La assimilació de la llei en el comportament humà constitueix un procés lent i profund, sobretot de cara a l'eliminació d'aquestes actituds, però no per això aquest procés és una tasca menys urgent. No solament l'Estat, sinó també cada persona té l'obligació de fer el possible per assolir aquesta fita: l'Estat, no obstant, pot jugar un paper important afavorint la promoció d'iniciatives culturals i d'intercanvis que facilitin la comprensió mútua, així com la promoció de programes educatius que ajudin a formar els joves en el respecte als altres i a rebutjar tots els prejudicis, molts dels quals són fruit de la ignorància. Els pares tenen també una gran responsabilitat, ja que els infants, observant, aprenen molt i són inclinats a adoptar les actituds dels seus pares respecte a altres pobles i grups.

No hi ha dubte que el desenvolupament d'una cultura basada en el respecte als altres és essencial en la construcció d'una societat pacífica; però malauradament és evident que la pràctica efectiva d'aquest respecte troba actualment força dificultats.

En concret, l'Estat ha de vigilar per tal que no es produeixin noves formes de discriminació, com, per exemple, la recerca d'habitatge o d'ocupació. Les mesures dels poders públics en aquest camp sovint són complementades de manera encomiable per generoses iniciatives d'associacions de voluntaris, d'organitzacions religioses, de persones de bona voluntat, que miren de reduir les tensions i de fomentar una major justícia social, ajudant a tants germans i germanes a trobar un treball i un habitatge digne.

10 Sorgeixen problemes delicats quan un grup minoritari presenta determinades reivindicacions que tenen particulars implicacions polítiques. A vegades s'esdevé que el grup cerca la independència o, almenys, una major autonomia política.

Desitjo reiterar que en aquestes circumstàncies delicades el diàleg i la negociació són el camí obligat per assolir la pau. La disponibilitat de les parts a acceptar-se i a dialogar és indispensable per arribar a una solució justa dels complexos problemes que poden atemp-

tar seriosament contra la pau. Contràriament, el rebuig del diàleg pot obrir la porta a la violència.

En algunes situacions de conflicte, grups terroristes s'arroguen indegudament el dret exclusiu de parlar en nom de les comunitats minoritàries, privant-les així de la possibilitat d'eligir lliurement i obertament els seus propis representants i de cercar, sense cap intimidació, les solucions adequades. A més, els membres d'aquestes comunitats pateixen massa sovint per causa dels actes de violència comesos abusivament en nom seu.

Posin atenció tots aquells que han optat per la via inhumana del terrorisme. Atacar indiscriminadament, matar persones innocents o dur a terme represàlies sagnants no afavoreix una justa valoració de les reivindicacions presentades per les minories a favor de les quals pretenen actuar (cfr. Enc. *Sollicitudo rei socialis*, 24).

11 Tot dret comporta uns deures correlatius. Els membres dels grups minoritaris també tenen els seus propis deures respecte la societat i l'Estat on viuen; en primer lloc, el deure de cooperar, igual que els altres ciutadans, al bé comú. En efecte, les minories han d'oferir la seva aportació específica per a la construcció d'un món pacífic que reflecteixi la rica diversitat de tots els seus habitants.

En segon lloc, el grup minoritari té el deure de promoure la llibertat i la dignitat de cada un dels seus membres i de respectar les decisions de cada individu, fins i tot quan un d'ells decidís passar a la cultura majoritària.

En situacions de manifesta injustícia correspon als grups de les

minories emigrats a l'estranger reclamar el respecte dels legítims drets per als membres del seu grup, que han romàs oprimits en el lloc d'origen i impedit de fer escoltar la seva veu. Tanmateix, en aquests casos cal usar una gran prudència i un clar discerniment, especialment quan no es posseeixen infor-

La consciència creixent que avui es nota en tots els nivells davant la situació de les minories, constitueix en el nostre temps un signe d'esperança per a les generacions futures, i per a les aspiracions d'aquests grups minoritaris. De fet, el respecte envers ells d'alguna manera és considerat com un

de pregar com féu Jesús, amb aquelles senzilles i sublimes paraules: "Que tots siguin u. Que estiguin en nosaltres, Pare, com tu estàs en mi i jo en tu" (Jo 17,21).

Aquesta pregària ha de constituir també el nostre programa de vida, el nostre testimoni, ja que, com a cristians tenim un Pare comú, el qual no fa acceptació de persones i "estima el foraster, a qui dona pa i vestit" (Dt 10,18).

14 Quan l'Església parla de discriminació en general, o —en aquest Missatge— de la discriminació particular que afecta els grups minoritaris, s'adreça abans de tot als seus propis membres, qualsevol que sigui la seva posició o responsabilitat en la societat. Tota vegada que en l'Església no pot haver-hi cap tipus de discriminació, tampoc cap cristià no pot conscientment animar o donar suport a estructures i actituds que divideixin unes persones de les altres, uns grups dels altres grups. El mateix ensenyament ha d'aplicar-se als qui fan ús de la violència i li donen suport.

15 En acabar, voldria expressar el meu aprofitament espiritual als membres dels grups minoritaris que encara pateixen. Conec els seus moments de dolor i els motius de legítim orgull. Elevo la meua pregària per tal que les proves a les quals es veuen sotmesos cessin tan aviat com sigui possible, i que tots puguin gaudir dels seus propis drets. Per part meua, demano el suport de la pregària per tal que la pau que cerquem sigui cada vegada més la veritable pau, edificada sobre la "pedra angular" (Ef 2,20-22).

Que Déu us beneeixi a tots amb el do de la seva pau i del seu amor.

Vaticà, 8 de desembre del 1988
Joannes Paulus pp. II

Joannes Paulus II

"Matar persones innocents no afavoreix les reivindicacions de les minories"

macions objectives sobre les condicions de vida de les poblacions afectades.

Tots els membres de grups minoritaris, siguin on siguin, han de saber valorar conscientment el fonament de les seves reivindicacions a la llum de l'evolució històrica i de la realitat actual. No fer-ho així comportaria el risc de romandre presoners del passat i sense perspectives pel futur.

Per construir la pau

12 En les reflexions precedents es va delimitant el perfil d'una societat més justa i pacífica, en la implantació de la qual tots tenim la responsabilitat de contribuir amb el major esforç possible. La seva realització requereix un gran zel per eliminar no solament la discriminació manifesta, sinó també totes aquelles barreres que divideixen els grups. La reconciliació segons la justícia, respectuosa de les legítimes aspiracions de tots els que formen la comunitat, ha de ser la norma. En tot, i per damunt de tot, la pacient tasca per teixir una convivència pacífica, troba vigor i realització en un amor que abasta tots els pobles. Aquest amor pot expressar-se en innombrables maneres concretes de servei a la rica diversitat del gènere humà, un en el seu origen i destí.

punt de referència per a una harmoniosa convivència social i com a índex de la maduresa civil assolida per un País i per les seves institucions: En una societat realment democràtica, garantir la participació de les minories en la vida pública és signe d'un elevat progrés civil, cosa que honora a aquelles nacions en les quals es garanteix a tots els seus ciutadans aquesta forma de participació en un clima de veritable llibertat.

13 Finalment desitjo adreçar una crida especial a les meves germanes i germans en Crist. Tots sabem per la fe —independentment del nostre origen ètnic i d'allí on vivim— que en Crist "uns i altres tenim lliure accés al Pare en un mateix Esperit", perquè hem arribat a ser "familiars de Déu" (Ef 2,18. 19). Com a membres de l'única família de Déu, no podem telerar divisions o discriminacions entre nosaltres.

Quan el Pare envià el seu Fill a la terra li confià la missió de la salvació universal. Jesús vingué per tal que tots "tinguin vida i la tinguin abundantment" (Jo 10,10). Cap persona, cap grup no és exclòs d'aquesta missió d'amor unificador que ara ens ha estat confiat a nosaltres. També nosaltres hem

El Secretari d'Estat del Vaticà, Agostino Casaroli, a Madrid

La presència del cardenal Casaroli, Secretari d'Estat del Vaticà, a Madrid ha deixat un record de diplomàcia eficaç i de gran cordialitat en els ambients que s'ha mogut.

Durant la seva estada de quatre dies —del 10 al 15 de desembre— el cardenal Casaroli va visitar el monestir de les Descalces Reials, es va traslladar a la Moncloa on fou rebut pel President del Govern, Felipe González, va tractar en la Nunciatura amb el ministre d'Afers Exteriors, Francisco Fernández Ordóñez, va consagrar bisbe el sacerdot Faustino Sainz Illa, destinat com a Prò-nunci de Cuba, i finalment es va traslladar al Palau de la Zarzuela on fou rebut pels Reis d'Espanya, amb els quals va dinar.

Abans d'anar cap a Roma, Casaroli va oferir una recepció a altes representacions del Govern i del Cos Diplomàtic, a la qual van assistir els màxims representants de la Conferència Episcopal Espanyola.

FESTA DE SANT RAMON DE PENYAFORT A LA CATEDRAL DE BARCELONA.- Dissabte, 7 de gener, a la Capella del sepulcre, celebració de l'Eucaristia, presidida pel M.I.Dr. Francesc Muñoz, President del Capítol de la S.E. Catedral de Barcelona. A les 10 del matí, a l'altar major, Missa Conventual, presidida pel M.I.Dr. Joan Guiteras, Canonge Penitencier de la Catedral de Barcelona. A les 6 de la tarda, a la Capella del sepulcre, celebració de l'Eucaristia, en sufragi dels amics difunts, presidida pel M.I.Dr. Francesc Campreciós, canonge de la Catedral de Barcelona.

* * *

Centre d'Estudis Pastoral.- Cursets que tindran lloc els mesos de gener i febrer. **Iniciació a l'Ecumenisme**, per Héctor Vall, jesuïta, professor de la Facultat de Teologia, 6 sessions, els dilluns, del 16 de gener al 20 de febrer, de dos quarts de vuit a les 9 del vespre.- **La pobresa entre nosaltres: problemes reals i respostes possibles**, per mossèn Joan A. Ventosa, director de Caritas diocesana de Barcelona, 6 sessions, del 12 de gener al 16 de febrer, de dos quarts de cinc a dos quarts de sis.- **La qüestió social: aportacions**

de Joan Pau II, per Antoni M. Oriol, professor de la Facultat de Teologia, 5 sessions, els dijous del 12 de gener al 9 de febrer, de tres quarts de dis a tres quarts de set.- Informació, programes i inscripcions: **Centre d'Estudis Pastoral**, c/ Ríbadeneira, 6, 3er. 08002 - Barcelona. Tel.: 317 48 58.

* * *

Legió de les Ànimes Petites.- Organitza un Pelegrinatge al Santuari de Santa Teresa de Lisieux, i visita a la casa natal i santa cova del nou beat Francesc de Palau i Quer, a Aitona. Sortida a les 9 del matí de la Plaça de Catalunya, davant del Corte Inglés, **diumenge 15 de gener**. A les 11'30, santa Missa en el Santuari. Dinar a Lleida. Informació i reserva: Legió de les Ànimes Petites. Tel.: 426 16 22.

* * *

Centre d'Estudis CRISTIANISME I JUSTÍCIA.- Curs: "Radiografia de la SOCIETAT POST-INDUSTRIAL", crisi, respostes insuficients, alternatives possibles. **Dies:** Els dijous, del 12 de gener al 2 de març, de 7'30 a 9 de la tarda. **Lloc:** Roger de Llúria, 13. **Matrícula:** 1.200 ptes. S'atorguen beques. Primera lliçó del Curs: "La crisi

de la civilització industrial i del seu model de desenvolupament", dijous, 12 de gener, a càrrec de Joan N. García-Nieto.

* * *

Centre d'Estudis Familiars.- El proper dia 9 de gener començarà un Curset sobre **TEOLOGIA DEL MATRIMONI**, que donarà Mn. Antoni Mel-lo, professor de Moral de la Facultat de Teologia de Catalunya. Els dilluns, fins el dia 13 de febrer, de les 19'30 a les 21 h. Programa: El matrimoni en el context de la societat post-industrial.- El matrimoni en el marc de la Revelació.- Configuració del matrimoni al llarg de la història de la reflexió creient.- La sacramentalitat del matrimoni cristià.- La fidelitat i l'estabilitat, connotacions del matrimoni cristià.- Reflexions pastorals: proposta de valors i atenció a les peculiaritats de situacions i persones.- Informació i matrícula: **SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL FAMILIAR**, c/ Diputació, 231 - Tel.: 253 86 59, tardes, de 4 a 8.

* * *

V FÒRUM "HOME I EVANGELI".- Tindrà lloc els dies 11 i 12 de març, a Santa

Coloma de Gramenet (Cinema Goya, Metro Línia I). El lema d'aquest V Fòrum serà: "L'ESGLÉSIA ENTRE LA POR I LA LLIBERTAT". Com a ponents hi intervindran Juan de Dios Martín Velasco (director de l'Institut de Pastoral amb seu a Madrid), el teòleg francès Jean Pierre Jossua i el jesuïta català Josep Rambla, que tractaran de la situació actual de l'Església, els perquès d'aquesta situació i les actituds a prendre-hi. Secretaria del Fòrum: c/ Enric Granados, 2. 08007-Barcelona. Tel.: (93) 254 95 55 i 253 28 00. De dilluns a divendres, de 7 a 9 de la tarda, del 20 de febrer al 9 de març.

* * *

Concert d'Orgue. Església de la Mare de Déu de Pompeia.- Se celebrarà el dia 10 de gener, a les 20'30 h. del vespre. Concert en homenatge a Oliver Messiaen (1908). "La Nativité du seigneur", 9 medi-

tacions per a orgue. Organista: Josep M. Mas i Bonet. Lloc: Església de Pompeia, c/ Diagonal, 450. Barcelona.

* * *

LLEIDA

IV CURS DE PASTORAL SANITÀRIA.- Organitza: Delegació Diocesana de Pastoral Sanitària i Escola de Teologia del bisbat de Lleida, 1.ª Part: Formació Teològico-bíblica. 2.ª part: Acompanyament del malalt. 3.ª part: Pastoral Sanitària Organitzada. Dirigit a: sacerdots, diaques i laics del bisbat amb responsabilitats pastorals, agents de pastoral sanitària, laics interessats en l'atenció als malalts. Horari de 20'15 h. a 21 h. Col·loqui i treball en grups. Informació i inscripcions: Sra. Maria Teresa. Escola Diocesana de Teologia. c/ Canonge Bragulat, 11. tel.: 26 72 37.

AVÍS IMPORTANT

La Comissió Organitzadora del Pelegrinatge a Roma assabenta a tots els qui hi participaren que està en avançada preparació una **EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA**, de gairebé un miler de fotografies-reportatge del Pelegrinatge a Roma. Ben aviat es donaran a conèixer dates, lloc i horari. De totes les fotografies exposades i degudament numerades se'n podrà encarregar còpia.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

ORGANISTA-concertista especialista en J.S. Bach cerca promoció o sponsor per a concerts o recitals d'orgue a catedrals, esglésies, oratoris. Disposit a viatjar. Tel. 339 15 82 de 10 a 12 nit.

MASIA o casa gran de poble llogaria Grup Cristià de vint adults i fills per convivències i lleure. Màxim a 70 Km. de Barcelona. Disposats a millorar la casa. Mercè Sala, c/ Ríbadeneira 6, 7è - 08002 Barcelona. Tel. 302 22 35.

BIJUTERIA: emmotllem i fem motlles per resines. T. 358 16 82.

ESTUDIANT d'òptica desitja treballar en òptica o taller de muntatge. Experiència públic. Jordi. Tel. 237 70 24 de 2 a 5.

S'OFEREIX Sra. per treballs d'oficina. Tel. 973 / 24 34 19. Lleida.

VENDA torre Blanes Urb. "Sant Daniel". 13 m. T. 215 77 72.

PER promoure un Pla de Previsió de Serveis Socials per a la Vellesa en immobles de Propietat Horitzontal, es desitja relació amb persones solvents que aportin idees o recursos econòmics i puguin participar en el seu desenvolupament. Tel. 777 28 24 nits de 7 a 10.

TINC estones lliures per fer petits treballs a casa. Tel. 253 04 62 de 6 a 8 de la tarde.

VENDA pis Entença-Diagonal duplex 250 m². 4 terrasses. 50 milions. T. 215 77 72.

VÍDUA 51 anys voldria tornar-se a casar per refer la seva vida. Tel.: 779 07 49.

VENDES

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER (A.P.I.)** Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia "CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a **CATALUNYA CRISTIANA**, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de **CATALUNYA CRISTIANA** carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIA

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sinode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes Enquadernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA) 5.545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

Un bonic Pessebre Vivent a Sant Fost, on es mantenen encara les arrels de poblet pintoresc

Sant Fost de Campsentelles, és un poblet de poc més de quatre mil habitants, situat a una de les vessants del Vallès molt a prop de Barcelona i on l'allargament del seu terme va des de la carena de la serralada de la Conreria fins a la vorera del riu Besòs. Tenim com a pobles veïns Badalona, Tiana, Martorelles, Mollet i Montcada.

Sortosament, Sant Fost, encara manté les arrels de poblet pintoresc i així en arribar el Nadal, des de fa molts anys —més de vint— i a iniciativa de la parròquia, un important col·lectiu de santfostencs, uneixen esforços, voluntat, enginy i art i en el bell paratge natural boscós del turó de Can Teyà i porten a terme amb gran il·lusió el Pessebre Vivent de Sant Fost.

El Pessebre Vivent de Sant Fost, es manté gràcies a la tradició que empeny a treballar-hi i millorar-lo envers el futur, car a la fi es portador d'una obra magna i digna de qualsevol ésser humà.

El Pessebre Vivent de Sant Fost, també té la bonica pretensió d'ajudar tothom, nadius i visitants a gaudir d'unes bones festes nadalenques a la vegada que serveixi d'unió i forts lligams d'amor i de pau entre els homes de la terra.

Enguany les representacions previstes són les següents: Dia 25 de desembre, Nadal, dia 1 de gener Cap d'Any i els dies 7 i 8 de gener sempre a les 6 i 7 de la tarda. Hi ha aparcament gratuït a la Plaça de l'Ajuntament que es troba a uns 300 metres del lloc on es representa el Pessebre Vivent.

A Peralada es reviu en totes les escenes de la infància de Jesús

D'uns anys ençà, el poble de Peralada va assolint un gran renom, dintre la variada geografia del nostre país, i d'una manera especial en el nostre Alt Empordà, degut a les moltes activitats que a la nostra petita vila es desenvolupen continuament; a l'estiu, amb els Festivals de Música al Casino; i tot l'any i especialment els caps de setmana amb el famós pa amb tomàquet; amb les festes populars del poble; amb les visites als bonics racons de la vila, i ara també, pel nostre Pessebre Vivent.

Un Pessebre Vivent, que comença a ser tradicional. Fa ja set anys, que uns joves inquiets el varen començar, amb una gran pobresa de mitjans i que avui ha assolit una gran importància, per la cura dels seus quadres i per la bellesa del seu paisatge, dintre el marc incomparable del Castell de Peralada.

El Pessebre Vivent de Peralada, amb tot el seu recorregut, ens fa reviure totes les escenes de la infància de Jesús, des del moment de l'Anunciació de l'àngel a Maria, passant per tot un seguit d'escenes de la vida quotidiana del Betlem de Jesús, com el mercat, els pescadors, la fusteria, la posada o hostal, els típics pastors amb les seves ovelles, els pastors que van cap a la Cova, els Reis d'Orient, la mateixa Cova on va néixer Jesús, i el magnífic palau d'Herodes... tot això acompanyats per un gran muntatge de llum i so, ens fan sentir el plaer d'endinsar-nos en la vida d'aquell poble d'ara fa quasi dos mil anys. La representació plàstica del naixement, amb el silenci de les figures vivents, és una invitació a aprofundir, contemplar i embadalir-nos en l'encís de la Cova de Betlem.

Quan s'apropa el Nadal, i durant tot el cicle nadalenc, tots els mitjans de comunicació es posaran al servei d'un Nadal cada vegada més postís, convertint aquestes diades en una eina per a fer vendre. "Muntar" un Nadal així no ens pot satisfer de cap manera.

Els peraladencs, segur, que se senten joiosos del seu Pessebre Vivent i cada any més, esmercen temps i preocupacions per oferir als seus molts visitants, un espectacle digne de la confiança que els donen tota la gent que s'acosta al seu poble per a contemplar les escenes del primer Nadal que representen.

Els actors, des del més petit fins al més gran, els organitzadors, i tot el poble de Peralada tenen les portes obertes per acollir a tots els visitants. Això, sens dubte, és un estímul per a fer-ho millor cada any.

Clàssics del Cristianisme

UNA COL·LECCIÓ D'AUTORS I OBRES DE TOTA LA TRADICIÓ CRISTIANA, AL LLARG DE DINOU SEGLES, ARA TRADUÏTS AL CATALÀ.

- Una aportació al procés de normalització lingüística del món cristià de casa nostra.
- Un enriquiment de les lletres catalanes, amb la incorporació d'obres que han marcat la cultura europea al llarg dels segles.
- Autors i obres que han forjat el pensament cristià i que formen part del patrimoni cultural de la humanitat.

Assessors **JOAN BADA / JAUME FÀBREGAS**
EVANGELISTA VILANOVA / JOSEP VIVES
Director **SEBASTIÀ JANERAS**

10 primers títols

- **FRANCESC D'ASSÍS I CLARA D'ASSÍS**
Escrits
- **ANÒNIM RUS**
Relats sincers d'un pelegrí al seu pare espiritual
- **GIROLAMO SAVONAROLA**
Senzilla de la vida cristiana Darrera meditació
- **TERTUL·LIÀ**
Escrits diversos
- **CHARLES PÉGU**
El porxo del misteri de la segona virtut
- **IRENEU DE LIÓ**
Exposició de la predicació evangèlica
- **AGUSTÍ D'HIPONA**
Les confessions
- **THOMAS MÜNTZER**
Tractats i sermons
- **BERNAT DE CLARAVALL**
La consideració
- **JOHN HENRY NEWMAN**
Apologia «pro vita sua»

DIGEC, S.A. Diputació, 250 08007 Barcelona

Desitjo subscriure'm a la col·lecció «Clàssics del Cristianisme», de la qual rebré a domicili dos volums cada trimestre.

Formes de pagament:

quotes trimestrals de 2.000 ptes ☐
quotes semestrals de 4.000 ptes ☐

Nom i cognoms
DNI/NIF
Domicili telèfon
Població Comarca

Autorització bancària

Banc/Caixa Sucursal
Carrer
Població
c/c o llibreta n°

SIGNATURA

Amb el suport de la Conferència Episcopal Catalana i del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA / FUNDACIÓ ENCICLOPÈDIA CATALANA

TARRAGONA

Presència evangelitzadora de professors i estudiants cristians en el Campus

"Pastoral universitària a Tarragona i Reus"

TARRAGONA.— Fa poc temps es plantejava en una reunió de la delegació Diocesana de Joves, la necessitat d'abastar tots els camps en els quals aquesta pastoral pogués ser útil al món dels joves. Un dels aspectes que més van reclamar l'atenció dels assistents a la reunió; tots ells animadors, catequistes i responsables de joves, era el d'arribar a coordinar i impulsar la implantació d'una acció pastoral encaminada al món universitari i estudiantil, ubicada especialment als municipis de Reus i Tarragona on hi ha les facultats i escoles universitàries de la Divisió Universitària del Camp de Tarragona.

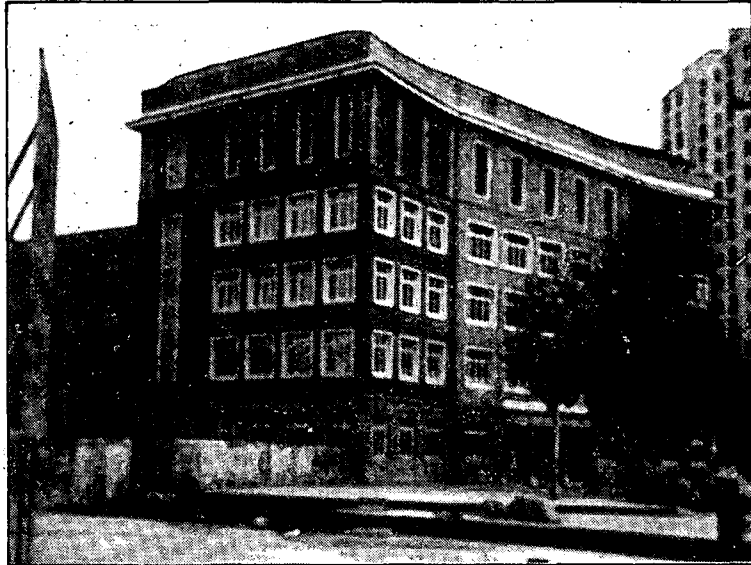
Aquesta proposta passa, segons els responsables de la Delegació de Joves, per una presència evangelitzadora a la Universitat. Tot això vol arribar als alumnes i professors creients i donar-los un servei que faciliti l'acolliment d'aquestes persones i els faciliti un ajut en aquest procés de creixement en la fe.

"Aquesta acció pastoral a la Universitat ens exigirà un debat a fons i repensar constantment la nostra presència com a professors i

estudiants cristians. La Universitat és un lloc privilegiat, no l'únic, de creació i transmissió de la cultura."

Així, per posar en marxa tot aquest projecte, es proposen unes sessions i conferències per promoure el debat necessari. Aquestes conferències van començar el passat dia 10 de desembre amb una xerrada del professor Josep Maria Rovira Belloso, de la Facultat de Teologia de Catalunya, sobre "Fe i Cultura, un debat viu". A aquesta seguiran altres conferències al llarg de tot el curs: "Desafiaments de la cultura contemporània a la consciència creient" per Felix Martí de l'Institut de Teologia de Barcelona; "Església. Com hi has de ser?" per Lluís Delàs, de l'Equip de la Delegació de Pastoral Universitària, de Barcelona; "Quina és la fe que jo he de transmetre" per Josep Gil i Ribas, director de l'Institut de Teologia de Tarragona.

A part d'aquestes xerrades s'establirà un equip de professors i estudiants que, des de l'experiència, atendrà, personalment i en grups, consultes d'orientació per als estudis. Aquest servei estarà

coordinat amb el que ja funciona a Lleida (Servei d'Orientació i Informació Juvenil de Lleida), i amb el Centre Cristià dels Universitaris de Barcelona.

Segons els responsables de joves, en un full que han editat per presentar la proposta, "Intentarem harmonitzar i promoure aquesta acció, amb els responsa-

bles de pastoral de joves dels arxiprestats i els del Moviment d'universitaris i estudiants cristians (M.U.E.C.), vetllant-ne l'actualització i la continuïtat."

La seu a Tarragona del M.U.E.C., i des d'on es coordinarà tota la proposta de pastoral universitària, és al carrer Méndez Núñez, 14 2on.

bient més adequat a la seva edat, i que aquesta es presenti d'una forma més activa i participativa i, també, en hores o dies més d'acord a les seves necessitats, preferentment estudiantils.

La fórmula, ja emprada en dos cops el passat curs, consisteix en trobades intensives de divendres a diumenge amb temes a fons per tractar.

Dinàmiques de grup, aprofundiment de temes concrets i, sobretot, exposició de mètodes i intercanvis d'experiències formen la medul·la d'aquestes trobades. Per aquest curs, a part de la ja feta del mes de novembre passat, on es va tractar principalment de temes pràctics i tallers sobre "Catequesi activa" i "Contingut i celebració a la catequesi", hi ha altres jornades previstes per als mesos de gener i abril del 1989.

Segons els organitzadors, a part de la característica ja apuntada de l'ideïtat, aquesta modalitat de l'Escola Diocesana de Catequesi, segueix la proposta general establerta per a la totalitat dels catequistes, segons el pla del departament de formació de catequistes del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, en convivències de caps de setmana, en llocs i moments adequats, amb unes 10 hores de treball i amb altres moments per a la pregària, intercanvi i esplai.

Fins al moment, els responsables, tant de la Delegació de Catequesi com de la de Joves, es mostren força satisfets dels resultats i de l'assistència dels joves a les sessions.

Un cop acabats els dies de trobada previstos per aquest curs, l'equip de responsables elaborarà una valoració de les trobades.

MIQUEL MARIMON

VIII Jornada de Promoció de la Catequesi d'Adults

Cristians que assumeixen l'Església amb responsabilitat i maduresa

TORREDEMBARRA.— Més d'un centenar de persones de diferents indrets de l'arquebisbat van aplegar-se el passat divendres 25 de novembre a la parròquia de Sant Pere A. de Torredembarra en la VIII Jornada de Promoció de la Catequesi d'Adults.

Els principals objectius d'aquestes Jornades són d'una banda animar a seguir el procés catequètic en aquells que ja hi participen i d'altra banda engrescar els que encara no l'han iniciat, així com també oferir una estona de convivència més ampla de la que es pot

tenir normalment a la Parròquia, i encara encoratjar alguns laics a ser catequistes d'adults.

La trobada, que es portà a terme de les 9 a les 12 de la nit començà amb l'exposició del resum de la ponència feta per mossèn Josep Gil a l'anterior jornada del mes d'abril i la continuació es presentaren les respostes donades a la pregunta "per a tu, quin és el signe de pertinença més important a l'Església? Tot seguit es passà al treball en petits grups centrat en el procés personal que cadascú havia fet, i que des-

prés es posà en comú.

La Jornada acabà amb una resposta i aportació de mossèn Josep Gil, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, a totes les impressions que havien sorgit en la conversa.

També es va tenir temps per a la convivència i per poder presentar alguns materials aptes per a la catequesi d'adults, especialment el dossier "Suggeriments per a una catequesi d'adults grans".

NORBERT MIRACLE

Èxit de l'Escola Diocesana de Catequistes Joves

El passat curs es va endegar, per iniciativa conjunta de les Delegacions diocesanes de Catequesi i de Joves, l'Escola Diocesana de Catequistes Joves.

El desig dels responsables era, i és encara, el de posar un instrument al servei dels joves catequistes que, necessitant una idèntica formació a la dels adults, volen i deuen, per l'edat (de 17 a 25 anys) rebre aquesta formació en un am-

Restauració de la capella i imatge de la Verge del Claustre

TARRAGONA.— Ja fa un bon temps que el Capítol de la Catedral de Tarragona va fer un informe en el qual es recollia la preocupació pel mal estat general de la capella de la Mare de Déu del Claustre d'aquesta seu, i, en particular, de la degradació soferta per la imatge que s'hi conservava. Aquest mal estat era a causa, sobretot, de l'ambient excessivament humit del lloc i que s'havia deixat degradar durant molt de temps, sense posar-hi remei.

Ara s'ha portat, ja, a terme la restauració de la imatge de la Mare de Déu del Claustre, una talla en fusta, policromada, del segle XIII que es trobava molt deteriorada i amb una forta contaminació per insectes. La restauració ha estat portada a terme per Eustaqui Vallès, Director del taller de restauració de la Catedral.

Ara es previst que en uns dos mesos comencin les obres de restauració de la capella de la Verge del Claustre. El projecte de l'obra de restauració és feta per l'arquitecte Joan Figuerola i comporta la consolidació del sostre i bigam de la capella, l'eliminació d'humitats i parts afectades per aquesta, l'arrebossat i estucat de les superfícies, la restauració de les pintures, gravats, motlles i altres peces i aspectes ornamentals, renovació de les instal·lacions elèctriques...

El pressupost total dels projectes arriba a prop dels onze milions de pessetes. Per aquest motiu el degà del Capítol de la Catedral, Dr. Felicià Pagès ha demanat l'ajut econòmic als ciutadans de Tarragona, per afrontar les despeses d'aquestes restauracions que "formen part de la vida cultural, històrica i religiosa de la ciutat" i compta plenament que "tot i que és dret de tots els ciutadans conèixer l'estat i obres a fer, també és un dret el poder col·laborar per eixugar les despeses de la restauració".

Les obres tenen una durada prevista, des del dia del començament, d'uns dos o tres mesos.

M.C.

Antic 190

SRA. DOLORS

Compra mobles antics i tota mena de objectes antics, pisos sencers

Paguem al comptat

Tel. 201 96 30

Muntaner, 190

08036

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalsescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert entrevista.

GIRONA

Tot passant de set a vint milions de pessetes

En tres anys la diada de Germanor ha triplicat la col·lecta

GIRONA.— El bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, ha signat un decret pel qual l'estipendi de les misses passarà a ser de 500 pessetes a partir del proper dia u de gener de l'any vinent. Aquesta tarifa valdrà tant per les misses anomenades manuals o d'encàrrec puntual, fins a les anomenades de fundació, o encarregades des de temps abans.

Per altra banda les misses anomenades gregorianes, o sigui, celebrades durant un mes seguit, pujaran a 600 pessetes cadascuna. Aquestes taxes són obligatòries per a tots els sacerdots, tant diocesans com residents i religiosos, i

suposen un augment de 200 pessetes en relació a les taxes anteriors.

Pel que fa a la Diada de Germanor el Bisbat ha donat a conèixer les dades de la gestió econòmica de l'any 1987 que es va acabar amb un remanent de sis milions de pessetes. Els ingressos totals van ser de 224.159.386 pessetes i les aportacions dels fidels van arribar a 49.882.267 pessetes.

Aquesta xifra suposa un increment de gairebé vint milions respecte l'any 1986 i el doble respecte l'any 1985. En el capítol de despeses la quantitat principal es va destinar al personal que va pujar a

148.329.884 pessetes. Cal fer notar que en els últims cinc anys la col·lecta de la Diada de Germanor s'ha triplicat, passant de set milions a vint milions.

Ampliació de la Residència sacerdotal en dotze habitacions

Ha tingut lloc la inauguració de l'ampliació de la residència sacerdotal "Bisbe Sivilla" amb dotze noves habitacions, de les quals vuit seran destinades a ús personal i quatre a infermeria. Cada una de les habitacions compta amb un despatx, un dormitori i un

bany complet i seran ocupades per sacerdots que estiguin en període de convalescència després d'una intervenció quirúrgica o una malaltia i no tenen ningú que els pugui atendre.

La inauguració va comptar amb la presència de monsenyor Jaume Camprodon que va presidir la celebració de l'Eucaristia amb la majoria dels sacerdots que viuen a la residència. A continuació es va servir un pisolabis en el qual van participar alguns dels treballadors que van realitzar les obres.

M. CABALLE

Palamós nomena mossèn Gumersind Vilagran fill adoptiu

PALAMÓS.— L'Ajuntament de Palamós ha celebrat un ple extraordinari en el qual per unanimitat ha acordat nomenar fill adoptiu de la vila mossèn Gumersind Vilagran, rector de la parròquia de Santa Eugènia, pel seu treball en favor dels més marginats. A més, el ple municipal va decidir la dedicació d'una plaça, oferint-li una placa i un diploma que acrediten aquesta distinció.

Mossèn Gumersind Vilagran va ser nomenat rector de Santa Eugènia de Palamós i Vila-romà el juliol del 1967 i durant aquesta vintena d'anys ha realitzat una profunda tasca social, obrint centres d'acolliment pels aturats, vianants i vagabunds, sense preguntar a ningú la seva procedència ni les seves idees. Entre altres serveis ha fundat l'Associació Comarcal Protectora de Subnormals, la Llar d'Infants, el centre de la Creu Roja, la biblioteca parroquial, etc.

Mossèn Gumersind havia estat abans rector de Castell d'Aro on va organitzar la representació del pessebre vivent que és un dels més antics de Catalunya. Dintre de poc celebrarà els seus setanta cinc anys i s'espera que els parroquians li retin un afectuós homenatge ja que s'ha identificat plenament amb la majoria d'ells.

M.C.

IMPROMPTU

¡Bon Nadal!

Així ens felicitava el Sant Pare el passat dia de Nadal des de la llotja vaticana. Ens ho deia en la nostra llengua, incorporant-la així, d'una vegada i per sempre a la llarga llista d'idiomes amb els quals expressa la seva felicitació nadalenca. I acabant així, d'una vegada i per sempre una situació que uns en deien marginació, i que personalment em limito a considerar com una enutjosa barrera de malentesos i esculls diplomàtics que impedièren el reconeixement de la nostra llengua o, millor dit, la nostra personalitat nacional per part del Vaticà.

També va fer-ho en croata, serbi i dàlmata, tres idiomes de l'actual Iugoslàvia, i en rus, ucraïnès, lituà, i armeni, de la URSS. ¿Què impedia, doncs, que ho fes en català? Em sembla que ja ho he dit: la diplomàcia que tan gran influència té, i que, si bé és la clau de les relacions entre estats i nacions, també és la barrera que impedeix que els polítics facin allò que de debò els plauria.

Sigui com sigui, crec que aquest any ens hem sentit "felicitats" directament i, potser si que hi ha tingut a veure la recent presència a Roma d'uns milers de catalans que allí peregrinàrem commemorant que ara fa mil anys, quan naixia la nació catalana, des de la Roma dels Papes ens arribà l'ajut moral que ens calia per al nostre futur desenvolupament.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

La cultura de la pau

Erich Fromm ha escrit això: "Solament pot aconseguir-se la pau, si l'estructura del tenir és canviada per l'estructura del ser". És a dir, cal donar una preferència absoluta a aconseguir la perfecció de la persona; el seu ésser ha d'estar per sobre de l'ambició de posseir coses i més coses, en una mena d'afany impossible de refrenar.

És clar que, mentre hi hagi pobles o nacions que només pensin en tenir cada dia més riqueses o apoderar-se de nous territoris per satisfer la seva passió dominadora, no serà possible acabar amb les guerres i les violències. La història és expressió inabordable de lluites, nascudes de l'afany de poder. Una exposició trista, que té les pàgines tenyides d'injustícies, de llàgrimes i de sang.

Existeix una "cultura de la pau"; però hi ha també una "anticultura de la pau". Aquesta darrera es manifesta, entre altres fets, en les violències creixents, en els comportaments apassionats, en l'explotació dels instints, en els interessos egoistes.

La "cultura de la pau" es fa palesa en l'exercici constant de la fraternitat, en el respecte sagrat de la persona humana, en la pràctica sincera del diàleg, en el triomf de la raó i la justícia, en la solidaritat com virtut que agermana a tots els homes.

És necessari fer que les nostres generacions "construeixin una cultura de la pau", clama sovint Joan Pau II. És veritat pel que fa als pobles; també ho és pel que fa als diversos àmbits de la vida humana. Perquè la pau és multiforme; també ha de ser conreada en els pobles, als barris i sobretot al si de les famílies. Arreu és necessari el desenvolupament de la vida de tots els seus membres, mitjançant una autèntica "cultura de la pau". Si no, ¿com podrien ser assolits els nobles objectius de la vida humana?

Ara com sempre sobren les males passions i manca la virtut. Per això les diverses menes de lluita fan acte de presència en la convivència humana. Apareixen les discòrdies que degeneren fàcilment i poden acabar en violències. "La humanitat, no està destinada a la seva autodestrucció", ha dit el Papa. Ni la humanitat, ni els pobles, ni les famílies. L'home és un ésser essencialment social, perquè obté la perfecció en la convivència pacífica amb els altres. I aquesta convivència pacífica pressuposa justícia, amor i solidaritat.

La "cultura de la pau" és ben clar que demana una veritable "educació" per aconseguir "l'esperit de pau", que vol dir esdevenir homes i dones pacíficadors. És necessari "refer el cor", si es vol renovar els sistemes, les institucions o els mètodes, per fer que estiguin regits per la justícia i l'amor. Sigui on sigui, és encertat aquest advertiment del Concili Vaticà II: "la pau no pot ser una casa feta del tot, sinó quelcom que sempre està per fer". Cal dir el mateix de l'educació: és una feina de cadascú i de cada dia, seguint el camí de la generositat, cercant el bé, fugint d'egoismes esterilitzadors. Això exigeix superar les ambicions, cosa gens fàcil en una societat com la nostra, en la qual el permissivisme i el llibertinatge són promulgats com la gran conquesta de la civilització moderna. La societat de consum augmenta les necessitats de l'home i de les famílies. Sembla talment que siguem víctimes de l'espiral de l'ambició i l'egoisme. ¿És aquest el veritable camí per aconseguir la pau?

Tenia raó Erich Fromm: cal canviar l'estructura del tenir per l'estructura del ser. Esdevenir plenament persones, com escou als creats a imatge i semblança de Déu. Vet aquí una tasca urgent.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

5 notícies de l'església gironina

1 Les dominiques de Canet de Mar celebren els 125 anys de la fundació del Col·legi

Les religioses dominiques de l'Anunciata de Canet de Mar han celebrat els 125 anys de la fundació del col·legi "Santa Rosa de Lima". Monsenyor Camprodon va presidir una missa concelebrada a l'església parroquial a la que hi assistiren els alumnes i també molts ex-alumnes del centre.

El senyor Bisbe va remarcar en l'homilia els trets i els criteris que han d'animar tots els projectes educatius de qualsevol escola perquè aquesta pugui identificar-se com a cristiana. El col·legi "Santa Rosa de Lima" va ser fundat pel Pare Coll, fundador de les Dominiques de l'Anunciata, a instàncies del poble i especialment del seu rector, Mossèn Jaume Dorca, a mitjans del segle passat.

El Pare Coll hi havia predicat una missió i en acabar-la les autoritats i els fidels van demanar-li que fundés un col·legi i que enviés unes religioses que en tinguessin cura, per tal de vetllar per l'educació cristiana dels infants i de la joventut.

M.C.

2 Nova església a Vilafant en un barri d'immigrants

El bisbe de Girona, Monsenyor Jaume Camprodon, ha

presidit la cerimònia de la dedicació de l'església del barri de les Forques de la parròquia de Vilafant, al costat de Figueres. El rector de la parroquia, Mossèn Miquel Pujol, va iniciar la construcció del temple fa alguns anys i va aconseguir la col·laboració dels veïns del barri que en la seva majoria són immigrants procedents d'altres pobles de l'Empordà i de tot l'Estat.

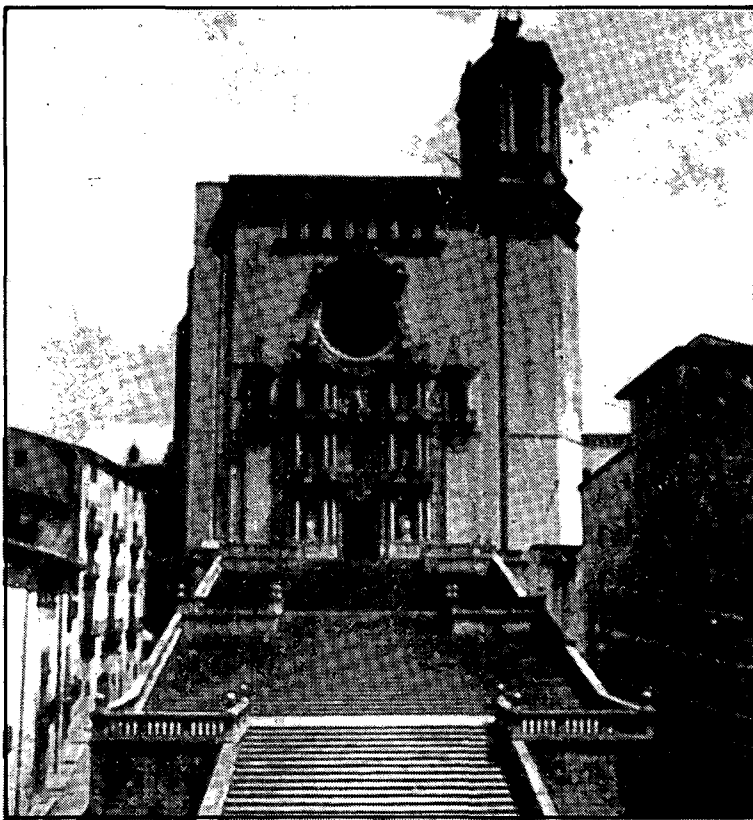
Després de la cerimònia de la dedicació de la nova església el senyor bisbe hi va concelebrar la missa i a continuació es tocaren sardanes i es feu una festa popular, que va acabar amb una arrossada a l'aire lliure.

M.C.

3 Nomenaments episcopals

El bisbe, Monsenyor Jaume Camprodon, ha anomenat quatre nous vicaris Episcopals de Zona per tal de portar endavant els plans de pastoral previstos en cadascuna d'elles. Mossèn Enric Sala i Villegas ho serà per la zona de l'Empordà; mossèn Joan Mollerusa i Costa per la Zona de la Costa fins que s'anomeni un de nou; Mossèn Jaume Julià i Vidal per la zona de l'Interior; i mossèn Esteve Andreu i Geremias per la zona de Girona.

Per altra banda, s'ha celebrat a la parròquia de Cornellà de Terri una reunió dels Consells Pastorals de les parrò-

quies d'aquella zona que són les de Sords, Pujals dels Cavallers, Pujals dels Pagesos i Santa Llogàia. La reunió va ser presidida pel senyor Bisbe de Girona i durant la mateixa es van renovar la meitat dels membres que componen cadascun dels Consells.

Al mateix temps es va fer un balanç de la tasca realitzada en aquests últims anys i es va fer un programa de treball pel futur. Totes aquestes cinc parròquies de la comarca de l'Estany i de l'Alt Empordà són ateses pel mateix capellà, mossèn Josep Colomer, que resideix a Cornellà.

M.C.

4 Celebració del X aniversari de la Parròquia de Vilartagues

En el passat mes de novembre la Parròquia de Vilartagues de St. Feliu de Guíxols celebrà el X aniversari de la seva construcció. La parròquia es troba situada a la zona de St. Feliu on resideix més gent immigrada i els actes de la celebració van tenir la col·laboració desinteressada dels seus fidels.

Es va guarnir l'església i es va preparar un mural de fotografies que reflectien les diverses activitats realitzades per la parròquia durant aquests 10 anys. L'agrupació de les fotografies es va fer per temes que versaren sobre teatre i natura. També s'hi posaren fotografies de la ciutat.

Després es passaren diapositives que mostraven la construcció de la parròquia fins arribar a les persones que actualment col·laboren amb les tasques de la mateixa. En acabar es va convidar a tots els as-

sistents, que eren nombrosos, a pastís i a una grandiosa ampolla de cava.

Per acabar de commemorar aquest aniversari s'espera pel proper mes de gener la visita del bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon.

C.F.

E.B.

Xerrades prematrimonials a Figueres

En la passada tardor la Parròquia de Roses ha organitzat unes xerrades prematrimonials, a les quals hi han assistit unes trenta parelles. Aquestes xerrades que es donaven a grups de 4 o 5 parelles, es feien setmanalment i anaven a càrrec d'un capellà i d'un matrimoni. Tractaven fonamentalment de la vida cristiana dins i fora l'ambient de la parella casada. Han assolit un notable èxit entre les parelles que dins un breu temps formaran una llar cristiana.

D'altra banda, Organitzades per la Parròquia de Roses recentment han tingut lloc dues excursions. La primera va ser a Palestina durant la qual es varen visitar llocs sagrats com Jerusalem, Canà de Galilea, el Mar Mort, el Llac de Galilea i un kitbutz. L'altre excursió ha estat a Roma, on a més de visitar la ciutat Santa, també s'han visitat altres ciutats italianes de gran interès històric com Florència, Venècia i Mòdena entre altres.

La puntualitat

(Cara i creu d'una qüestió)

Quan un fidel va cap a missa, sembla indiscutible que ha de procurar arribar a l'església deu minuts abans de l'hora. O cinc minuts, si voleu. O, si tan just voleu anar, dos minuts abans. I d'aquí ja no rebaixo res.

Per diverses raons. De cara a Déu, que ens trobi totalment disposats i preparats. De cara al mossèn, que ens trobi a punt, en justa i recíproca atenció a l'esforç que ell ha fet per començar a l'hora. De cara als veïns de banc i la resta dels fidels, que mereixen tot el respecte i tenen el dret a no ser molestats. També de cara a un mateix, tant pel que fa al cultiu de la petita virtut de la puntualitat com per a l'obtenció de tot el fruit espiritual de la missa que es disposa a oir.

Quan hom arriba tard distreu i molesta els fidels que han estat puntuals, merma el fruit que podria obtenir de la missa, té una falta d'atenció envers el mossèn i, evidentment, si no existeix una causa especial que justifiqui el retard, a més, la falta d'atenció i descortesia es manifesta envers Déu.

Ja es veu, doncs, la importància de la puntualitat i la importància dels aspectes negatius de l'arribada tard a missa.

També, però, aquesta qüestió té un revers. Quan el fidel arriba a temps, es prepara, es ben disposa, toca l'hora... i el mossèn no treu el cap fins passats dos, tres o cinc minuts. Per si no n'hi ha prou, a vegades aquest mossèn s'hi entreté més del compte i el retard ja arriba als set o vuit o deu minuts. Per acabar-ho d'arrodonir, aquest mossèn allarga el sermó amb divagacions o amplia el tema amb més comentaris amb el resultat final que la missa acaba deu o dotze, o quinze, minuts més tard del compte.

Arribar a misses dites, pel fidel, és descortès i un seguit de comportaments negatius. Començar la missa tard i allargassar-la més del compte, pel capellà, és una falta de respecte envers un nombre indeterminat de fidels... que també poden haver fet els seus plans, tenir els seus compromisos, i estar obligats pel rellotge, que no perdona, a vegades al minut.

ANTONI MUNNÉ i TOMAS

CONCILIVM VINORUM TARRACONENSIS

Amb aquest nom llatí s'acaba de constituir en el Restaurant Can Bosch de Cambrils (Tarragona) la Confraria Bàquica que té com a objecte social l'enaltiment, estudi, degustació i promoció dels vins de les comarques de Tarragona.

La província de Tarragona és una de les zones vinícoles més importants d'Espanya. En els seus límits geogràfics hi ha establertes les D.O. de Conca de Barberà, Priorat, Tarragona, Terra Alta, Penedès, així com una part important del Cava.

La producció total de raïm d'aquestes zones és la més important de Catalunya (1.913.000 Hls. Tarragona sobre 3.000.000 Hls. Catalunya total, aproximadament 2/3, de vi negre (Priorat Tarragona), rosats (Conca de Barberà) i una alta participació de vins blancs (Tarragona, Conca de Barberà, Terra Alta, el 40 per cent de la producció del Penedès).

És líder mundial de la producció i exportació de vins per a consagrar.

La comissió gestora que ha de posar en marxa el primer Concilium Plenarium a celebrar dins del segon trimestre del 1989, està constituïda per professionals del sector (De Muller, Pedro Rovira), per industrials de zona (Antoni Pont de Borges, Ramon Giné de Brasília), restauradors i per un gran nombre d'advocats, metges, farmaceutics, etc... que té com a interès comú el vi i allò que en la cultura mediterrània aquest representa.

GIRONA

El pare Joaquim Vallmajó narra un panorama dantesco

Un missioner empordanès, rector dels refugiats de Burundi

FIGUERES.— El pare Joaquim Vallmajó, a l'entorn del qual l'any passat, per Nadal, es va muntar a Figueres la campanya "Eines per al jovent de Rwanda", ha escrit informant que ja han arribat els paquets a Kigali.

Que tardarien, ja se sabia en projectar l'operació: van anar per via terrestre fins a Bèlgica on, des de la seu dels Pares Blancs, es van omplir contenidors que marxen, quan hi ha oportunitat, cap a l'Àfrica. Ara ja hi són. Però el pare Vallmajó no és a la seva parròquia de Nyagahanga. Escriu des de Gakoma:

— "...des de fa un mes treballa per als refugiats vinguts del Burundi per escapar de les matances salvatges de l'exèrcit de la minoria al poder."

Explica que tenen prop de 70.000 refugiats en 5 camps, amb unes 10.000 tendes, però encara hi ha molts milers que viuen en petites cabanes cobertes de palla o de fulles de platanar en condicions d'una gran pobresa.

"...tinc la responsabilitat d'organitzar les escoles. Al campament de Rubanda, el primer dia vam aplegar 1.200 alumnes a l'aire lliure, i segur que arribarem a 6.000 perquè hi ha 13.000 nens i nenes. Tenim 27 mestres refugiats, trenta llibretes, trenta bics i 10 catecismes. Era tot el

material per començar. L'endemà vaig trobar 30 pissarres per penjar als arbres, 1.300 pissarres per als nens, 1.500 llibretes, llibres de càlcul, lectura i francès. Tot a través de Carites.

Entre els cinc campsaments calculen que hi ha uns 20.000 infants en edat escolar. Treballen junts amb un vell de 69 anys; el pare Vallmajó fa de xofer i mentre el company s'espera en un campament ell va a un altre. I fa viatges a la ciutat, Butare, a pidolar ajuda.

— "Estem ja preparant per fer venir tres monges que ens ajudaran per la formació de les mares i les noies... Mentrestant també estem organitzant el catecisme per a la mainada, preparant els joves que es volen casar, batejant, confessant... Sóc el rector dels refugiats! Passo hores escoltant i encoratjant... Pòbres! Han viscut escenes terribles —les haureu vist per TV—. Mainada que han vist degollar els pares, amics i veïns. Nens que expliquen que varen veure com obrien el ventre d'una mare per matar el fill que portava a les entranyes... Altres que han vist donar cops de baioneta al coll, a les cuixes, per no matar, però fer sofrir! A la nit somnien i tenen por... De dia intentem fer-los jugar i cantar, ballar i aprendre".

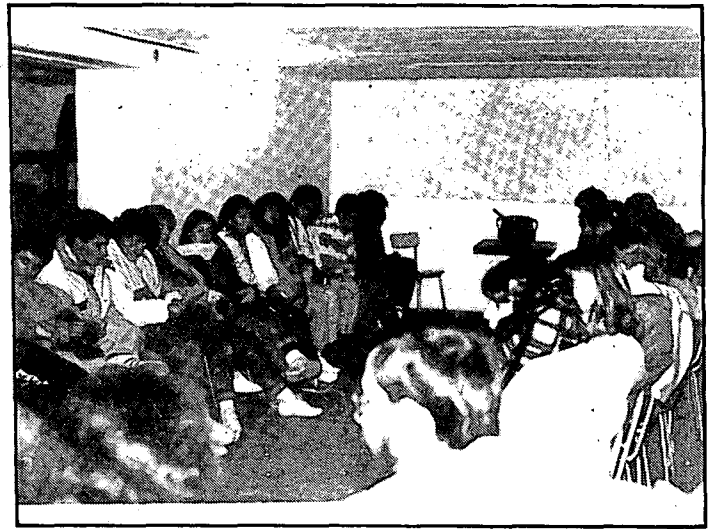
En la seva carta, el missioner empordanès dona detalls de l'escandalosa repressió que exerceix la minoria Tutsi, mestressa del poder, sobre la majoria Hutu que són els més pobres i més nombrosos però no tenen ni la policia ni l'exèrcit.

— "El govern de Burundi diu que no passa res, que tot està en pau; mentre nosaltres continuem rebent nous refugiats cada dia, que ens expliquen que han perdut la beca i els estudis, la roba i els llibres... Doncs que han perdut el marit i alguns fills, els camps, la casa, els mobles... Quants n'han mort? Ningú no ho sap, no ho sabrà mai, però segur que són molts milers... i continuen matant, però de manera 'selectiva', estudiants, gent espavilada... i tots de la mateixa raça, els Hutu."

L'any passat la postal nadalenca del pare Vallmajó va ser la crida per demanar eines per al jovent de Rwanda. Aquest any la nadala té el rostre dels pobres refugiats de Burundi que segons ens explica "...han viscut un infern i no són pas al cel". "...mengen el que se'ls dona —poc i monòton—, dormen a terra, es mullen quan plou i no saben si podran tornar mai al seu país."

JOSEP CAPELLA i RIERA

VIC

Nou curs d'animadors de la MIJAC a Vic

VIC.— Una vintena de nois i noies de la diòcesi de Vic van començar la primera etapa d'iniciació al MIJAC el cap de setmana del 26-27 de novembre a Castellnou de Bages. En aquesta primera trobada, es va donar a conèixer el MIJAC com a moviment educatiu i d'Església i es va fer una anàlisi de l'àmbit en què els joves iniciands viuen la fe.

A partir d'ara, comença el treball en els diferents centres que s'anirà reflectint en les trobades que se celebraran més endavant. El curs intenta donar els continguts i vivències necessaris perquè aquests joves facin seu l'estil i el tarannà pels quals opta el MIJAC i en puguin ser testimonis davant els nens dels respectius centres. També intenta oferir un marc de relació i intercanvi entre realitats de diferents centres per tal de dinamitzar la futura vida del moviment.

Aquest curs té una durada de sis mesos i s'emmarca dins un procés d'iniciació al MIJAC que, a la diòcesi de Vic, dura dos anys. Va dirigit a joves de 17 anys o més que vulguin fer d'animadors als centres de MIJAC del bisbat.

ESGLÉSIA I ESCOLA

Drets Humans i educació (I)

En pocs dies hem celebrat l'aniversari de dos fets de singular transcendència pel que fa a l'educació: el dia 6 de desembre, el desè aniversari de la Constitució Espanyola; i el dia 10, el quarantè aniversari de la promulgació de la Declaració Universal dels Drets Humans.

La Declaració Universal dedica un article a l'educació. Recordem-lo:

"Tot individu té dret a l'educació. L'educació serà gratuïta, si més no, en la instrucció elemental i fonamental. La instrucció elemental serà obligatòria. L'ensenyament tècnic i professional es posarà a l'abast de tothom, i l'accés a l'ensenyament superior serà igual per a tots en funció dels mèrits respectius.

L'educació tendirà al ple desenvolupament de la personalitat humana i a l'enfortiment del respecte als drets humans i a les llibertats fonamentals; promourà la comprensió, la tolerància i l'amistat entre totes les nacions i grups ètnics o religiosos, i fomentarà les activitats de les Nacions Unides per al manteniment de la pau.

Els pares tenen dret preferent d'escol·lar la mena d'educació que serà donada als seus fills" (article 26).

La Constitució de 1978 no solament es fa ressò d'aquests drets relatius a l'educació, sinó que, a més a més, afirma el següent:

"Les normes relatives als drets humans i a les llibertats que la Constitució reconegui s'interpretaran de conformitat amb la Declaració Universal de Drets Humans i els Tractats i els Acords Internacionals sobre aquestes matèries ratificats per Espanya" (article 10).

Així doncs, Espanya ha fet una solemne promesa de fidelitat a la Declaració Universal dels Drets Humans referents a l'educació. Molt bé.

Però la celebració d'aquests dos aniversaris ens suggereix que reflexionem sobre un tema rellevant: ¿Quin balanç presenta el nostre país pel que respecte als Drets Humans en aquest camp? ¿Mostrem un grau suficient de fidelitat a la promesa feta en la Constitució?

Si som sincers hem de reconèixer que no: el balanç no es tan positiu com podríem esperar d'un país que es proclama democràtic i pluralista.

No ens hem d'enganyar: quaranta anys després de la promulgació de la Declaració Universal dels Drets Humans relatius a l'educació encara no es respecten en grau suficient en el nostre país.

Si, ja sé que aquesta és una afirmació molt global i que caldria provar-la. Ho faré.

FRANCESC RIU

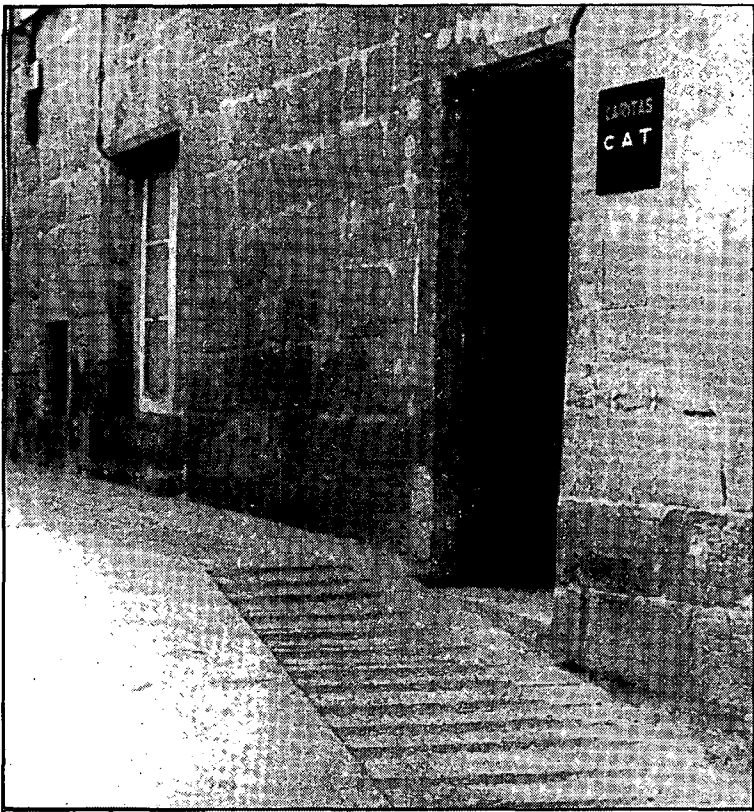
IV CONCURS BÍBLIC 1989

Organitza: Federació Cristiana de Catalunya, grup "AVANT" de Terrassa. Amb la col·laboració del Grup de Mestres Catòlics.

i Atenció! Ja és a la porta el IV CONCURS BÍBLIC per l'any 1989.

Pares Nois i Noies Mestres i Catequistes de tot Catalunya, estigueu atents a CATALUNYA CRISTIANA, de 1r. de gener, per les Bases i Qüestionari que sortirà anunciant-ho.

SOLSONA

Un centre d'atenció de la Caritas solsonina promou tot un seguit d'iniciatives

Una resposta cristiana als problemes dels toxicòmans

SOLSONA.— Cada vegada hom constata més demostracions palpables de la tan evangèlica paràbola del gra de mostassa: o, si voleu, de com no hi ha cap acció

Un metge i una assistent social atenen els afectats per qualsevol mena de drogodependència.

insignificant si la mou l'esperit d'estimar i d'ajudar els germans que ens necessiten.

L'any 1985, va sorgir una iniciativa de la gent que llavors formava la Delegació de Joventut del bisbat de Solsona: calia fer alguna cosa per ajudar els toxicòmans a sortir del pou de la seva misèria on se'ls veia enfonsats. Però, com i amb què es podia dur a terme una tasca tan urgent però alhora tan difícil i delicada?

D'entrada, els iniciadors es posaren d'acord amb la Caritas diocesana on se sabia que també hi havia gent preocupada per aquest problema i que, a partir de llavors, fou qui va tirar endavant el projecte.

Un primer pas fou redactar una enquesta que es va escampar arreu del bisbat, entre el personal sanitari, les casernes de policia de qualsevol tipus, els grups de Caritas locals, etc. Es tractava de recollir totes les dades possibles i totes les iniciatives de qualsevol procedència que fossin.

A finals de 1986 el conjunt de dades i de suggeriments rebuts van presentar-se a l'assemblea diocesana de Caritas per tal de prendre decisions i el grup promotor es posà en contacte amb el Departament de Sanitat (Secció de drogodependències) de la Generalitat per tal de rebre les orientacions oficials sobre les necessitats de local, personal i equip sanitari i d'altres elements per tal que el servei que es volia prestar pogués ser realment eficaç.

S'aconseguí el suport decidit dels responsables de l'Hospital Pere Màrtir Colomés de Solsona que estigueren disposats a cedir unes dependències dels baixos de l'edifici per a instal·lar-hi el C.A.T.

I així fou com el maig de 1988 aquest servei de Caritas (dependent del grup de l'arxiprestat sol-

soní, però obert a totes les necessitats del bisbat, especialment de les comarques del Solsonès i del Berguedà on no hi ha cap altre servei d'aquesta mena ni oficial ni privat), obrí les portes i els braços a qualsevol persona que tingui problemes d'alcoholisme o d'algun altra drogodependència.

Actualment hi treballen com a personal tècnic especialitzat un metge i una assistent social i depèn d'una Junta diocesana que en fa el seguiment i, d'una manera immediata, d'un grup de treball de la Caritas arxiprestal de Solsona.

S'atenen, en règim d'ambulatori, els dimecres, dijous i divendres unes 10 o 12 persones i, a més, es porta a cap una tasca de difusió preventiva a través de xerrades i col·loquis amb pares, en centres escolars, parroquials, etc. És precisament aquesta col·laboració preventiva i de detecció dels primers símptomes, que les famílies i les institucions educatives poden fer, en la qual més es confia.

Naturalment, com que aquesta tasca costa diners, es fa necessària la col·laboració de tothom. Qui sap si una bona manera de celebrar les festes nadalenques i no només folklòrica, fóra... Però, en fi, cadascú sabrà. La primera entitat a aportar-hi mitjans és actualment Caritas a l'empara de la qual s'ha creat i funciona l'obra; però també s'ha pogut comptar amb les aportacions de l'Ajuntament de Solsona i les del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat. Actualment es fan tràmits per a aconseguir, també, el suport econòmic de la Diputació de Lleida.

És clar, doncs, que el crit d'ajuda dels marginats del nostre temps ha trobat ressò entre els cristians solsonins. La resposta és CARITAS-C.A.T. a l'Hospital Pere Màrtir Colomés de Solsona.

LLUIS BADIA i TORRAS

UN BON REGAL PER NADAL I REIS

OFERTA ESPECIAL

PREU: "El seny d'un poble", 1.500 ptes. "Quan les coses parlen", 1.800 ptes. **PREU ESPECIAL NADAL I REIS:** Tots dos, 2.640 ptes. (20%, 660 ptes. descompte).

Sr./Sra
Domicili
Població Província

- ☐ Envieu-me els dos llibres d'oferta
☐ Envieu-me només
☐ Desitjaria una dedicatòria personal de l'autor
☐ Adjunto taló bancari

Fundació Catalunya Cristiana, c/València, 244, 2on. -
08007 Barcelona - Tels. 215 28 05 - 215 27 84.

CASA GAY

Servei de lloguer per
a festes i banquets.
Cadires, taules,
cristalleria, vaixel·la, etc.

Roger de Llúria, 12 i 14
Tels. 318 14 95 - 301 67 31

1 Assemblea diocesana

Després del parèntesi de l'estiu, a les Illes tan marcat pel fet del turisme, comencen de bell nou —amb l'empenta que cada any ens dona l'Assemblea Diocesana— l'acció pastoral organitzada a les parròquies, els moviments eclesials, les delegacions diocesanes i totes les altres instàncies pastorals.

El nostre bisbe Teodor ens convoca cada tres anys per a revisar el passat trienni i elaborar entre tots el projecte de futur de l'Església diocesana, i anualment ens convoca el nostre Pastor per anar avaluant la tasca triennal. Enguany l'Assemblea diocesana, a més de ser un privilegiat àmbit de trobada eclesial, era una convocatòria d'avaluació del treball d'evangelització i corresponsabilitat laical que són els dos objectius prioritaris d'aquests tres anys.

L'Assemblea Diocesana es va celebrar el dia 1 d'octubre al col·legi diocesà de Sant Josep Obrer, que enguany compleix vint-i-cinc anys d'existència. El Poble de Déu va respondre amplament a la crida i en un ambient de fraternitat es va donar compte del treball que duiem entre mans les parròquies i arripresat a càrrec del Vicari Episcopal, Mn. Joan Bauzá i del treball de les Delegacions a càrrec de Mn. Joan Darder. El Vicari General, Mn. Joan Bestard, va emmarcar l'abast de la nostra pastoral de conjunt i es va cloure l'Assemblea amb l'Eucaristia presidida pel nostre bisbe Teodor que ens va encoratjar a treballar esperançats i afermats sobre Jesucrist, pedra angular.

2 Al santuari de Lluc hi som tots

Al Santuari de Lluc hi som sempre tots, si més no amb el cor, posat al recés de "la Moreneta",

Reina de Mallorca. Tanmateix, en aquest principi de curs el Santuari de Lluc és notícia per múltiples esdeveniments.

El passat dia 2 d'octubre el nostre bisbe de Mallorca, acompanyat del bisbe d'Eivissa, Dr. Manuel Ureña, ordenava prevere el diaca Miquel Mascaró, natural de Sa Pobla, missioner dels Sagrats Cors. Acompanyat de molts de preveres i d'una gernació de cristians el nou ordenat va manifestar la seva plena voluntat de servei a l'església diocesana. Uns dies després va celebrar missa nova a la parròquia de la "Mare de Déu del Coll" de Barcelona, on havia treballat pastoralment.

Convocats pel Secretariat de Pastoral Juvenil de la Diòcesi, el dissabte, 8 d'octubre, amb el lema "HI ETS?", un miler de joves cristians es varen reunir al santuari de Lluc, per compartir la fe, la pregària i l'amistat. Durant tot el capvespre del dissabte varen reflexionar en distints grups sobre la realitat actual del nostre món; tanmateix l'acte culminant fou a les deu del vespre quan, dins la basílica del santuari, plena de gom a gom, i presidits pel bisbe Teodor, es reuniren en la pregària i la lloança. Creiem que va ésser, enguany, ben encertada la conjunció de cànctics, temps de silenci i, en definitiva el clima d'oració assolit en el conjunt de la vetlla. Va seguir després una animada revetlla a l'Acolliment del Centenari.

"La Diada" d'enguany, festa major del santuari va tenir lloc el dia 11 de setembre. L'hora baixa del dissabte, com és tradició, es va pujar al "Pujol dels Misteris" amb

el cant del Rósari i al cim es va llegir el text memorial de la trobada de la Mare de Déu, la nit d'un dissabte, per un monjo i un pastor. Un acte entranyable i ben conregut.

Cap a les deu de la nit va començar la revetlla, sota l'acolliment del santuari, degut al mal temps. Diferents grups de balladors, sonadors i glossadors d'arreu de l'illa s'aplegaren per animar el vespre, que es va cloure a mitjanit amb el cant de la Salve a la basílica.

L'endemà, diumenge, la celebració de l'Eucaristia va reunir nombrosa multitud de cristians que, el dia abans havien pujat peregrinant al santuari, organitzats per l'Associació d'Antics Blavets. Predicà l'homilia Mn. Miquel Gual, Vicari Episcopal; els "blavets", entranyable institució de cantors del santuari, donaren relleu al conjunt de la Litúrgia.

3 Jornada de Catequistes

Organitzada per la Delegació diocesana de catequesi, el propassat dia 15 d'octubre, uns trescents catequistes del bisbat, es trobaren al Seminari Nou per celebrar la tradicional Jornada del catequista. Dirigi la diada el delegat diocesà de catequesi de Pamplona-Tudela Mn. Patxi Illánaz, sota el lema "Per a una catequesi missionera". Es va acabar amb la celebració de l'Eucaristia.

4 Festa solemne a la Seu

El passat dia 2 d'octubre la Seu de Mallorca festejà els quatre-cents anys del final de les obres de

la catedral, la cloenda de l'Any Marià i els set-cents-cinquanta anys de la restauració del Bisbat de Mallorca, en la persona del bisbe Ramon de Torrella.

Presidiren l'Eucaristia conjuntament amb el bisbe de Mallorca, el bisbe de Solsona, Dr. Miquel Moncadas; el bisbe d'Eivissa, Dr. Manuel Ureña; el bisbe de Menorca, Dr. Antoni Deig; el bisbe auxiliar de Barcelona, Dr. Martínez Sistach en nom de la Conferència Episcopal Tarraconense, i el bisbe dimissionari de Huamachuco, Dr. Damià Nicolau.

Després de la celebració es va visitar el sepulcre del bisbe Torrella, a la capella de la Cena de la Catedral, restaurat amb l'ajut de la Generalitat i, amb motiu d'aquest esdeveniment, s'ha inaugurat una nova col·lecció editorial amb un títol sobre l'esmentat prelat del qual són autors Mn. Baltasar Coll i D. Llorenç Pérez.

5 Celebracions amb motiu de la beatificació del P. Juníper Serra

L'Església de Mallorca s'ha omplert de goig per la beatificació a Roma de fra Juníper Serra, el passat 25 de setembre. Aquest diumenge, a les dotze en punt del migdia, totes les campanes de Mallorca repicaren per expressar la joia del nostre poble, mentre milers de mallorquins amb el nostre Bisbe eren a la plaça de sant Pere.

El diumenge, dia 9 d'octubre, érem convocats a la Seu per participar en el solemne pontifical del nostre Bisbe, que celebrà acom-

panyat del bisbe Miquel de Solsona i del bisbe Damià, dimissionari de Huamachuco, juntament amb una cinquantena de preveres, entre ells el postulant de la causa de beatificació, P. Folguera, el provincial dels franciscans del Tercer Orde, P. Sebastià Taberner, i el rector de Petra, Mn. Bartomeu Ramis que va proclamar l'Evangeli. La capella mallorquina, sota la direcció de Mn. Bernat Julià va iniciar la celebració amb el cant del tedeum i la va cloure amb el vibrant Al·lèluya de Haendel. En el marc del gòtic lluminós de la nostra Catedral, la litúrgia molt acurada, va suposar per tots un espai veritable de trobada amb Déu i d'acció de gràcies perquè la radicalitat evangèlica d'un fill de la nostra terra ha estat reconeguda per l'Església.

El diumenge següent, a l'hora baixa, el poble de Petra, d'on era nadiu el P. Serra, culminava un seguit llarg de setmanes de festa, amb el Pontifical del Bisbe, a l'esplanada del temple parroquial. Tot el poble era endiumenjat de flors, murtra i domassos, i tots els pobles de Mallorca ens hi trobàvem en homenatge al nou beat.

Dies abans el bisbe havia beneït una estàtua del nou beat al convent de Sant Bernadí, de Petra. La parròquia on fra Juníper fou batejat, també ha col·locat un relleu de terra cuita, obra de Mn. Joan Font, en memòria de l'esdeveniment de la beatificació.

El dijous, 20 d'octubre, un centenar de preveres ens hem trobat al convent de Sant Bernadí, de Petra, en una jornada de recés predicat pel nostre Bisbe, en la qual ens ha exhortat a la imitació de radicalitat evangèlica i de donació apostòlica que tingué el P. Serra.

MN. RAFAEL HORRACH i LLABRÉS
Corresponsal a Mallorca

NUESTRA SALVACION

Se trata de un libro que ha tenido seis ediciones en tres años y que tiene, a la vez, las siguientes características:

- Un devocionario práctico y litúrgico.
- Una síntesis de la fe íntegra, clara y actual.
- Un catecismo elemental y medio.
- Atrayentes ilustraciones a color.
- Una cubierta plastificada a CUATRO COLORES.
- Una edición catalana: La nostra salvació.

CONTIENE LAS ORACIONES DEL CRISTIANO

EDICION TAMBIEN EN CATALAN

Edita: Revista AVE MARIA

Papel de gran calidad.
Atractiva portada plastificada
Precio: 300 ptas. (IVA incluido)
Distribuye: Distribuidora Balmes
08002 Barcelona. Tel. (93) 317 94 43

Distribuidora Claret
Roger de Llúria, 5
08010 Barcelona
Tel. (93) 301 08 87

La majoria dels desapareguts són finalment trobats.

Amb freqüència abandonen la llar a causa de la droga.

La m

misteriosa desaparició de menors

Se'n van de casa inesperadament. Sense ni acomiadar-se. Són els desapareguts. La gran majoria tenen menys de 18 anys, però també desapareixen als 20, als 30, als 35 o quan han superat els 65 anys.

Els motius per "desaparèixer", explica F. Gómez, comissari en cap del servei central de la policia judicial, poden ser múltiples, però, en general, són mínims els desapareguts per assassinat o segrest. Així, la majoria dels desapareguts apareixen al cap d'un temps, encara que no hi hagi dades estadístiques al respecte "perquè la família normalment no va a retirar la denúncia".

"El grup més nombrós, el de joves, —explica F. Gómez—, acostuma normalment a abandonar el domicili patern per problemes familiars, escolars, drogues o simplement per afany d'aventures. Precisament el major nombre de denúncies de joves desapareguts es concentren principalment en els mesos d'estiu, que és quan els joves se'ls dona més possibilitats de córrer l'aventura." Dins d'aquestes franges d'edats acostuma a ser habitual que els nois entrin ràpidament en el món de la delinqüència, mentre que les noies recorren al treball de prostituta per sobreviure.

El problema de les sectes

Un altre grup cada vegada més important és el d'aquells que decideixen abandonar-ho tot per entrar en una secta. "Aquestes persones —continua el comissari— són molt difícils de trobar. En primer lloc, perquè enclaustrar-se en una secta no és 'il·legal', i ells mateixos s'amagen sota noms de guerra o 'àlies'. I, després, perquè aquestes persones estan d'acord amb l'actitud presa".

Finalment, el tercer gran grup és el de les persones d'edat amb problemes psíquics, que un bon dia no saben tornar a casa o a la residència en la qual viuen. Alguns d'aquests poden entrar en els cercles de mendicitat, encara que molts són finalment recuperats.

La majoria són trobats

Segons la policia els desapareguts "que no deixen rastre" són escassos, "malgrat el ressò que la premsa els dona". Per al comissari Gómez un dels més grans misteris que hi ha hagut els darrers anys és el del "nen pintor", de Màlaga, "del qual no tenim el més

petit indici". Un altre cas sense resoldre és el del nen de Petrer (Vinalopó), José Montesinos Bellot, del qual els seus pares no han tornat a tenir notícies i "sospitem que és mort". Tampoc no se sap res de Juan Pedro Rodríguez Gómez, que va desaparèixer a Somosierra en bolcar el camió d'àcid sulfúric en què viatjava, i sobre el qual F. Gómez pensa que "podria haver quedat enterrat pels voltants".

El que és ben clar per al comissari de la Brigada judicial central és que la gran majoria dels desapareguts són finalment trobats. I que és molt improbable que en alguns d'ells es tracti d'un crim perfecte. "El crim perfecte —afirma molt contundent— no existeix".

"En aquest moment re-

cordo el cas de la mexicana Sagrario García. Aquesta dona fou declarada desapareguda l'any 1979. Als quinze dies de la desaparició vam trobar un cadàver als voltants de Colmenar Viejo. Era el cadàver d'una dona cremada, que no vam poder identificar, malgrat que l'autòpsia ens revelà que podia ser d'una sud-americana. Fa un any, tanmateix, vam aconseguir rebre uns informes que ens va enviar el dentista de Mèxic que atenia Sagrario García. Decidírem acarar les radiografies dentals que s'havien realitzat a Sagrario, a Mèxic, amb el cadàver que havíem trobat a Colmenar i va resultar ser la mateixa persona: Deu anys després, ara, ja tenim un mòbil i estem investigant un assassinat".

Apareixen al cap d'un temps

A efectes policials es considera que una persona "ha desaparegut" a partir del moment en què es formula una denúncia a comissaria. Això succeeix només quan han passat 24 hores des que aquesta persona no dona senyals de vida. Segons la policia, la gran majoria dels desapareguts acostumen a tornar a casa al cap d'uns dies; per bé que no s'acostuma aleshores a retirar la denúncia, per la qual cosa les estadístiques puguin quedar en cert sentit falsejades.

Per bé que la xifra de 6.118 desapareguts pot considerar-se elevada, Espanya no és, ni de bon tros, un dels països més afectats per aquest fenomen. Només a París, per exemple, se sap que fugen de casa seva

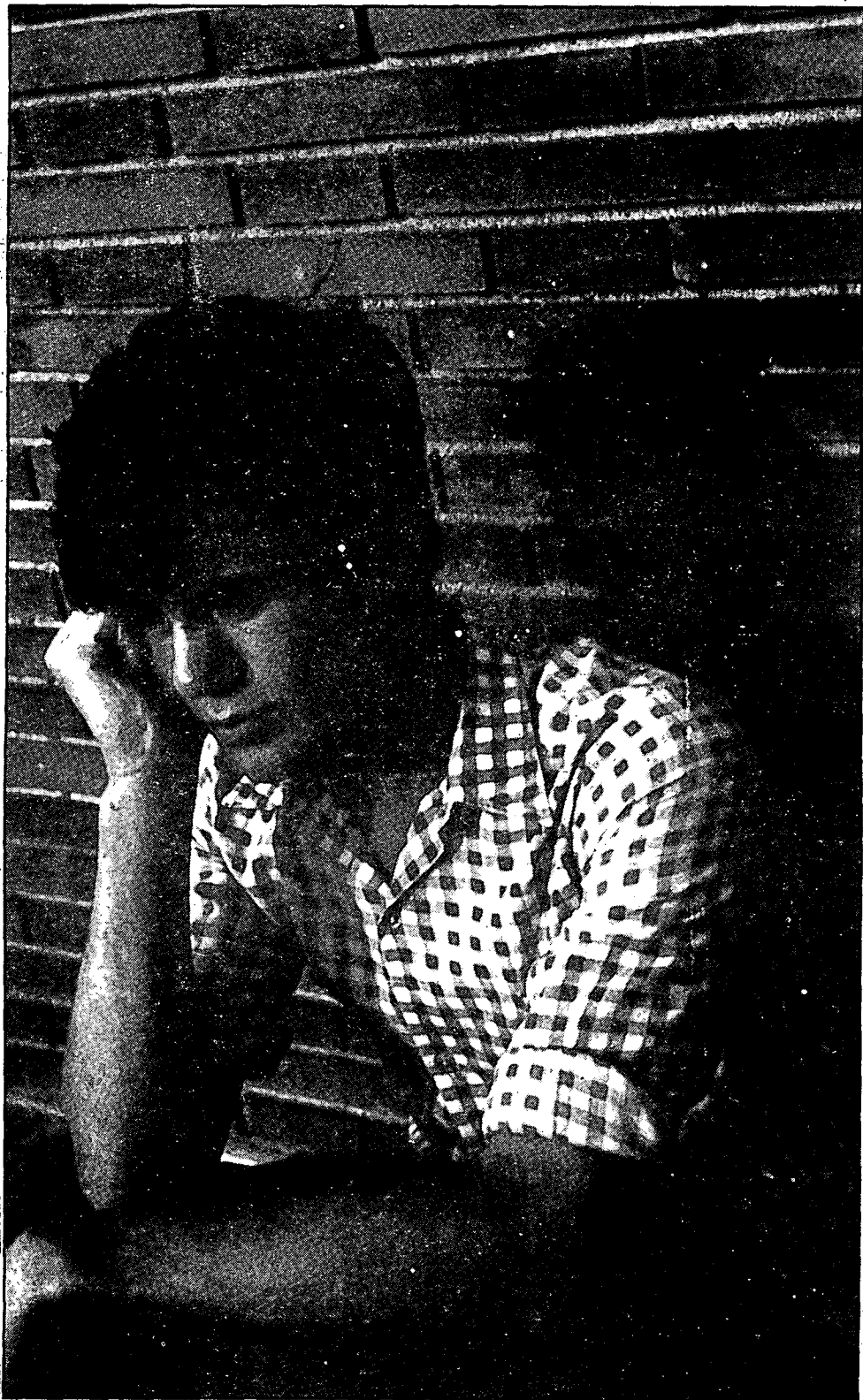
28.000 menors, el 10 per cent dels quals no torna mai més. Xifres de Scotland Yard; per altra part, indiquen que a Londres, sumant els menors i els adults, desapareixen 7.500 persones anualment. D'aquests, 700 joves entre els 14 i els 16 anys, no són tampoc localitzats. Als EUA, el centre Nacional per a la Infància, depenent del departament de Justícia, va explicar recentment que un milió i mig de joves fugen anualment dels seus domicilis i uns 50.000 no tornen a la llar.

Segons F. Gómez els desapareguts a Espanya que no són recuperats no arriben al 10 per cent de les denúncies presentades. "Quan ens trobem davant d'una denúncia de desaparició —explica el comissari— i, a no ser que es tracti d'un cas espectacular com el del nen, per exemple, de Somosierra, o el del diplomàtic danès Vang Hoffmeyer, no acostumen a actuar d'una forma especialitzada, cas per cas, això seria humanament impossible. El que acostumem a fer és comunicar la desaparició a totes les comissaries de l'Estat, i enviem una circular perquè s'investigui en hotels, pensions, albergs, cercles relacionats amb la droga o la prostitució. El que si puc assegurar, és que mai no es tanca un expedient".

Joves, nens, ancians

El grup dels desapareguts format per joves amb mitjana d'edat de 17 anys està compost majoritàriament per dones: 90 per cent dels casos. En els seus missatges els pares aprofiten per intercalar missatges desesperats: "torna a casa, t'esperem", diu un. "Et comprem, però estem molt intranquils. Torna o truça'ns", diu un altre. El text dels reclams publicats revela en molts casos situacions de crisi familiar, conflictes generacionals, incomprensions, incomunicacions i desconfiances insalvables.

El 77 per cent d'anuncis de desaparició de menors fa referència a nens, mentre que només el 23 per cent les nenes en són protagonistes. Els percentatges es corresponen molt amb els "rols" que se'ls adjudiquen a uns i altres en l'àmbit familiar i en el grau de llibertat de cada un. La mitjana d'edat dels components d'aquest grup és d'11'5 anys, i els motius de la desaparició molt diversos, amb preponderància dels derivats del fracàs escolar. El que s'ha dit per als nens o nenes respecte a rols familiars serveix per als ancians desapareguts.

Els joves abandonen el domicili patern per problemes familiars, escolars, drogues o afany d'aventures.

CALENDARI

Diumenge, 1 de gener. Solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu. Sant Concordi i santa Eufrosina, verge. Dia de la Pau. El sol surt a les 7'17 i es pon a les 16'33 -Hora solar- Festa major a Serra d'Almós i Siurana d'Empordà. Fira a Artés i la Bisbal.

Dilluns, 2 de gener. Sant Basili i sant Gregori Nazinazè; santa Emma, verge.

Dimarts, 3 de gener. Sant Anter, papa màrtir i santa Genoveva, verge. Festa major a Pont d'Armentera.

Dimecres, 4 de gener. Sants Titus i Rigobert, bisbes i santa Àngela de Fulgino.

Dijous, 5 de gener. Sant Telesfor, papa; sant Simeó, estilista. Santes Emilià i Amèlia, verges.

Fira a Casserres.

Divendres, 6 de gener. Epifania del Senyor. Adoració dels Reis Melcior, Gaspar i Baltasar. Ntra. Sra. dels Reis (o del Pi). Fira a Balsareny, Igualada, Manlleu i Sant Jaume de Frontanyà.

Dissabte, 7 de gener. Sant Raimon de Penyafort, dominic i sant Julià, bisbe. Festa major a Esterri de Cardós, Fortià, Lliça de Munt, Ordís, Portbou, Rabós d'Empordà i Verges.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

1 de gener. Diumenge. Solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu. Lectures: Primera, Nm 6,22-27, S 66, segona Ga 4,4-7, tercera Lc 2,16-21.

2 de gener. Dilluns. Fèria del temps de Nadal. Lectures: Primera, 1 Jo 2,22-28, S 97, segona Jo 1,19-28.

3 de gener. Dimarts. Fèria del temps de Nadal. Lectures: Primera, 1 Jo 2,29-3,6, S 97, segona Jo 1,29-34.

4 de gener. Dimecres. Fèria del temps de Nadal. Lectures: Primera, 1 Jo 3,7-10, S 97, segona Jo 1,35-42.

5 de gener. Dijous. Fèria del temps de Nadal. Lectures: Primera, 1 Jo 3,11-21, S 99, segona Jo 1,43-51.

6 de gener. Divendres. Epifania del Senyor. Lectures: Primera, Is 60,1-6, S 71, segona Ef 3,2-3a,5-6, tercera Mt 2,1-12.

7 de gener. Dissabte. Fèria del temps de Nadal. Lectures: Primera, 1 Jo 3,22-4,6, S 2, segona Mt 4,12-17.

Litúrgia de les Hores

Diumenge, 1. Octava de Nadal. Santa Maria, Mare de Déu. Solemnitat.

Dilluns, 2. Sant Basili el Gran i Sant Gregori Nazienzè. Memòria obligatòria.

Dimarts, 3. Fèria del Temps de Nadal.

Dimecres, 4. Fèria del Temps de Nadal.

Dijous, 5. Fèria del Temps de Nadal.

Divendres, 6. L'Epifania del Senyor. Solemnitat. Tot propi.

Dissabte, 7. Sant Ramon de Penyafort. Memòria obligatòria. Vespres i de demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Lectura enamorada

Algun col·lega meu no comprèn la meua anhelant lectura continuada de la Cristologia que els teòlegs actuals ens ofereixen. Jo tampoc no comprenc que aquell que creu en Crist no cerqui amb afany més llum que la que té un creient d'ordinari i que no es faci la pregunta: El meu Crist ordinari és el Crist o tinc possibilitats de penetrar, més i més en la seva extraordinària riquesa de què parla la carta als? Llegeixo cristologia perquè temo no sentir-me cridat a ser millor perquè, el Crist, no el conec gaire. La meua lectura és lectura enamorada.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de l'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

A sant Ramon de Penyafort patró dels advocats

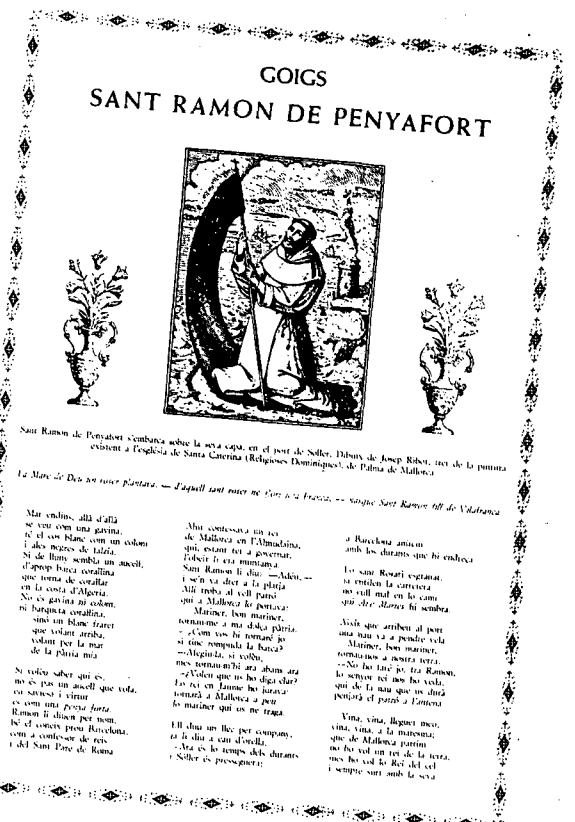
Amb motiu de la festa litúrgica de Sant Ramon de Penyafort, 7 de gener, publiquem la poesia que segueix, l'autor de la qual és l'eximí poeta Lluís Gassó i Carbonell, Mestre en Gai Saber.

Nascut a Vilafranca, al cor de Catalunya,
d'ençà de la més tendra i florida joventut,
Ramon de Penyafort dins del seu pit encunya
la fe que ha de servir-li saber, seny i virtut.

Encara jove, el sacerdoti el crida.
Vol ser com Sant Domènec un bon Predicador.
I funda els Mercedaris, urc de la seva vida,
amb Sant Pere Nolasc i el Rei Conqueridor.

Si Bolònia que era jurisprudent empori
el fa Mestre i Doctor, ungit d'humilitat,
a Roma, sota el feu del gran Papa Gregori,
les Decretals compila amb un fervor sagrat.

D'orient a occident s'estén la seva fama.
Es conegut, també, pel "Modus" i les lleis.
I per la santedat que el seu viure proclama
fou consultor de bisbes, de papes i de reis.

De l'illa de Mallorca un jorn se'l prohibia
d'eixir sense permís, per un decret reial,
i en estendre la capa el mar la convertia
en barca que el duria a la Ciutat Comtal.

Si fins nonagenari visqué per a la història
i se'l proclamà Sant, fent viu el seu record,
que la seva gran capa, miracle de la glòria,
sigui el vaixell que ens guï al Celestial Porti.

Avui que a Barcelona el poble ja el venera
entre els altars dels Sants i els Benaurats,
preguem que també ens sigui escut de fe i bandera
Ramon de Penyafort, Patró dels Advocats!

LLUÍS GASSÓ i CARBONELL
Mestre en Gai Saber

ADULTS EN LA FE

Arrels de la descreença

JOAN GUITERAS i VILANOVA

de tenir una dosi de realisme humil.

Aquestes dificultats queden abonades per una mentalitat —la del món contemporani— superpràctica, anomenada pragmatisme. Som gent que va per feina i preocupada per a la utilitat de les coses, el guany... Fàcilment diem: "això per a què serveix?" Tendim a viure el present, l'immediat. Les coses últimes, les que donen sentit, se'ns escapen que fa goig. Fàcilment Déu esdevé algú superflu, no necessari, poc útil, si no inútil. I un deixa de pensar-hi i, per tant, de relacionar-s'hi.

Pluralisme ideològic i religions

La cosa es complica un xic més. Què vol dir pluralisme? Ja es veu que és un derivat de plural. Allò de la gramàtica: singular es refereix a una sola persona o cosa i plural a moltes. En el nostre cas, vol dir que hi ha una quantitat enorme de maneres de pensar i de fer.

Cadascú defensa la seva teoria i el seu punt de mira. I tothom diu que té raó i que posseeix la veritat. És clar, amb facilitat neix la sensació que, en realitat, la veritat no la deu tenir pas ningú. I tot passa a ser relatiu. La fe que un tenia com a cosa absoluta i única deixa de ser-ho. I s'abandona.

Contribueix a la creació d'aquest sentiment i d'aquesta actitud el fet de conèixer les religions d'altres cultures. Una senyora ho deia un dia: "Totes les religions són vàlides, totes són iguals". Una manera de dir que no hi ha una religió verdadera, sinó que totes tenen un fons comú de veritats. Neix una indiferència concreta sobre el fet religiós.

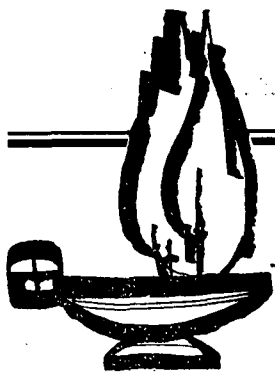
Aquestes preguntes, al llarg de la pastoral que ens ocupa, són respostes. Tenen la seva realitat, però són camí també per aprofundir la pròpia creença cristiana i enfortir-la.

El pecat dels creients i de l'Església

Els bisbes autors del nostre document, com que volen agafar tota la gruixària dels problemes, no deixen de considerar la contribució negativa dels mateixos cristians a la descreença. No, no volen carregar els neulers, com sol dir-se, a la comunitat cristiana. No s'hi val a simplificar, però també cal assumir la part corresponent. No es pot oblidar que l'Església, en aplegar-se com a tal, comença la celebració eucarística reconeixent els pecats dels qui la formen i demanant-ne perdó a Déu.

De fet, fou el Concili Vaticà II qui reconegué, a la constitució pastoral "Gaudium et Spes", la part "no petita dels creients en la gènesi de l'ateisme". I diu amb què s'hi ha influït: "amb el descurament de l'educació religiosa, o amb l'exposició inadequada de la doctrina o àdhuc amb la desafecció de la seva vida religiosa, moral i social". Afegeix: "Han velat, més que revelat, el verdader rostre de Déu i de la religió". Heus aquí una interpel·lació per a tots els membres de la comunitat cristiana. Una font d'exigència per als qui, per manament del seu Fundador, han de proclamar, amb fets i paraules, l'Evangeli. Aïta! Parlar d'evangelització és referir-se a una vida que expressi la felicitat que comporta la Bona Nova viscuda amb radicalitat. Si bastessin les simples paraules, faria anys que el món s'hauria transformat.

Encara els bisbes bascos exposen un altre factor no poc important: el problema del mal. Sempre ha fet ballar el magi de l'home. Quin enigma tan anorme! Un problema que va merèixer el bell i dur llibre de Job. Un interrogant al qual aporta llum el Crist condemnat innocentment, agonitzant amb sofrença i angoua, abandonant-se, enmig dels gemecs, a les bones mans del Pare lúcidament.

1 de gener

SANTA MARIA MARE DE DÉU

A cura del
DR. PERE TENA**"INTERPOSARAN EL MEU NOM
A FAVOR DEL POBLE D'ISRAEL,
I JO EL BENEIRÉ"**

Aquest text, que ens ve de la litúrgia sacerdotal d'Israel, adquireix en la solemnitat d'avui unes ressonàncies peculiars. Per una banda, és una forma d'expressar el significat de la maternitat divina; per ella, en efecte, Déu ens ha permès de veure la claror de la seva mirada, en el rostre de Jesús. Per una altra banda, la invocació del "nom" és, per a nosaltres, la invocació de Jesucrist; a ell, Déu li ha donat el Nom-per-damunt-de-qualsevol-altre-nom, és a dir, l'ha enlairat sobre tot. En tercer lloc, aquest text és adient per a la celebració de començament d'un nou any, per al qual demanem l'amorosa i provinent presència de Déu; més encara, en la jornada d'educació per a la pau, és un record de la font d'on brolla l'autèntica pau: Déu!

Lectura del llibre dels nombres (6:22-27)

En aquells dies, el Senyor digué a Moïses: "Digues a Aharon i als seus fills: Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: "Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu. Que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau". Així interposaran el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré".

**"QUE DÉU S'APIADI DE NOSALTRES
I ENS BENEIXI"**

La benedicció sacerdotal de la primera lectura es transforma en súplica del poble. És una gran pregària de començament d'any, i així podem cantar-la i fer-la pròpia. És una pregària universalista, una mirada a tota la terra i a totes les nacions i pobles. Nosaltres, homes del segle XX, cada vegada més informats del que succeeix arreu, repassem mentalment,

en recitar o escoltar aquest salm, tot el que hi ha d'angoixa i d'esperança en aquestes paraules: tots els pobles, la terra... I demanem per a tots la misericòrdia de Déu, la salvació, l'alegria, la capacitat de venerar el Senyor, tan sovint oblidat i silenciats en l'ordenament de la vida dels pobles.

Salm 66: 2-3,5,6 i 8 (R.: 2a)

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi,
que ens faci veure la claror de la seva mirada.
La terra coneixerà els vostres desitjos,
i tots els pobles veuran la salvació.

R. Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig.
Vós regiu el món amb justícia,
regiu les nacions amb rectitud
i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre,
que us lloïn tots els pobles alhora.
Que Déu ens beneeixi,
i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

**"DÉU ENVIÀ EL SEU FILL, NASCUT
D'UNA DONA"**

Aquesta lectura és, en la litúrgia de la Paraula d'avui, com una resposta a la primera lectura i al salm. Com si Déu ens digués: Sí, jo he beneït els homes, els he alliberat del jou de la Llei i els he fet fills; això s'ha esdevingut en la plenitud dels temps, per mitjà de la dona Maria, que ha infantat el Fill de Déu, Jesús.

L'encarnació del Fill de Déu està situada en la història, i continua donant-li sentit, a través dels anys.

**Lectura de la carta de sant Pau als
cristians de Galàcia (4:4-7)**

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la

(OCTAVA DE NADAL)

Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: "Abbà, Pare!". Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fills, també ets hereu, per gràcia de Déu.

**"TROBAREN MARIA I JOSEP AMB
L'INFANT. PASSATS VUIT DIES,
LI POSAREN EL NOM DE JESÚS"**

El text evangèlic assumeix la segona part de l'escena del naixement de Jesús, afegint-li la referència a la circumcisió, complerta als vuit dies del naixement, segons la llei mosaica. Avui és, en efecte, el vuitè dia després de Nadal.

La presència de Maria com a mare de Jesús es destaca especialment, i fins el nom de Jesús es posa en referència a l'anunci de l'àngel fet a Maria. Així s'accentua l'element central de la solemnitat d'avui: la Mare de Déu. I a contemplació de Maria sobre Jesús, el seu fill, és el model d'uns cristians que no volen que els esdeveniments passin d'una manera banal, sense sentit.

Evangeli segons sant Lluc (2:16-21)

En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo, li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

6 de gener EPIFANIA DEL SENYOR**"SOBRE TU, JERUSALEM, CLAREJA
COM L'ALBA LA GLÒRIA
DEL SENYOR"**

La proclama del profeta és plena d'entusiasme: Jerusalem està ben bé al centre de tots els pobles, per això no es deu pas a ella mateixa, sinó a la glòria del Senyor, que brilla sobre ella. Els pobles cerquen el Senyor, i el troben a Jerusalem.

Aquest anunci profètic ens explica l'evangeli d'avui acompanyat d'una manera inesperada, pels mags d'Orient, si bé no és a Jerusalem on troben el Senyor, sinó a Betlem. D'una manera plena, i també inesperada, això es complirà per Pentecostès, amb el do de l'Esperit Sant. Però aleshores serà a l'inversa: des de Jerusalem tots els pobles rebran l'anunci de l'evangeli de la gràcia de Déu.

**Lectura del llibre del profeta Isaïes
(60:1-6)**

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum, i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor. Mentre les tenebres embolcallen la terra, i fosques nuvolades cobreixen les nacions, sobre teu clareja el Senyor i apareix la seva glòria. Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva alba. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els teus fills, duen als braços les teves filles. Tota radiant i meravellada veuràs amb el cor eixamplat com aboquen damunt teu els tresors del mar, i porten a casa teva la riquesa de les nacions. Et cobriran onades de camells, dromedaris de Madian i d'Efà; tots vénen de Sabà portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor.

**"TOTS ELS POBLES, SENYOR, US
FARAN HOMENATGE"**

El salm d'avui és ben bé el comentari i l'eco de la primera lectura. Es destaca l'universalisme de la salvació que porta el Rei Messies. Per una banda, és rei universal. Per una altra, és sobretot el rei dels pobres i dels febles. Els dona allò que ningú més pot donar: "Els salvarà de la mort". L'anunci de la resurrecció és clar.

Salm 71: 1-2.7-8.10-11.12-13 (R.: 11)

Déu meu doneu al rei el vostre dret,
doneu al príncep la vostra rectitud.

Que el rei governi amb justícia el vostre poble,
que sigui recte amb els humils.

R. Tots els pobles, Senyor, us faran homenatge.

Que el benestar floreixi als seus dies,
i mesos i anys abundi la pau.
Que domini des d'un mar a l'altre,
des del Gran Riu fins a l'extrem del país. R.

Li portaran obsequis les illes
i els reis de Tarsis;
els reis d'Aràbia i de Sabà
li oferiran presents.
Li faran homenatge tots els reis,
se li sotmetran tots els pobles. R.

Salvarà els pobles que reclamen,
els desvalguts que no tenen defensor.
S'apiadarà dels pobres i dels febles,
els salvarà de la mort. R.

**"ARA DÉU HA REVELAT QUE TOTS
ELS POBLES COMPARTeixEN LA
MATEIXA PROMESA"**

Aquest text tan breu és una autèntica joia per a definir la missió apostòlica, i el misteri secret —mysterion— que n'és el contingut: la unitat de tots els homes realitzada en Jesucrist, i oferta a tothom per la predicació de l'Església. Les paraules de l'apòstol expliquen prou bé per què el poble de Déu és "misteri". Els mags en són una primícia i una imatge.

**Lectura de la carta de sant Pau als
cristians d'Efes (3:2-3a.5-6)**

Germans, segurament heu sentit dir que Déu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seva gràcia: per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes.

El secret és aquest: que des d'ara, per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.

**"VENIM DE L'ORIENT PER
ADORAR EL VOSTRE REI"**

La narració de Mateu és plena de vigor i de sentit. La seva intenció fonamental, però, és ben clara: la presència entre els homes del "rei dels jueus" escapa a l'atenció d'aquells que tenien les profecies, i les interpretaven correctament en principi, mentre, en canvi, els que venen de pobles llunyans fan cas dels signes, i arriben a trobar el qui cercaven. Llegint aquest text pensem fàcilment en la passió de Jesús, en les seves aparicions, i en la missió universal encarregada als apòstols: "Aneu, féu que tots els pobles siguin deixebles meus..." (Mat 28,18-20)

**Lectura de l'evangeli segons sant Mateu
(2:2-12)**

Quan va néixer Jesús, a Bet-Lèhem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren d'Orient uns mags i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: "¿On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge". El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir aquestes noves. Herodes convocà tots els grans sacerdots amb els lletrats del poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells respongueren: "A Bet-Lèhem de Judea. Així ho escriu el profeta: 'Bet-Lèhem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita entre les famílies de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble'". Llavors Herodes cridà secretament els mags i s'informà ben bé del moment en què s'havia aparegut l'estrella. Després els encaminà a Bet-Lèhem amb aquesta recomanació: "Aneu, busqueu-lo ben bé, aquest nen, i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge". Sortint de l'audiència del rei, es posaren en camí.

Llavors s'adonaren que l'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen. La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa. Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats a terra, li presentaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra.

Després, advertits en un somni que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.

LA BÍBLIA A L'ABAST

S'encarnà de la Verge Maria

Solemnitat de l'Anunciació del Senyor. En la nostra celebració eucarística acabem de proclamar la paraula de Déu: Lectura del profeta Isaïes (7:10-14). El profeta, seguint la indicació de Jahvè se'n va a trobar el rei Acáz, que amb el seu poble es troba agitat com s'agiten els arbres del bosc per la ventada (Is 7:2) per la mala nova que li acaben d'anunciar del setge que els reis d'Aram i el d'Israel volen posar a Jerusalem, i l'anima a confiar en la força alliberadora de Déu i no en el poder de les armes. Isaïes insta Acáz que demani a Déu un prodigi per senyal. Davant de la negativa hipòcrita del rei, el profeta li anuncia el gran signe que Déu mateix donarà al rei i al seu poble: **La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel, que vol dir Déu-és-amb-nosaltres** (Is 7:14). El senyal que Déu donarà al rei és el d'un naixement que caldrà interpretar com una resposta d'esperança de salvació per a la monarquia davídica —li posarà Emmanuel per nom—, a la desobediència i mala conducta d'Acáz que fins havia arribat a sacrificar el seu primogènit als ídols (Cf. 2R 16:3). La tradició cristiana, a partir de la versió grega dels Setanta, ha vist en aquestes paraules la profecia de la concepció virginal del Messies. Per això avui, com a salm responsorial, cantem aquests versets de la primera part del salm 39, recordant el moment de l'entrada del Verb fet home en la nostra història, segons la lectura que en fa He 10:5ss.: **Vós no voleu oblacions ni sacrificis —menys encara els sacrificis humans—, i m'heu parlat a cau d'orella ensenyant-me i fent-me entendre quin és el vostre voler; no exigiu l'holocaust ni l'expiació; per això us dic: Aquí em teniu disposat del tot a fer la vostra voluntat (vv. 7-8a). La identificació del Fill amb el voler del Pare és total. Per això animat i menat per l'Es-**

El senyal de l'Emmanuel

(Salm 39-H.40-:7-8a.8b-9.10.11 R.:8a i 9a)*

JOSEP M. ARAGONÈS

perit Sant es lliurarà a l'obra de la salvació de la humanitat, i tal com professem en el credo, **per nosaltres els homes i per la nostra salvació, davallà del cel, i per obra de l'Esperit Sant, s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home.**

L'ofrena del Cos de Jesucrist

Encarnació i resurrecció són dos aspectes d'un mateix misteri: el misteri pasqual. L'encarnació n'és l'entrada. La resurrecció, la culminació. L'una i l'altra emmarquen, per dir-ho així, l'obra de la redempció, anunciada per Déu des del principi de la història del pecat humà. Així cantem en el salm responsorial: **Com està escrit de mi en el llibre (v. 8b).** Aquest llibre és el de la Llei, —la Bíblia— la llei de la salvació, que en el temps passà pel poble escollit. Jesús mateix afirmarà: **Les escriptures donen testimoni de mi (Jo 5:39).** I és tot l'Antic Testament que fa com un gran camí que desemboca en l'encarnació del Verb, en la plenitud dels temps. Així Jahvè, a través del seu poble, que ell havia escollit perquè fos signe d'esperança enmig del món, preparava la humanitat perquè pogués rebre dignament el do de la salvació que li portava el Messies. Tot anava dirigit a ensenyar als homes que el millor sacrifici, el que més plau al Senyor, és el de

l'obediència a la seva llei. **Jahvè ens ordena de posar en pràctica tots aquests decrets, de reverenciar Jahvè, el nostre Déu... Si nosaltres procurem de posar en pràctica tots aquests manaments que ell ens ha prescrit, serem justos davant Jahvè, el nostre Déu (Dt 7:24-25).** La història del pecat, però, demostra a bastament que aquest ideal no havia estat assolit per la humanitat. Ni el podia assolir sense l'ajuda de Déu. I aquesta ha estat l'ofrena de Jesús: **Déu meu, vull fer la vostra voluntat, guardo la vostra llei al fons del cor (v. 9).** Tota la vida de Jesús és una clara manifestació de permanència en aquesta voluntat inicial d'obeir el Pare fins a la mort (Cf. Fl 2:6ss.). **A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre complir aquesta voluntat de Déu (He 10:10).**

Proclamar la salvació

Jesús ha vingut a fer la salvació de la humanitat. A fer-la i a proclamar-la. I tots els qui pel baptisme hem estat incorporats a ell, tenim també el deure de ser i proclamar la salvació de Crist enmig del món. El salm responsorial —fent una lectura cristiana d'aquest text del salmista— posa en boca de Jesús —i vol que sigui també el

cant dels cristians— aquestes paraules: **Anuncio amb goig la salvació davant del poble en dia de gran festa. No puc deixar d'anunciar-la; ho sabeu prou, Senyor (v. 10).** Vet aquí l'acció de Jesucrist. Aquest dia de gran festa és la festa de les festes, el Dia del Senyor per antonomàsia. El dia de Pasqua. Ressuscitat de la mort, vencedor del pecat, Jesús anuncia a tot el món el compliment de la salvació. Ell es mostra com el que realment és: l'Emmanuel, el Déu-amb-nosaltres. Ell ens porta la vida de Déu i ens la dona pel ministeri de l'Església —la noia, la verge—, que, gràcies a l'oblació del Fill, engendra una fillada immensa. I és ella, l'Església, la qui ara, apropiant-se les paraules que el salm responsorial posa en llavis de l'Espos, ens diu a tots en aquesta solemnitat de l'Anunciació del Senyor: **Anuncio amb goig la salvació —el goig exultant d'Esperit Sant del testimoni que de la pastoral—... No puc deixar d'anunciar-la; ho sabeu prou, Senyor (v. 10).** I aquesta necessitat d'anunciar la salvació de Jesucrist, no sols dimana de la missió rebuda del Senyor (Cf. Mt 28:18ss., Mc 16:15ss., Llc 24:46ss., Jo 20:21ss., Fets 1:8), sinó de la mateixa essència de l'Església, sacrament del Crist enmig de la humanitat de tots els temps. Tant de bo que els cristians que integrem l'Església poguéssim dir sempre amb la mateixa veritat que avui ens diu el Senyor: **No m'he callat la vostra salvació dins del meu cor (v. 11ab).** Perquè és a dins del cor on ha de començar a ressonar la fe por després sortir a l'exterior en forma de testimoni i de proclamació. Llavors també podríem dir: **He fet conèixer el vostre ajut fidel, la lleialtat del vostre amor, davant del poble en dia de gran festa (v. 11).**

* Solemnitat de l'Anunciació del Senyor.

CULTURA CIENTÍFICA

El cervell i l'ànima humana

34. Els somnis i la vida conscient

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

La setmana passada vam acabar el nostre article amb la pregunta de quina és la relació que en general tenen els somnis amb la nostra vida conscient. És una qüestió plantejada des de fa segles i resolta per psicòlegs i neuròlegs de molt diverses maneres. No podem pas exposar tot el que s'ha dit sobre aquest punt al llarg de la història humana. Ni cal. Explicarem només breument què hi diu ara la ciència a partir de fets d'experiència.

Les causes dels somnis

Ja vam fer notar que els resultats dels experiments de no deixar dormir durant el son REM, que és quan se somia, demostraven que l'organisme humà, i també el dels animals, té necessitat de somiar; cosa que evidenciava que el somni és imprescindible per a la bona marxa del sistema nerviós. Deu ser, doncs, un reajustament de les neurones "cansades". Però, per què es posa a treballar aquesta part del cervell que conserva la memòria d'imatges anteriors i que anomenem imaginació? Compondre imatges no sembla pas descansar! Ningú no ha pogut donar encara una resposta del tot satisfactòria a aquesta pregunta. D'hipòtesis, se n'han formulat moltes, però una expli-

cació ben confirmada amb fets no s'ha trobat.

A finals del segle passat el psicòleg italià **Sante De Sanctis** (1863-1938) ja va fer aquestes extenses i minucioses sobre els somnis amb ganes d'arribar a alguna conclusió científica fiable. Trobà, en primer lloc, que hi ha certament una correlació entre el psiquisme d'una persona i allò que somia: somnis més vius en infants i joves, somnis tranquils en persones sanes, somnis angoixosos en malalts, pocs somnis en els idiotes, somnis molt vius i freqüents en els histèrics, somnis pàl·lids i de poc color afectiu en els vells... Fins aquí tot molt conforme amb el sentit comú, però poca llum donava al problema. També va deduir de les enquestes que pràcticament tot el que es pot fer en estat de vetlla pot aparèixer en el somni: sensacions de tota mena, visuals, auditives, musculars; emocions de por, d'angoixa, de tristesa, de joia. Però per què sensacions o emocions tan distintes fan que les neurones descansin? Va comprovar De Sanctis que en un 80% de somnis s'hi veu una correlació clara amb el que s'ha fet el dia anterior; com si hi hagués una continuïtat. Això pot voler dir que el desgast neuronal causat per una activitat de la ment desperta es refà establint entre les mateixes neurones que in-

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat
de Teologia de Catalunya

tervengueren forçadament, per acció de la voluntat, en aquells fets, uns contactes que porten cap a l'equilibri, i per això en el somni es veuen coses que segueixen relacionant-s'hi. És només una hipòtesi. Però, encara que l'admetem, subsisteix un problema intrigant: i el 20% de somnis que no tenen res a veure amb activitats anteriors, quina causa els provoca?

Una causa comprovada de somnis pot ser una sensació externa percebuda confusament mentre hom dorm, sense despertar-se: un llum que s'encén a l'habitació pot fer somiar la visió d'un coet que fa explosió, el soroll d'un motor de cotxe engegat pot fer que hom somiï una excursió en autocar... El psicòleg **Karl Jaspers** (1883-1969) el 1935 posà l'exemple d'un fracàs que va somiar, estant a l'època del Terror, el condemnaven a mort i el portaven al patíbul, i quan va sentir que queia la guillotina sobre el seu coll es despertà amb el dosser del lliit que acabava de caure i li oprimia la gola. Fets com aquest demostrarien que davant d'una sensació real molesta les neurones actuen "revestint-la" d'imatges pròpies del somni. No sabem,

però, per què ho fan. I més misteriós és que comenci el somni abans de la sensació conscient i que hi lligui perfectament.

Significat psicològic dels somnis

És cosa ben sabuda que **Sigmund Freud** (1856-1939) va estructurar una teoria psicològica sobre els somnis: són satisfaccions de desigs del subconscient; els impulsos reprimits quan estem desperts apareixen, revestits de símbols en el somni, quan la "censura" del conscient ja no fa vigilància estricta. En el fons de tot somni, diu, hi ha un contingut de naturalesa sexual. Aquesta teoria avui dia ja no és admesa per ningú com explicació de tots els somnis. I no tan sols perquè el fons sexual no es demostra pas que hi sigui sempre, sinó també perquè és un fet clar que els somnis molt sovint no satisfan cap desig. Caldrà cercar en un altre lloc la interpretació vàlida universalment.

Una cosa sí hem de concedir a Freud; que no tenim el mateix grau de consciència desperts que dormint, com si en el son la "censura" s'aflluixés. En un somni hom pot ser un criminal o fer coses que no faria mai estant amb plena consciència. Això és cert; però, notem-ho, no vol dir pas que es destrueixi la unitat psicològica de l'individu; és el mateix subjecte en els dos es-

tats; ningú no somia res que no es compoingui d'elements obtinguts estant despert, ni que siguin de molt abans.

Podria ser que un somni fos premonitori d'un fet que ha de passar o revelador de coses reals que hom ignorava? Parlem d'un somni natural, no ens volem ficar ara amb l'acció del sobrenatural. Trobem a la història de la humanitat una tendència a interpretar els somnis com reveladors d'alguna cosa. Té només una il·lusió? **H.A. Murray** i **D.R. Wheeler** el 1937 ens expliquen que quan fou raptat el fill de l'aviador Lindberg la "Harvard Psychological Clinic" va sol·licitar per mitjà de la premsa que se li enviessin totes les relacions de somnis que hom tingués referents al rapte. Es rebren 1300 respostes, de les quals un 5% deien que havien somiat que el nen seria assassinat, i 4 dels 1300 deien que després d'assassinat seria enterrat en un bosc. I això és el que realment succeí. Si només quatre somiaren això, cal dir que fou per casualitat? O bé que aquests quatre demostraven que de vegades hi ha transmissió telepàtica en el somni?

Segui el que es vulgui de la resposta que hom hi doni, hem d'acabar dient que els somnis són fruit d'una activitat cerebral ben misteriosa i que encara estem molt lluny de conèixer-ne tots els mecanismes.

Full Jove

CALENDARI

- Curset titulat "Els joves com a mirall de la societat", pel P. Carles Mascaró, escolapi. Informació: Centre d'Estudis Pastoral, telèfon 317 48 58.
- Escola de Pregària a la Catedral de Barcelona. Quarta sessió: 12 de gener a 2/4 de 8 de la tarda. Tema: Noves cultures, nova evangelització.

La Taula de la Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut del bisbat de Vic, formada pels Responsables i Consiliaris dels Moviments diocesans, els delegats de zona i el Delegat diocesà, es va reunir per programar els objectius del curs 1988-89.

De primer es va acordar, l'elaboració d'un tríptic titulat *Ho saps que*, en el qual es dona a conèixer tot el que es fa al bisbat en el camp de la Pastoral de Joventut.

Ahora continua el curs de Formació de Consiliaris i Animadors de la fe. Enguany és el segon any del segon cicle i s'haurà d'estar atent a la revisió i valoració de cara a una nova programació. I també cal continuar engrescant i fent costat a la Campanya. Així, els propers dies 20 i 21 de gener tindrà lloc la Trobada General de Consiliaris i Animadors de la fe, amb el lema Com som i com ajudem a ser missioners avui. I per la Pentecosta una trobada de joves del bisbat intentarà de trobar contingut i sentit per a aquest lema i des de la seva capacitat de resposta.

Aquests són objectius concrets, que cal emmarcar-los en el procés que la Delegació ha seguit i que tenen com a punt de referència el Directori de Pastoral de Joventut del bisbat.

Però enguany, també procurarem avançar en la tasca de coordinació i complementarietat en les diverses zones del bisbat i en alguns arxiprestats. Som conscients que el treball a fer és important i molt ampli, però no ens hem de deixar portar per la immediatesa. La realitat present ens ha d'esperonar a treballar en qualitat i en projecció de futur.

JOSEP M.ª RIBA

Delegat Diocesà de Pastoral de Joventut del bisbat de Vic

Un miler de joves varen ser a Roma amb motiu del pelegrinatge de les diòcesis catalanes. D'aquesta manera tornaven la visita que el Sant Pare va fer a Montserrat. Full Jove s'afegeix a l'alegria de molts, en veure el testimoniatge responsable de tants joves cristians i catalans. ¡Gràcies i endavant!

Encontres de Promoció Juvenil en el seu quinze aniversari

Tres mil joves han retrobat Jesucrist

El Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, Dr. Narcís Jubany i Arnau, en la presentació de la guia d'Encontres de Promoció Juvenil, va escriure que la pastoral de joventut estava en crisi.

Precisament això, l'escassa vida espiritual dels joves, va fer que Josep Maria Pujades creés a Bogotá (Colòmbia) fa més de vint anys, aquest moviment. Després dels primers èxits per Amèrica Llatina i els Estats Units, el moviment creuà l'oceà i s'instal·là a Barcelona, des d'on s'estengué a la resta d'Espanya i Europa.

Els objectius bàsics d'Encontres de Promoció Juvenil se centren en la promoció del jove, que d'una manera lliure pot optar per

la fe, i per un estat eclesial de servei. La metodologia d'aquests objectius és la dinàmica de grups. Aquesta dinàmica s'inicia amb un encontre de joves, portat per altres joves i assessorats tots per un guia espiritual. Al llarg de tres dies posen en comú les seves vivències i les seves diferents visions de la vida. La trobada té com a finalitat, que el jove arribi a conèixer els altres i Déu, com a ell mateix. La base de la trobada es troba en el fet de compartir i viure el missatge de Crist, i portar-lo així a la pràctica. Xerrades, taules rodones i lectures espirituals, serveixen per ajudar a profunditzar i reflexionar sobre qüestions que afecten l'esperit i el viure quotidià dels

joves.

Després d'aquesta primera trobada o Encontre, el jove continua la revisió de la seva vida, la pràctica de l'oració i el debat de temes, en petits grups. Altres activitats periòdiques donen vida, sentit i contingut al moviment.

A principis del 1988 es va celebrar l'Encontre número 85, que coincideix amb el quinze aniversari del moviment a Barcelona i tot un passat de testimonis en centenars de joves. D'aquesta manera, el passat marca també el treball que cal continuar fent en el futur.

ESTHER BORREGO

BON ANY NOU!

Si a l'any que comença volem adjudicar-li l'adjectiu de nou, hem de viure l'esforç de fer-lo autènticament nou. Com? Jove és sinònim d'il·lusió, creativitat i empena. Cadascú sap que aquest any passat ha tingut foscors. És molt bonic dir que l'any nou ha de fer nova la vida, però això no serà cert sense l'esforç de cadascun de nosaltres que, joves, volem que la vida sigui nova. No podem esperar que aquesta renovació ens vingui de fora. La política, la societat, el treball són peces d'engrenatge d'una màquina amb una inèrcia molt forta, i no podem esperar que per ella mateixa canviï i es faci nova.

Si volem que hi hagi justícia, hem de començar per ser justos. Si volem que hi hagi solidaritat, hem de començar per ser solidaris. Si volem que hi hagi pau, hem de començar per ser pacífics. Sortosos els que tenen fam i set de justícia; sortosos els solidaris; sortosos els portadors de pau, (Mt 5, 6-9).

Jove, ¿vols un any nou? ¿Què penses fer perquè sigui així? Construir la vida no és només lluita i revolució. És sobretot instaurar el Regne de l'Amor. ¿Fins a quin extrem has arribat en el teu amor als altres? ¿Estimes els qui t'odien, els qui et menyspreen, els qui passen de tu? ¿Has arribat a suar sang, a donar la vida per amor? Encara ens queda molt de camí.

I, si a més de ser joves ens diem cristians, llavors el nou-nat del Nadal, el Senyor de la Vida, ens ha d'omplir d'energia per a canviar-ho tot. En ell podem renovar les esperances i amb Ell anar a la vida amb un somriure als llavis.

Ja ho saps: endavant i bon any nou 1989!

JUDITH CARRERAS

2on. de Magisteri a l'Escola Blanquerna

A Taizé, els joves cristians d'arreu es coneixen

L'Església jove a Haití, testimoni de la fe que neix

A l'Arxiprestat de la Cisa format pels pobles d'Alella, el Masnou, Teià, Premià de Mar, Premià de Dalt, Vilassar de Mar, Vilassar de Dalt, Cabriels i Cabrera, hi arribà el 12 d'octubre la Jeanette. Ella és una jove haitiana disposada a donar testimoni de les seves vivències cristianes a casa nostra.

Els joves cristians de l'Arxiprestat de la Cisa la varen conèixer a Taizé. Les paraules de la Jeanette foren plenes de fe, compromís i testimoni. Explicà amb joia l'organit-

zació de l'Església haitiana, on aproximadament el 80% de la població és cristiana compromesa. Donà a conèixer què són i com funcionen les comunitats de base: fermes pilars en la societat i en l'Església; la unió de les persones en moments difícils (revoltes); la comunió entre tots els germans, especialment aquells que més ho necessiten; i, les celebracions dominicals, on la joia i la fe haitianes, assoleixen el seu punt màxim mitjançant els cants i les danses.

Els joves cristians de l'Arxiprestat de la Cisa creuen que aquesta ha estat una de les millors oportunitats per adonar-se que els germans cristians del Tercer Món, treballen fermament en les seves comunitats seguint el model dels primers cristians, tal i com ho expliquen els Evangelis i els Fets dels Apòstols.

(Grup de Joves Cristians de l'Arxiprestat de la Cisa)

Nou curs del Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia

Radiografia de la civilització industrial

El Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia, format per seglars i jesuïtes, va concloure el primer curs d'aquesta temporada amb gran expectació de públic. Tant és així, que el local habitual d'aquesta institució, amb cabuda per a 250 persones, s'ha quedat petit i les sessions s'han hagut de desplaçar a una sala del mateix edifici amb major aforament. Aquest increment massiu d'assistents cal trobar-lo, segons els organitzadors, en una difusió més àmplia de les convocatòries i a la temàtica abordada que tractava sobre la realitat del cristianisme d'avui i aquesta és una qüestió que en l'actualitat encara interessa molta gent. Pels propers mesos de gener a març està anunciat el curs sobre "Radiografia de la societat post-industrial".

Radiografia de la societat

L'àrea social de Cristianisme i Justícia té previst pels propers mesos de gener a març el curs titulat: "Radiografia de la societat post-industrial en crisi" en la qual s'intentarà realitzar una anàlisi de la nostra civilització industrial desenvolupada que està en crisi per causes molt complexes i múltiples que provoquen gravíssimes situacions d'injustícia, tant en el Primer Món, com en el Tercer Món: atur, noves formes de pobresa, exclusió social, societat dual etc. Tanmateix, s'analitzarà el paper de les institucions socials i polítiques clàssiques en aquesta crisi i les limitacions que tenen per acceptar-la i actuar sobre ella (ideologies històri-

La civilització industrial ha generat atur i marginació.

ques, partits polítics, sindicats, etc.).

Per acabar, se suggeriran una sèrie de propostes alternatives de sortida en el marc d'una "nova cultura solidària, capaç de generar i de desenvolupar noves formes de producció, noves ofertes educatives, assignació bàsica universal, distribució del treball, ocupacions socialment útils, etc....

Els ponents que participaran en aquest curs són: Joan García Nieto, Eduardo Rojo, Jordi López, Luis de Sebastián, Joan Travé, Daniel Jover, Josep Mirallès i Jesús

Renau.

Pel mes d'abril Rafael Sivatte impartirà un altre curs de l'àrea teològica sobre "L'espiritualitat de l'alliberament. Lectura del Llibre dels salms".

Església d'on vénem!... on vas!

El curs, titulat: "Església d'on vénem!... on vas!..." es va desenvolupar durant els mesos d'octubre a novembre i s'hi va fer una revisió d'un seminari

realitzat sobre aquesta temàtica els darrers dos anys per l'àrea teològica d'aquest centre. Els punts cabdals tractats han estat tres: El primer, dut a terme per Xavier Alegre, versava sobre "Quina era l'església que Jesús volia" en la qual, traslladant-se als temps de Jesús, s'esbrinaren els trets fonamentals de l'església en la qual Jesucrist havia pensat en contraposició a l'església a través dels temps posteriors de tarannà molt més clerical. Alegre parlà d'una "església ideada per Jesús com una comunitat de seguidors, una comunitat de contrast la qual tingués com a principals característiques: la gratuïtat; el valor del servei; la renúncia a les estructures de poder per afavorir una societat fraternal i no patriarcal; una societat que rebutgés les riqueses d'un món injust; una comunitat no-violenta al costat dels pobres; una comunitat esperançada que fomentés la pregària; una comunitat que practiqués la regla d'or: no facis el que no voldries que els altres fessin amb tu... Tot això com un signe interpellador que ajudés a trobar el Món Nou, la Terra Nova". En el segon, Oriol Tuñí va endinsar-se en el tema de "Les esglésies del Nou Testament: com s'auto-comprengueren" en el qual es va pretendre analitzar les comunitats primitives del Nou Testament, com van viure la seva problemàtica respecte l'església i com va resoldre els seus obstacles. Tuñí va remarcar que "en el fons el més essencial no és tant el concepte d'església que aquestes comu-

nitats tenien sinó que quin tipus de problemàtiques tingueren i quins són els punts que més ens poden ajudar a nosaltres a viure la problemàtica de l'església en aquest moment". El pare Tuñí subratllà com a punts importants, entre altres: "el com la vida de Jesús va ser un punt de referència per aquelles comunitats, així com que l'experiència de l'esperit de Jesús fos un factor que facilités la creativitat entre aquelles gentes". Finalment, José Ignacio González Faus va efectuar un repàs al "Caminar de l'Església pels segles" en el qual mitjançant una anàlisi cultural comentà que "hi havia indicis que permeten sospitar que si bé en l'actualitat es torna a parlar d'evangelització i es dona possibilitat per dur-la a terme, les mateixes estructures eclesials posen traves a una veritable evangelització ja que tendeixen a sacralitzar el seu passat, impeding d'aquesta manera canvis. Seria convenient —digué— alguna cosa similar al que va passar al segle I quan arribaren els pagans a l'església i van abolir la circumcisió entre altres coses que semblaven molt sacrals". González Faus va citar que hi havia una correspondència entre l'estructura interior de l'església que és traslladava a l'exterior en el sentit que l'església cap endins té una estructura sacral, autoritària, piramidal i aquesta és la imatge que es veu des de fora i aquest fet impedeix un apropament entre les dues.

CARLES TARGA

Exposició d'obres d'art restaurades

Vuitanta obres d'art restaurades s'exhibeixen des del 15 de desembre a Barcelona en una exposició representativa del conjunt de peces artístiques tractades en els darrers set anys en el Centre de conservació i restauració de béns culturals de la Generalitat, creat el desembre de 1981.

Entre les obres que integren la mostra, titulada "Catalunya restaura", hi ha diverses pintures sobre fusta com els retaules de la Mare de Déu de l'Estrella i de la Transfiguració, de Jaume Huguet, tots dos de la Catedral de Tortosa (Tarragona).

El Crist romànic d'Escunyau, del segle XIII, i les marededéus gòtiques de Zaidín i de les Avellanes són tres de les escultures de fusta o pedra que s'exhibeixen en l'exposició, que romandrà oberta fins el proper 22 de gener en el Centre d'Art de Santa Mònica.

La mostra reuneix també diverses pintures sobre tela, com les recentment descobertes a l'arxiu municipal de Manresa, datades en el segle XVII i obra de Pere Cuquet, o les que foren robades a Vilanova i la Geltrú (Barcelona) per la banda d'Eric el Belga i posteriorment recuperades amb seriosos desperfectes.

Completen la mostra de pintures murals representades per las de Sixena i Gerdany i materials arqueològics, etnològics, d'arxiu i tèxtils, gairebé tots inèdits, ja que no havien estat mai exposats abans de la seva restauració.

Malgrat la contrastada qualitat de la majoria de les peces exhibides, la selecció s'ha realitzat, segons els organitzadors, en funció de la dificultat de la seva conservació i restauració i de l'aspecte pe-

dagògic que la seva degradació —sobretot la que ha estat provocada per l'home— pot aportar als visitants.

Les obres, que en alguns casos es troben a mig procés de restauració, van acompanyades dels seus corresponents "historials clínics" informatitzats, cosa que representa una novetat amb escassos antecedents en exposicions d'aquestes característiques.

L'Església catalana contribueix amb més d'un terç de les obres exposades, en l'adequació de la qual hi han treballat prop d'un centenar de professionals.

Unes altres institucions, com l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona, l'Arxiu de la Corona d'Aragó i la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, aporten els seus propis béns culturals o la tècnica de les seves intervencions.

L'exposició "Catalunya restaura" es complementa amb un cicle de conferències, que concluiran el proper 17 de gener amb la presentació del llibre-memòria "Set anys d'actuació del Centre de Conservació i restauració de béns culturals mobles de la Generalitat", ubicat en la localitat de Sant Cugat del Vallès.

Entre les conferències programades destaquen les dedicades a la nova documentació tècnica —i la seva informatització— en els processos de conservació i restauració i a la restauració de les pintures de Miquel Àngel de la Capella Sixtina, a càrrec aquesta última del professor italià Gianluigi Collalucci, Cap del Servei de restauració dels Museus Vaticans.

M.ª CARMEN CARREIRAS

ANTIGUITATS

Afiliada al gremi d'Antiquaris de Catalunya

COMPRO:

- MOBLES ANTICS
- CADIRATGE
- PISOS SENCERS PER HERÈNCIES O PARTICIONS
- PORCELLANES
- VENTALLS
- JOIES
- JOGUINES
- NINES DE PORCELLANA, ETC.
- ROBA BLANCA I MANTONS DE MANILA
- PINTURES I DIBUIXOS
- BIBLIOTEQUES SENCERES
- LLIBRES ANTICS
- GRAVATS
- MAPES I CARTELLS

c/. de la Palla, 5. Tel. 318 94 26 - 230 19 71. 08002 Barcelona

Amb motiu de la commemoració de la signatura del II Pareatge

Una exposició presenta l'Andorra medieval

El 6 de desembre de 1288, el bisbe Pere d'Urg i el comte de Foix, Roger Bernat III, signaren un document, el II Pareatge, que posà fi a un seguit de tensions i violències entre els dos senyors, que van tenir Andorra com a escenari. Aquest acord, junt amb el I Pareatge signat el 1278, obrí la via del règim polític de copríncipat.

Per celebrar el VII Centenari d'aquest fet tan significatiu, la Conselleria d'Educació i Cultura d'Andorra fa, del 9 de desembre fins al 15 de gener de 1989, una exposició intitulada "Andorra Medieval", que pretén oferir una visió general de la vida a les Valls des de la formació del règim feudal fins a l'acabament del segle XIII, quan se signà l'esmentat Pareatge.

La reconstrucció del procés que permet arribar al consenyoriu serveix d'introducció a la mostra. Hi ha també un àmbit on es complementen les dades documentals amb les arqueològiques, per tal de reconstruir el món quotidià de la societat medieval andorrana: les relacions econòmiques, les servituds que lligaven els individus, la importància de la terra com a font de poder i element d'intercanvi, els costums funeraris.

La consagració d'esglésies, a través de lipsanoteques i relíquies, ens permet entrar en el món religiós, l'expressió artística del qual, el romànic, és de les més representatives del país tant en l'arquitectura com en les arts figuratives. En aquesta àrea de l'exposició s'ha dedicat un espai a l'explicació d'algunes tècniques artístiques, com la realització de la pintura mural i, també, dels mètodes analítics que serveixen per estudiar-les i conservar-les. A més dels objectes que romanen a Andorra, s'hi exhibeixen peces que actualment pertanyen a museus, arxius i biblioteques de Catalunya i Alemanya, que les han prestades temporalment.

Les obres exposades

Documents

En general, els documents que

Sant Esteve d'Andorra la Vella. Pintures murals de principis del segle XIII, conservades al Museu d'Art de Catalunya.

es mostren en aquesta exposició són de caràcter històric, n'hi ha alguns que es refereixen a situacions i llocs concrets: l'Acta de Consagració de Sant Serni de Nagol de l'any 1055, la de Sant Romà de Les Bons del 1164, etc.; però els més interessants són els documents originals dels Pareatges, prestats per l'Arxiu Diocesà d'Urgell i per l'Arxiu de l'Armari de les 7 claus, de la Casa de la Vall.

Arqueologia

D'altra banda, s'exposaran els objectes més significatius trobats en excavacions arqueològiques, tant en habitatges com a l'interior d'esglésies o en l'aixovar funerari: Una sivella de bronze, procedent de Sant Vicenç d'Enclar, unes làmpares i lacrimatoris de vidre descoberts en el sòl de Santa Eulàlia d'Encamp i de Sant Vicenç d'Enclar, un calze de peltre d'una tomba de Sant Joan de Caselles

que, juntament amb una col·lecció de monedes medievals, són algunes de les peces més destacades.

Art

Entre les obres d'art d'Andorra, han estat seleccionades imatges de fusta tallada policromada que representen la Mare de Déu, normalment dipositades en les esglésies i reunides excepcionalment en aquesta ocasió. Una talla de Crist romànica, reformada posteriorment segons les normes barroques, completa la mostra d'escultura.

De museus estrangers procedeixen fragments de pintura mural que foren arrencats en les primeres dècades del segle XX i que es dispersaren entre museus i col·leccions particulars.

El Museu d'Art de Catalunya presta tres obres, les pintures murals de l'absis de Sant Romà de

Santa Coloma. Crist en Majestat, conservat al Museu Estatal Prussià de Cultura de Berlín.

Les Bons —una església amb una riquesa documental conservada molt notable—, datades del segle XII; les pintures murals de Sant Esteve d'Andorra la Vella, de principis del XIII, amb una tècnica variada i suggerent, i l'únic exemplar de pintura sobre fusta, la Mesa de l'altar de Sant Romà de Vila, amb la particularitat de posseir complet els tres plafons, el frontal i els laterals.

El Museu Estatal, Prússia d'Escultura de Berlín deixa les pintures murals de l'absis de Santa Coloma, associades a les de Sant Romà de Les Bons i, probablement, obra del mateix autor.

Objectes litúrgics

Entre els objectes litúrgics exposats destaquen tres llibres manuscrits procedents de Sant Romà de Les Bons: un Antifonari, presat per la Biblioteca de Catalu-

nya, un Còdex Miscel·lani Litúrgic deixat per la Biblioteca del Monestir de Montserrat i un Leccionari de Misses cedit per la mateixa Biblioteca. L'Arxiu Diocesà d'Urgell presta el Cartulari de Tavernoles, llibre que conté documents referents a Andorra.

Algunes lipsanoteques, contenidores de relíquies i actes de consagració, exposades formen part del dipòsit del Patrimoni Artístic, la lipsanoteca de Sant Andreu d'Andorra la Vella, ha estat prestada pel Museu Diocesà de Vic.

Aquesta exposició és completa amb un catàleg i un audiovisual. Es pretén incitar el visitant a interessar-se per la societat medieval andorrana i, en especial, per les seves manifestacions artístiques.

Juntament amb la inauguració de l'exposició, la Conselleria d'Educació i Cultura presenta també un llibre facsimil sobre els Pareatges d'Andorra.

MISSATGE

A TOTS ELS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA

LA PREMSA ÉS UN DELS GRANS MITJANS D'APOSTOLAT. FEU APOSTOLAT A TRAVÉS DE LA PREMSA! COL·LABOREU A L'APOSTOLAT DE CATALUNYA CRISTIANA

Que cap llar cristiana del país no estigui mancada de la seva lectura, és el repte que tenim tots els lectors de CATALUNYA CRISTIANA

MOSTREU CATALUNYA CRISTIANA ALS VOSTRES FAMILIARS I AMICS. DONEU-LOS A EMPLERAR LA SEGÜENT BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ.

Catalunya Cristiana

Carrer de València, 244, 2n. 08007 BARCELONA

Nom

Domicili

D.P.

Se suscriu per 1 any a CATALUNYA CRISTIANA en català/castellà per pessetes 4.680.- Aquest import el faré efectiu de la forma següent:

☐ Pagament domiciliat

☐ Xec nominatiu que s'adjunta

Signatura

Lloc

Data

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/Caixa

Agència

Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avis, amb càrrec al meu compte/líbre n.º se serveixen pagar els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

Signatura

Lloc

Data

L'home ha cercat sempre la felicitat, però aquesta recerca ha canviat al llarg dels temps. El cardenal Paul Poupard intenta respondre a aquestes i altres qüestions que ressonen en el món d'avui. És president del Secretariat per als No Creients i del Pontifici Consell per a la Cultura. Fa poc ha publicat el seu darrer llibre "Iglesias y culturas". Ha escrit 24 obres —entre elles el Gran Diccionari de les Religions— i ha col·laborat en moltes altres i en importants documents del Vaticà, com la "Gaudium et Spes". Ha rebut el premi Robert Schuman per Europa. Ha vingut a Barcelona per donar una conferència al Centre Cristià dels Universitaris (CCU) amb motiu de la celebració del desè aniversari de la seva creació.

El cardenal Paul Poupard, ministre de cultura del Vaticà

"No existeix futur per a l'home sense religió"

"La inculturació, quan es predica la Bona Nova, expressa el misteri de l'encarnació (Nadal), de redempció (Pasqua) i de comprensió (Pentecosta)" —explica amb senzillesa monsenyor Poupard. El cardenal Paul Poupard escolta atentament les preguntes que se li fan en castellà i respon en francès o italià —idioma que també domina a la perfecció.

—Avui es parla de la recristianització d'Europa. ¿Com es pot estar present en el món de la cultura?

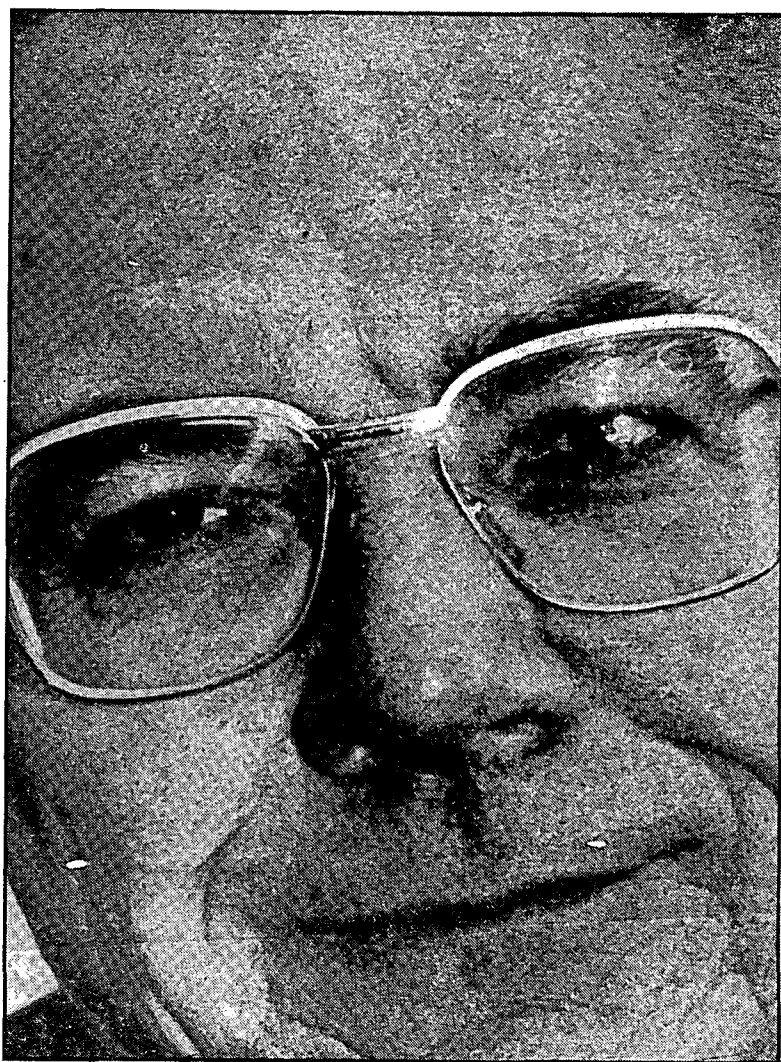
—Aquest era un tema de consciència per a Pau VI que no volia "arribar com en altres èpoques en

què se separava cristianisme i cultura". La cultura és l'atmosfera per als homes, durant un mil·lenni els cristians van respirar fe sense saber-ho. Però, en l'actualitat, l'Evangeli no inspira els mitjans de comunicació. L'actitud de l'Església és "veure les coses com poden ser i no tal com són". La situació és aquesta: El missatge de l'Evangeli és una Bona Nova i s'ha de discernir. Ens trobem que hi ha coses bones i coses dolentes en la cultura. Es necessita una roca. És una temptació moderna no analitzar allò que és negatiu. S'ha de veure el que és negatiu per a construir.

—Què és més difícil? Que l'Església s'inculturi en les cul-

tures dels pobles, o que els diversos països acceptin l'Evangeli?

—Bé, davant d'aquesta pregunta ens trobem amb dues postures. S'ha de distingir per unir, és a dir s'ha de prendre una cosa i —aquesta "i" és important— l'altra. L'Evangeli s'ha de predicar a totes les cultures, encara que existeixen unes realitats culturals extraordinàriament diferents. Però l'Evangeli s'ha de predicar. En tota cultura hi ha una part de mort i una part de vida. S'han de comprendre les manipulacions culturals. Jo m'inclino per prendre les vestimentes de la cultura i donar-li allò que està anhelant... en la lí-

Monsenyor Poupard treballa per mantenir obert el diàleg religió i cultura.

nia de Pegury. Prefereixo la inculturació.

—El marxisme per essència és antireligiós, així i tot l'URSS segueix un procés d'obertura. Dins l'àmbit religiós, què pot passar?

—La situació actual respon al que vàrem tractar a Budapest: no existeix la societat sense valor. El problema número 1 és que els homes no tenen motivacions per a treballar. Es pateix una crisi de valors que l'home reflecteix. L'home està tancat en la seva immanència i, en canvi, no hi ha societat sense l'home i per a l'home.

Els soviètics no descobreixen un sistema més enllà del científic... pot ser una filosofia? Em sento ple d'esperança. Hi ha una presa de consciència, els fets parlen: el despertar de les nacionalitats i després de 60 anys... l'home soviètic és també un home religiós. No existeix cap civilització en la història que no sigui religiosa. La dimensió religiosa és específica de l'home. El principi de l'art i de l'escriptura sempre ha estat religiós. La religió és l'ànima de la cultura.

—Han aparegut nous moviments a l'Amèrica Llatina. En canvi, entre nosaltres, la cultura cristiana cap a on avança?

—L'Església té moltes altres proposicions que competeixen en el pluralisme. És una qüestió important. Podem utilitzar diverses estratègies, però en el fons és la mateixa pràctica: l'Església a Europa ha de ser una presència ferma, com una contracultura per a la cultura dominant. O bé ha de ser el cor de la cultura.

—Per què les sectes resulten tan atractives?

—Se sent angonya perquè l'Església es queda buida i les persones se'n van als nous moviments. Es camina cap a la secularització. Tanmateix no existeix futur per a l'home sense religió. Les esglésies tendeixen a uns fins pastorals. La

gent que es passa a les sectes és religiosa i no troba resposta en l'Església. S'ha de prendre consciència d'aquest fet i l'Església ha de fer una pastoral de la intel·ligència i del cor (dirigida a la sensibilitat). Entre la intel·ligència i el cor s'ha fet una ruptura tràgica que no pot ser.

Els joves d'avui no viuen la mateixa situació que abans pel que fa a la cultura que els envolta. Abans un noi, una noia trobava la seva pròpia identitat en el si de la família i en la seva relació amb Déu. Ara no. És una qüestió diferent. L'Església ha d'oferir qualitat d'acollida i de servei.

—La societat es troba en un moment en què manquen vocacions religioses, però què passa en països que estan sota l'ateisme militant del govern i els seminaris estan plens com a Honària, a Polònia o a Iugoslàvia?

—Un dels motius fonamentals és la societat de consum de l'occident que incita els joves a ser egoistes i a viure pel plaer. Per un altre cantó, quan hom se sent amenaçat, es tendeix a respondre amb força per poder resistir. La força és Crist. La persecució reforça les vocacions religioses. A més a més, abans un jove ho tenia més fàcil per entrar en el seminari, avui, el contacte amb religiosos és molt menor.

—El cristianisme ha retrocedit davant els joves?

—L'Església va endavant i enrera. Un sociòleg americà afirmava que "hom seria vidu si es casava amb l'esperit del seu temps". El cristianisme ha de travessar moltes dificultats. Però hi ha una llum, un cel, que em dona esperança, crec que la força de l'Església resideix precisament, en els joves. Com diu el germà Roigé de Taizé: "els joves poden portar una primavera a l'Església".

NÚRIA ORIOL PALAREA

Novedad

En un solo volumen DICCIONARIO DE LAS RELIGIONES

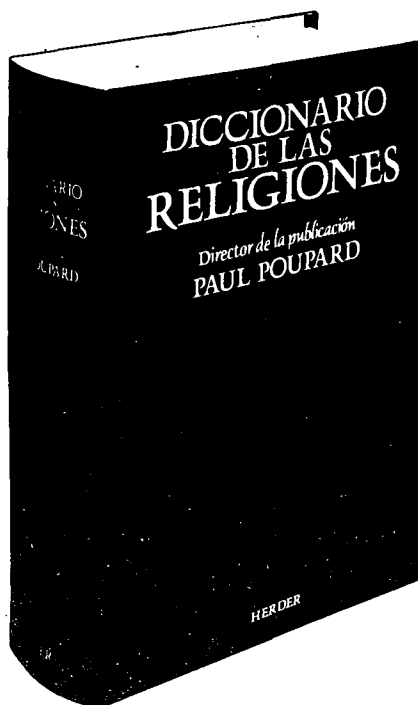
Publicado bajo la dirección
del cardenal PAUL POUPARD

17x24 cm. 1.892 págs. 12.000 ptas.

Permite captar el mensaje de las grandes religiones que constituyen el patrimonio vivo de la humanidad.

Es un inventario lo más completo y preciso posible de todo el conjunto de manifestaciones religiosas producidas a lo largo del tiempo y del espacio y que se remonta incluso al origen del hombre.

Religiones prehistóricas, religiones de Anatolia, sumerobabilónicas, egipcia, indoeuropeas, iránicas, griega, romana, etrusca, amerindias, gnósticas, judaica, cristianas, islámica, budista, así como las religiones actuales de África, Madagascar, Oceanía y Australia.

EDITORIAL HERDER S.A.

Provenza, 388 - Tel. 257 77 00 - 08025 Barcelona

Per Decret de la Generalitat

Creat el Patronat de la Vall de Núria

Un Decret del President de la Generalitat de Catalunya 333/1988 del 14 de novembre ha creat el Patronat de la Vall de Núria. Segons diu l'exposició de motius d'aquest patronat, les característiques i la significació especials que la vall de Núria ha tingut tradicionalment per a Catalunya ha comportat el màxim esforç de les institucions afectades per tal de preservar-ne els valors.

El desenvolupament actual de la vall de Núria requereix la realització d'actuacions d'abast i significació diversos, i és en aquest sentit que en el Protocol d'acords sobre actuacions a la vall de Núria, subscrit el 30 de juliol de 1987 entre el Bisbat d'Urgell i el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, es va preveure la creació d'un Patronat com l'organisme més adient per vetllar pel desenvolupament adequat de la vall, alhora que permetrà instrumentar la col·laboració necessària entre les institucions i les entitats implicades, a fi d'assegurar el plantejament i la coordinació necessaris de les actuacions a realitzar.

Per a l'assoliment dels seus objectius específics, el Patronat realitzarà les funcions següents:

a) Proposar a les entitats públiques competents la realització d'obres d'infraestructura dirigides a fomentar o preservar la vall.

b) Fomentar l'execució de tot tipus d'actuacions públiques o privades que permetin la conservació de la vall i la protecció de les seves bel·leses naturals i artístiques.

c) Formular iniciatives dirigides a aconseguir la coordinació adequada de les diferents actuacions que es realitzen a la vall.

d) Vetllar perquè no es realitzin actuacions que puguin atemptar contra el desenvolupament i la conservació correctes de la vall.

e) Fomentar el turisme a través de publicacions i d'altres mesures que permetin el coneixement i la divulgació de la vall.

f) Promoure la realització de manifestacions de caràcter artístic, cultural i científic.

g) Impulsar les iniciatives de caràcter cultural, institucional o artístic, tradicional i popular, i totes aquelles activitats d'exposició cultural o d'esbarjo que potenciïn la vida espiritual de la vall.

h) Qualssevol altres actuacions dirigides a l'assoliment del seu objectiu.

El Patronat es regeix per la Junta i la Comissió de Direcció. La Junta segons preveu l'article cinquè dels Estatuts d'organització i funcionament del Patronat, sota la presidència del President de la Generalitat de Catalunya, és l'òrgan de govern i de direcció del Patronat.

Són Vice-presidents el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques i el Bisbe d'Urgell, que substituiran el President quan sigui necessari i exerciran les altres funcions que el President els delegui.

La Junta està integrada pels membres següents:

a) Un representant per cadascun dels departaments de la Generalitat de Catalunya que s'esmenten: Presidència, Governació, Cultura, Política Territorial i Obres Públiques, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Treball, i Comerç, Consum i Turisme.

b) Un representant del Bisbat d'Urgell.

c) Un representant de la Diputació de Girona.

d) Un representant de l'Ajuntament de Querol.

e) Un representant del Consell Comarcal del Ripollès.

f) Un representant de la Mancomunitat de la vall de Ribes.

g) Un representant de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

h) Un representant de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria.

i) Un representant de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació corresponent.

j) Un representant del Centre Excursionista de Catalunya.

k) Un representant de l'Associació Catalana d'Esquí de Muntanya.

l) Un representant de l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

m) Quatre vocals designats pel President de la Junta, nomenats per la seva especial vinculació a la vall de Núria.

La Junta té la direcció, el govern i l'administració del Patronat, mentre que la Comissió de Direcció fa complir els acords de la Junta i prepara els treballs d'aquesta i a més a més pot nomenar un gerent que assisteix amb veu a les reunions de la Junta i la Comissió.

La Comissió de Direcció estarà integrada pels membres següents, que tindran la condició de vocals de la Junta.

a) Un representant de cadascun dels departaments que segueixen: Presidència, Governació, Cultura, Política Territorial i Obres Públiques, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Treball, i Comerç, Consum i Turisme.

b) Un representant del Bisbat d'Urgell.

c) Un representant de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

d) Un representant del Consell de Muntanya del Ripollès.

e) Dos vocals en representació de la resta d'institucions representades en la Junta, designats conjuntament per aquestes institucions.

ARQUEOLOGIA

Una nau fenícia descoberta a les costes d'Israel

Una nau fenícia, o potser cartaginesa, que va navegar fa uns 2.500 anys, va ser localitzada en un banc d'arena a la costa mediterrània del kibutz israelià de Maagan Mijael, al sud de Haifa. La nau i la càrrega s'havia descobert fa tres anys, però s'havia mantingut en secret fins ara. La nau té 10 metres de longitud y està pràcticament intacta. L'operació de rescat durarà quatre anys.

Es troba l'esquelet d'un ase amb 2.300 anys a Alcoi

Un esquelet fragmentat d'un ase de l'any 300 abans de Crist ha estat trobat durant les excavacions que s'han realitzat en el jaciment del Puig, dintre del terme municipal d'Alcoi, i que promou el Museu Arqueològic d'aquesta ciutat. L'any passat es van localitzar les restes d'una vivenda i en principi es va apuntar, sense que s'hagi pogut confirmar, la possibilitat que fos una mena d'indústria tèxtil.

S'ha trobat a Àustria una estatueta molt antiga

La que podria ser la més antiga estàtua mai descoberta, que data de fa uns 30.000 anys i representa una dona ballant, acaba de ser presentada a la Cancelleria de Viena.

Aquesta escultura que té 7,2 centímetres d'alçada, s'ha batejat com "Venus ballarina de Galgenberg", nom del turó proper a Krems al costat del Danubi (Baixa Àustria, a 50 quilòmetres de Viena) on fou trobada. Està considerada com l'estàtua més antiga del món, més que la "Venus de Willendorf", datada de fa 25.000 anys i trobada l'any 1908 a la població d'aquest nom, igualment situada prop del Danubi, a 20 quilòmetres a l'oest de Krems.

L'estàtua que només té esculpida la seva part frontal, no fou acabada pel seu creador perquè es va trencar durant els treballs, creu Christine Neugebauer Maresch i

el seu marit Johannes Wolfgang Neugebauer que la descobriren durant les excavacions en un nucli poblat durant l'última glaciació. L'escultura, descoberta la passada tardor, ha estat reconstruïda per expert austríacs i la seva antiguitat confirmada a Alemanya occidental i Holanda.

Segons la llei austríaca, l'escultura pertany en un 50 per cent al propietari del lloc de la troballa, l'abadia de Krems i l'altre 50 per cent a l'Estat que ha finançat les excavacions. No s'ha decidit encara on s'exposarà, ja que la seva restauració encara no s'ha acabat.

Descobert a l'Alt Penedès el jaciment paleontològic més antic d'Europa

Un arqueòleg aficionat ha descobert en un terreny situat en el terme municipal de Subirats, a l'Alt Penedès, el que pot ser el jaciment paleontològic més important d'Europa. La troballa, que pot tenir més de divuit milions d'anys d'antiguitat, es va fer per casualitat quan els propietaris del terreny van remoure les terres per poder plantar-hi vinyes. Dies després d'haver remogut les terres, Antoni Adell, un arqueòleg aficionat de Sant Sadurn d'Anoia, descobria durant el mes d'agost escampades pel terra tota una colla d'ossos fossilitzats.

El jaciment està situat en un antic llac de l'època del Miocè inferior, concretament de l'Era Terciària, i amb tota probabilitat podrà reconstruir tant la vida vegetal com animal que hi havia en la zona ara fa 18.000 milions d'anys. La comarca de l'Alt Penedès és una zona rica en jaciments d'aquest mateix període, i anteriorment s'hi havien trobat alguns fòssils de mamífers i d'altres animals.

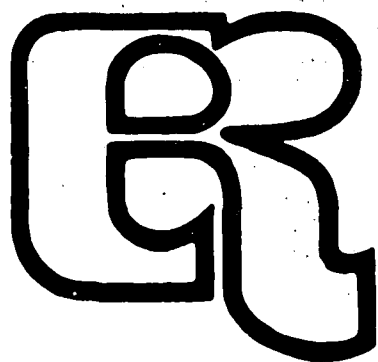
Tot i que encara no han començat les excavacions, ja s'han trobat més de mil restes d'animals fossilitzats pertanyents a 25 espècies animals diferents, tals com rinoceronts, girafes, cérvols i mastodonts. També s'han trobat restes, principalment dents i altres ossos, de cocodrils, tortugues i alguns animals que eren els avantpassats directes del cavall.

Les excavacions començaran passat festes i està previst que durin com a mínim tres anys. Hi participaran membres de la Universitat de Barcelona, el Consell d'Investigacions Científiques, el Museu de Zoologia de Barcelona i el Museu de Paleontologia de Sabadell.

Subvenció per l'onze centenari de Santa Maria de Ripoll

Enguany se celebra l'onze centenari de la primera consagració del temple de l'antiga abadia benedictina de Santa Maria de Ripoll (20 d'abril del 888). Amb aquest motiu s'han organitzat tota una sèrie de festes i actes commemoratius de l'esdeveniment, dels quals Catalunya Cristiana ha anat donant puntual informació.

Darrerament el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha atorgat una subvenció de dos milions de pessetes per tal de contribuir a les despeses derivades dels esmentats actes.

EDITORIAL REGINA, S.A.

Mallorca, 87-89 - Tel. 322 17 11 - 08029 BARCELONA

EDICIONS BÍBLIQUES I LITÚRGIQUES

PRIMERES COMUNIONS

AGENDES I DIETARIS

ESPECIALITATS PAPERERIA

JOCS D'ESCRITORI

ÀLBUM FOTOGRAFIES

RACÓ DEL LLENGUATGE

Els pronoms personals febles

ALBERT PERA

Ens hem acostumat a anomenar-los pronoms febles per entendre'ns i per acabar aviat. Els qualifiquem de febles perquè tots ells consten d'una síl·laba, que és àtona, en contraposició als pronoms forts que poden tenir una síl·laba tònica, o bé dues o tres síl·labes, de les quals una és tònica i les altres àtones. Vull dir els pronoms jo, tu, ell, nosaltres, vosaltres i ells.

És clar que si la característica de les síl·labes febles o àtones és la neutralització de la *a* i de la *e*, i la transformació de la *o* en *u* a la pronunciació, no hi ha diferència vocàlica entre *tu* i *us*, i només sabem que el primer és pronom fort i el segon feble per la distribució prèvia que n'hem fet. Tractant-se de la *i* i de la *u*, vocals de so constant, no podem conèixer si són fortes o febles quan les trobem en un monosíl·lab. Així, una combinació com *t'ho paga*, pel so la podem confondre amb aquesta altra: *tu, paga*. I ja veiem que és ben diferent. El pronom feble ho

té la mateixa pronunciació que el pronom fort *tu*, pel que fa a la vocal, i només podem distingir-los a l'escriptura.

La diferència entre els pronoms forts i els febles és que els primers actuen separatament sempre, i generalment són el subjecte de l'oració, i admeten elements adverbials entre ells i el verb. També fan de complements verbals i, en aquest cas van precedits de preposició: tu sempre compres llibres, jo, el curs que ve, aprendré català, despatxa'ns a nosaltres, treballem per a vosaltres, tots corrien cap a ells.

Els pronoms febles, en canvi, no poden ser subjecte i formen un tot fonètic amb el verb, al qual s'adhereixen immediatament abans o després, sense cap intercalació possible.

En total, els pronoms febles són tretze: em, et, es, ens, us, el, la, els, les, hi, ho, en. Aquestes formes són afectades per canvis segons vagin davant o darrera del verb, segons el verb co-

menzi o acabi en vocal i en els contactes entre ells mateixos. Només quatre d'elles són invariables, és a dir que no perden cap lletra, no s'apostrofen ni modifiquen la seva estructura en cap de les situacions en què es trobin. Són: *les, li, hi, ho*.

De les altres, les formes que veieu a la llista presentada són les que ens convenen davant els verbs començats en consonant: em canso, et tinc, es torna, ens convé, us demanem, el convencem, la mirava, els cries, en volem.

PERLES ORTOGRÀFIQUES

En una bossa de plàstic amb nanses, d'aquestes que duen imprès l'anunci del venedor, veig escrit el nom de la població així mateix: Sant Andreu d'LLavaneras. No havia vist mai apostrofar davant de consonant, i a més, aquest mot, que és en plural, ha de dir: Lllavaneres.

LA SARDANA I LA DANSA

HOMENATGE ALS COMPOSITORS DESAPAREGUTS L'ANY 1988.— L'Agrupació Sardanista Granollers va programar un concert de sardanes i música per a cobla per tal d'homenatjar els compositors que ens han deixat enguany; aquesta vetllada musical tingué lloc el dia 17 de desembre, a les 10 de la nit, a l'Església de Sant Esteve de Granollers, amb l'actuació de la cobla Sant Jordi, sota la direcció de Jordi León.

Com hom sap, l'any 1988 ha estat un any significativament trist per a la música de cobla ja que s'ha produït la mort de compositors tan qualificats com Rafael Ferrer, Josep Maria Ruera, Narcís Paulis, Emili Saló i Rosend Palmada. En el programa d'aquest concert s'inclouen, doncs, les obres següents: "La sardana de la Pau", de Narcís Paulis; "Turó de l'Home", de Rafael Ferrer; "Imma", de Rosend Palmada; "La vella festa", d'Emili Saló; i "La Verge Catalana" i la Glosa de l'antic "Ball de les Donzelles" de Granollers, de Josep Maria Ruera.

HISTORIAL SARDANISTA DE CARDEDEU.— El dia 18 de desembre es presentà a Cardedeu el llibre "1933-1988" Historial Sardanista", recopilat per Joan Clusellas i dissenyat i muntat per Joan Ors, que ha editat l'Agrupació Sardanista local. Es tracta d'un recull de records i esdeveniments relatius a la presència de la nostra dansa a Cardedeu, des de l'any 1933 fins als nostres dies.

L'acte de presentació d'aquest llibre tingué lloc en el decurs d'una ballada de sardanes que la cobla La Principal del Llobregat interpretà, a partir de dos quarts de dotze del migdia del 18 de desembre, als Jardins del Casal de Cardedeu.

DISTINCIÓ.— Salvador Ferré i Borrell i Rosa Cabanes i Codina han estat distingits amb la Medalla de la Ciutat de Sabadell al Mèrit Sardanista per la seva tasca com a fundadors i capdavaners de la colla "Mirant al Cel" des de fa 40 anys. L'acte de lliurament va tenir lloc el passat dia 11 de desembre, al matí, al Museu d'Art de Sabadell.

NÚMERO 100 de "SOM".— La publicació de Cultura Popular Catalana "SOM" que edita el Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya (GISC), amb el seu número doble de novembre-desembre, ha arribat als cent números de la revista. SOM és avui una publicació reconeguda com una de les poques que tenen cura d'aquest gran ventall d'activitats que és la cultura popular, i en les seves pàgines hom pot llegir sobre activitats de sardanes, castellers, esbarts dansaires, entre altres, com també les seves seccions de Costumari, Personatge a l'Abast i Postal de Catalunya, sempre però a l'entorn de manifestacions populars o a l'ampliació de fets i figures del poble català. Ja des del primer número SOM només es pot adquirir per subscripció, una limitació que potser redueix alguns lectors accidentals, però que garanteix el mínim d'exemplars imprescindibles per la seva continuïtat. Subscripcions i contactes a l'apartat de correus 198, de Girona, codi postal 17003, o al carrer d' Aragó, 528, sisè tercera, 08013 Barcelona.

JOSEP VENTURA

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 400 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

La nostra fita és que tots els més de 1.500 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes puguin rebre el setmanari. La comunicació amoroseix la solitud i dona el confort de la comunió fraternal.

Cada setmana en publiquem una relació. ¡Sigueu "padrins" d'aquests germans i germanes nostres!

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

M. CARME HERRER
COMBONI SISTERS
P.O. BOX 67
WAU
SUDAN 11.280.- Ptes.

P. TRINIDAD VIGUER S.J.
ST. XAVIER'S COLLEGE
BOMBAY 400-001
ÍNDIA 11.280.- Ptes.

LAUREA ROJO
B.P. 317
ISIRO
ZAIRE 11.280.- Ptes.

ALEXANDRE GARCIA-DURAN
HOGARES PROVIDENCIA
GABRIOL MANCERA, 1815
03100 MEXICO D.F. 10.530.- Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n°
N° compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data:
Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

MODA

Vestit de tall japonès, realitzat amb ant de color gris. S'acompanya amb xal formant conjunt d'ant gris estampat "corallo" especial. S'aguanta mitjançant un ample cinturó.

Vestit ajustat en napa negra. Es complementa amb jaqueta formant conjunt. Ornaments de volants i brodats de pedreria. Ample cinturó cenyint la cintura.

Vestit-abric de tall recte, realitzat en napa negra, amb detall d'amples ribets vermells. Tanca amb petits botons metàl·lics.

Ha estat una cita magnífica amb la firma Dinotte que, una vegada més, va obrir les portes de la present temporada hivernal amb la seva meravellosa col·lecció de peces en napa, sota la mà experta de la seva creadora Carmen García Munté.

Es tracta d'una col·lecció molt acurada i zelosament elaborada que converteix una vegada més la napa en autèntica protagonista.

Volums més reduïts en general, per uns models adornats d'importants colls, juntament amb solapes línia fletxa de gran novetat. Butxaques de plastró i ornament amb ribets de color contrastant.

Primícia Dinotte

Molts pantalons, "granotes" elegants que s'estrenyen lleugerament i presència de vestits de festa entre llargs i curts, alguns dels quals, han estat realitzats en napes de gravats exclusius o s'adornen amb rics brodats de pedreria aplicats sobre

volants. No obstant, el protagonisme de la col·lecció, recau sobre l'abric doble faç tipus cosac, pensat per a dones molt femenines.

Dinotte ha escollit com a colors bàsics de la seva col·lecció, el negre, el marró, gris en tota la seva extensa gamma, molt vermell combinant a vegades amb negre o marró. Com a novetat, els tons blau garbí, el verd terral i harlem.

Una autèntica primícia Dinotte, que ha demostrat amb el seu treball minuciós ser digne dels gustos més refinats i exigents.

MARIA JOSE EJARQUE

COSTUMS I TRADICIONS

Si l'any comença en...

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

L'any ha començat en diumenge. La gent de l'antigor quan feia pronòstics sobre el temps, les mudances de la fortuna o mil coses més de la vida, deia que si l'any començava en diumenge duia bona ventura als infants que nasquessin durant l'any. La raó es fonamentava en una creença religiosa: en tal dia, o sigui en diumenge, havien nascut Jesús i la Mare de Déu.

Amb tot, l'any no seria gens bo pels pagesos i abundarien els mals incurables. Bon any, això sí pels botxins car no tindrien feina gràcies als bons oficis del seu patró, sant Diumenge. Ara, com que no hi ha botxins, el suposat protector deu fer vacances llargues.

Tot i que els infants, com hem dit, tindran bon any car heretaran les gràcies de Jesús i de Maria, no hi posaríem les mans al foc sense por de cremar-nos, sobretot perquè, segons els pronòstics, Jesús "també nasqué" en dimecres. En tal dia surt l'estel de Nadal a mitja nit, però només es veu mentre duren les dotze batallades.

Ara bé, els anys que comencen en dimecres, tot i el que hem dit, seran nefastos perquè Jesús fou jutjat en tal dia i el món encara se'n ressent. Els nats a la mitja nit, poden arribar a alts càrrecs, com reis o Papes.

Hem saltat el dilluns i el dimarts per no perdre el fil sobre el naixement de Jesús. Els anys que comencen com el primer dia de la setmana influiran sobre els qui neixen en tal dia, sobretot perquè patiran mals de cap, de cames i perillaran de tornar-se boigs. En can-

vi, si comença en dimarts, les coses aniran bé pels pagesos car Déu va crear en tal dia les plantes. Així, que tot allò que es planti, tant si són arbres fruiters com tota mena de plantes, donaran bones collites.

Segons els pronòstics populars que estem comentant, Déu creà els peixos en dijous. Per aquesta raó, si l'any s'inicia en dijous, els pescadors tindran garantida bona pesca durant els dotze mesos. També aniran bé les llocades i els malalts del cor trobaran força remei.

El divendres no té cap referència de caràcter religiós. Per això l'any que comenci en tal dia serà molt dolent pels malalts d'intestins, de fetge o de ronyons.

I ens resta només parlar dels anys començats en dissabte. Sembla que influiran molt sobre l'histerisme, però no hi trobem cap referència a la fe o a la pietat. En canvi, si comença l'any en tal dia, diu la tradició que tota vegada que Adam fou creat el primer dia de la creació —al marge del que diguin les Escripures—, cal invocar-lo com feia la gent de l'antigor, dedicant-li un Parenostre en el Rosari dient: "Pel nostre pare Adam, que ens guardi de fred i fam".

Sigui com sigui, hem de dir, com abans solien fer-ho en les misses majors dominicals, en anunciar els sants i cultes de la setmana: "Totes els dies són sants i bons, si s'està en gràcia de Déu". Qui diu dies, diu anys.

CUINA

Flam de pernil, xampinyons i formatge

5 ous	25 gr. de mantega
300 gr. de pernil dolç	1 cullerada de farina
200 gr. de xampinyons	1/4 de litre de llet
50 gr. de formatge ratllat	2 cullerades de Catchup
1/2 litre de llet	

Talleu els xampinyons a làmines molt fines i fregiu-los amb mantega, escorreu-los.

Trinxeu el pernil molt fi.

Bateu els ous com per fer truita, afegiu el mig litre de llet bullint, remenant amb força perquè no quatlín. Reserveu 3 cullerades de pernil per ornament i tireu la resta als ous amb els xampinyons fregits i el formatge ratllat, tireu la sal i el pebre. Poseu a coure a bany maria, 1/4 d'hora sobre el foc i 3/4 d'hora al forn. Quan estigui deixeu-lo reposar una mica, passeu-li un ganivet per la vora i tombeu-lo sobre la plata. Feu una beixamel amb 25 gr. de mantega, una cullerada de farina i un quart de litre de llet calenta, treballeu-ho sobre el foc suau, tireu la sal i el pebre, afegiu dues cullerades de Catchup i tireu-ho sobre el flam. Per sobre col·loqueu el pernil trinxat.

MARIA GLÒRIA MONTAÑOLA

LLANES ARDILLA

Orientació de punt. Jerseis d'encàrrec. Teixits de batista brodada i organdí.

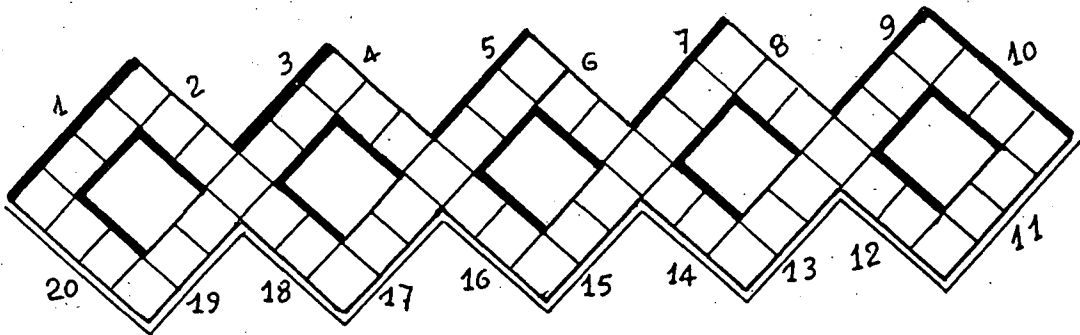
Diputació, 405, entre Nàpols i Sicília.
Tel.: 232 65 15 - 08013 BARCELONA

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

LA CORDA

Com indica la numeració, començar per l'1 fins al 10 fent vaivé i llavors tornar per la línia de baix, fins a arribar al n.º 20.-

LÍNIA DE DALT D'esquerra a dreta.

- 1- Petició d'auxili, sobre tot a Déu.-
- 2- Paraules.-
- 3- Clots.-
- 4- Bona de salut.-
- 5- Gran sacerdot —en la Bíblia.
- 6- Cos, especialment en oposició a la psique.-
- 7- Nom d'aquell famós "yate" del règim anterior.-
- 8- Enderroc.-
- 9- Escomesa.-
- 10- Múscul de l'animal.-

LÍNIA DE BAIX De dreta a esquerra.

- 11- La dona del fill, respecta als pares.-
- 12- Eina ofensiva i defensiva.-
- 13- Municipi de la Comarca de la Selva.-
- 14- Fa ús dels remos.-
- 15- Fortalesa, valor.-
- 16- Fruit de la morera.-
- 17- No meu sinó d'altri.-
- 18- Estèrils, deserts.-
- 19- Natural de Síria.-
- 20- Mancat en absolut de justícia i equitat.-

SOLUCIÓ

- 1- Clam.
- 2- Mots.
- 3- Sots.
- 4- Sana.
- 5- Anas.
- 6- Soma.
- 7- Azor.
- 8- Runa.
- 9- Atac.
- 10- Carn.
- 11- Nora.
- 12- Arma.
- 13- Amer.
- 14- Rema.
- 15- Anim.
- 16- Mora.
- 17- Alie.
- 18- Erms.
- 19- Sim.
- 20- Inic.

Línia de dalt

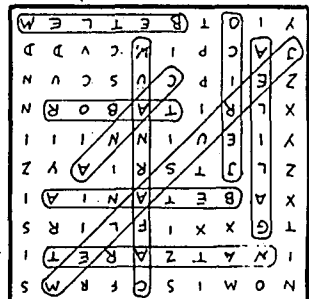
SOPA DE LLETRES

CERCAR 9 LLOCS DE PALESTINA

SOLUCIÓ

DIAG. Jerusalem, Cana.
VERT. Galilea, Jerico, Cafar.
TABOR, Betlem.
HORIZ. Natzaret, Betania.

LA TRAVESSA

1. Valencia-Osasuna
2. Elche-Gijón
3. Español-R.Sociedad
4. Màlaga-Betis
5. Cádiz-R.Madrid
6. At.Madrid-Zaragoza
7. Sevilla-Valladolid
8. Ath.Bilbao-Barcelona
9. Logroñes-Murcia
10. Oviedo-Celta
11. Coruña-Huelva
12. Burgos-Santander
13. Alcira-Tenerife
14. Lleida-Castellón

Pleno al 15 (Salamanca-Eibar):

ESCACS

Per JAUME MORA

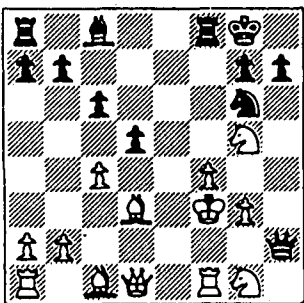
DIAGRAMA 254

Negres juguen i guanyen

Aquesta sí que és bona! El blanc té dues peces de més, però no n'hi ha prou. Fruïu del final de la famosa partida coneguda com la "IMMORTAL POLONESA", obra del degà dels grans mestres en actiu encara, Miguel Najdorf.

Solució al diagrama 253

1-Dh 2-h7+ Rg8-f8, 2 Cd4-e6+ f7xe6, (...Ag4xe6, 3 d5xe6 f7xe6, 4 Dh7xg6 Dc5-e5, 5 Td1-g1 i guanyen) 3 Dh7xg6 Ag4-f5, 4 Th1-h8+ i guanyen.

RESULTATS

- ATHLETIC-BARCELONA 3-2
- ESPAÑOL-R.SOCIEDAD 1-1
- VALENCIA-OSASUNA 3-2
- ELCHE-SPORTING 0-0
- ATLETICO-ZARAGOZA 3-1
- SEVILLA-VALLADOLID 2-4
- LOGROÑES-MURCIA 0-0
- MALAGA-BETIS 2-2
- OVIEDO-CELTA 4-0
- CADIZ-R.MADRID 0-2

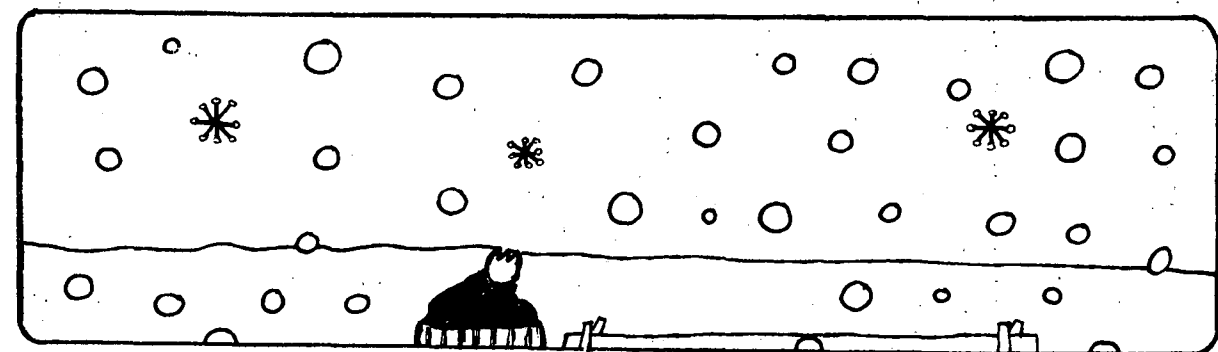
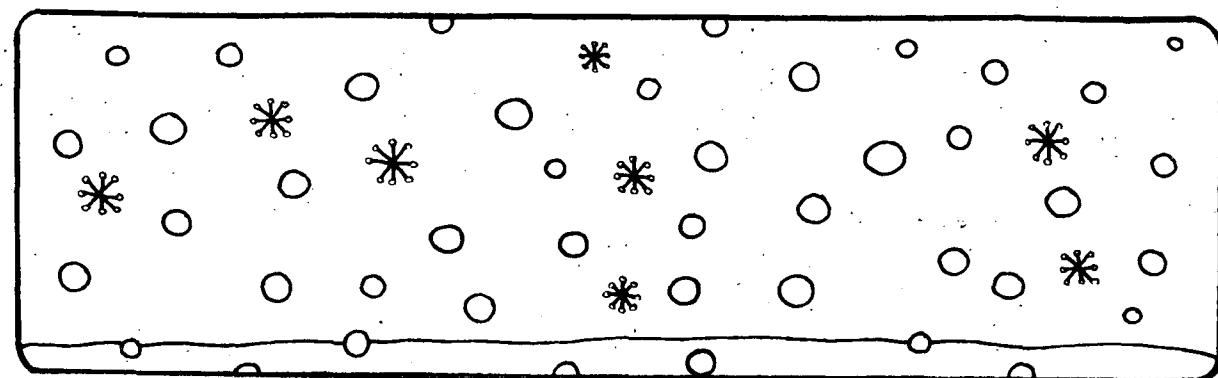
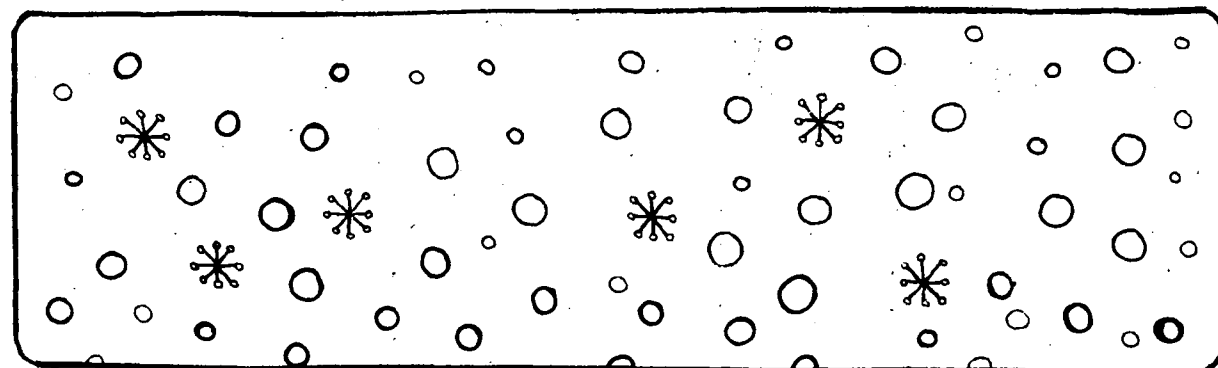
LA TRAVESSA

1. Valencia-Osasuna
2. Elche-Gijón
3. Español-R.Sociedad
4. Màlaga-Betis
5. Cádiz-R.Madrid
6. At.Madrid-Zaragoza
7. Sevilla-Valladolid
8. Ath.Bilbao-Barcelona
9. Logroñes-Murcia
10. Oviedo-Celta
11. Coruña-Huelva
12. Burgos-Santander
13. Alcira-Tenerife
14. Lleida-Castellón

Pleno al 15 (Salamanca-Eibar):

CLASIFICACIONS

1.	REAL MADRID	PJ PTS	15 25+11	
2.	F.C. BARCELONA	PJ PTS	15 23+9	
3.	AT. MADRID	PJ PTS	15 18+2	
4.	SEVILLA	PJ PTS	15 18+2	
5.	VALENCIA	PJ PTS	15 18+2	
6.	GIJON	PJ PTS	15 17+3	
7.	VALLADOLID	PJ PTS	15 16+2	
8.	OVIEDO	PJ PTS	15 16	
9.	OSASUNA	PJ PTS	15 16+2	
10.	CELTA	PJ PTS	15 16+2	
11.	LOGROÑES	PJ PTS	15 15-1	
12.	MALAGA	PJ PTS	15 14-2	
13.	ATH. BILBAO	PJ PTS	15 14-2	
14.	REAL SOCIEDAD	PJ PTS	15 13+1	
15.	ZARAGOZA	PJ PTS	15 13-1	
16.	CADIZ	PJ PTS	15 11-5	
17.	R.C.D. ESPAÑOL	PJ PTS	15 10-6	
18.	BETIS	PJ PTS	15 9-5	
19.	MURCIA	PJ PTS	15 9-5	
20.	ELCHE	PJ PTS	15 7-9	

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 439

Històries d'Eixerits

Any Nou i Reis

S'ha acabat l'any 1988, i n'estrenem un de nou de trinca. Mira que n'han passat de coses i coses durant un any! Si les escrivíssim totes, sortiria un llibre molt gruixut. L'altre dia vàrem fer una redacció sobre allò que havíem fet del matí al vespre d'un dia. Em va sortir molt llarga. Ara imagina't que haguéssim d'escriure el què passa del cap a la fi d'un any! Seria un no acabar mai.

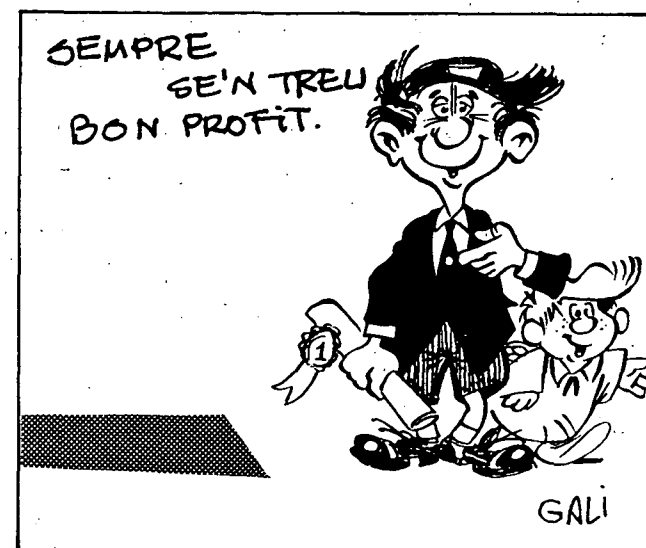
A mi no m'ho sembla que tingui un any més. De vegades em canso de ser petit, i ja voldria tenir divuit o vint anys. La mare sempre em diu que no cal córrer, que els anys passen volant; però jo trobo que van a poc a poc. El pare em diu que em deixi estar d'històries i que aprofiti el temps. L'altre dia em digué: Ara ets un noi, oi?, doncs estudia, juga, viu, sigues feliç. Mn. Josep també ho diu que Nostre Senyor vol que siguem feliços, i que com més bons serem, més feliços.

Aquesta setmana celebrarem també la diada dels Mags o Reis. Mn. Josep explica que aquesta narració evangèlica vol dir que la salvació de Jesús és per a tots els homes i per a tots els pobles sense cap mena de discriminació.

Això de fer els pares regals als fills, recordant els presents que els Mags varen fer a l'Infant Jesús, ho trobo bé, és clar. Allò que m'atabala és la propaganda que fa la "tele" de jocs i joguines, nines i ninots. Òndia, nois, quines ganes d'escurar butxaques! Tampoc no està bé posar els pares entre l'espasa i la paret. L'important no és la gran quantitat o el valor material dels regals, sinó la verdadera estima que hi ha entre tots els de casa.

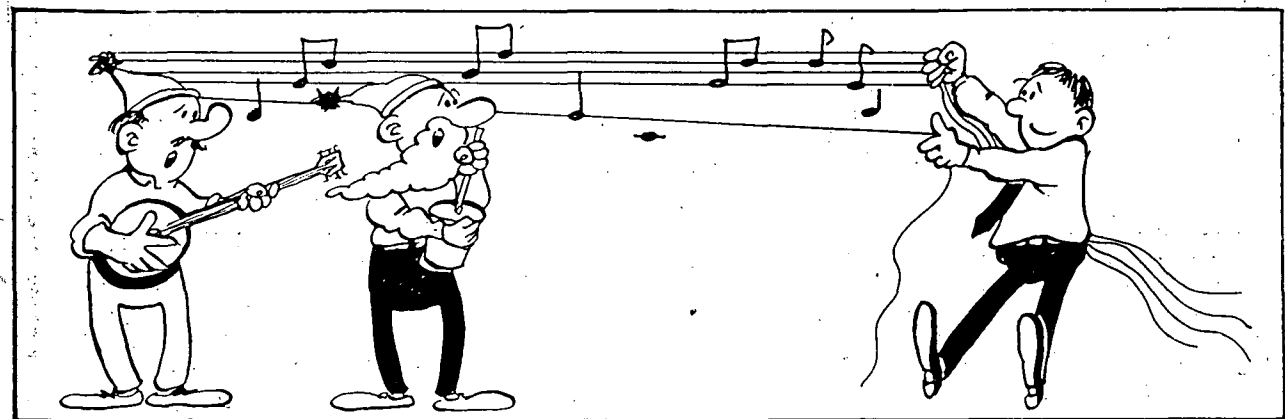
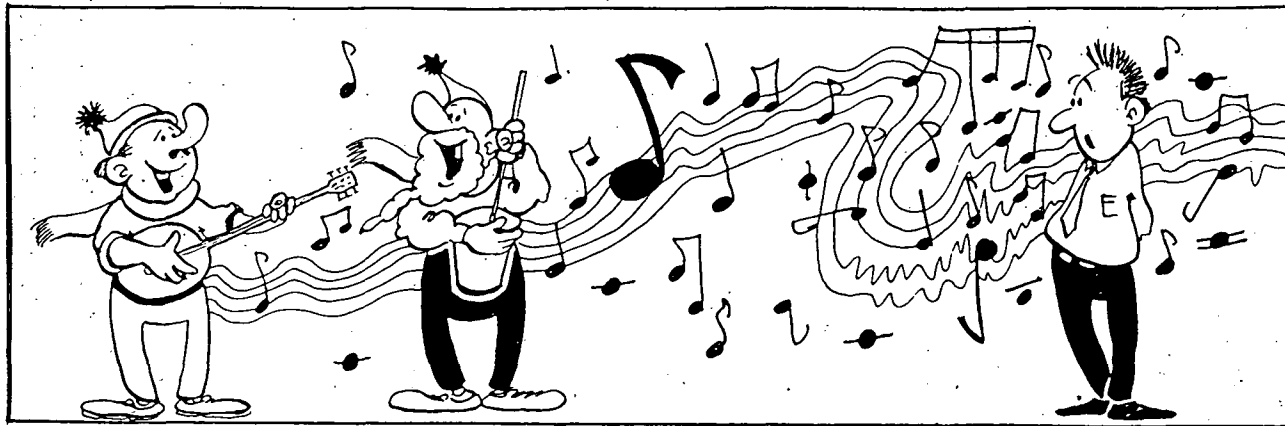
Us desitjo, Eixerits i Eixerides que, el Nou Any i els Reis us portin molta felicitat.

L'Eixerit

Avet Set — Avet Set —

EN BADOSA I EN BASORA

Avet Set esllips per a nenes i nens

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Lluc, capítol 2, versets del 16 al 21 (Lc 2:16-21).

Reflexionem: 1. Els pastors són els primers que reben la Bona Notícia de la Salvació. En aquell temps hi havia moltes persones importants, però la bondat de Déu escollí com a primers sabedors del gran fet de l'Encarnació del Fill de Déu, unes persones humils i senzilles. Ells hi "anaren" i "tròbaren", "van contar" el que els havien dit d'aquell infant. S'endevina la seva alegria.

2. "Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava." També nosaltres hem de procurar que les paraules i actituds dels personatges que envolten el naixement de Jesús, ens ajudin a acollir-lo més plenament en el nostre cor.

3. "Li posaren el nom de Jesús." El nom de Jesús vol dir "Salvador". Així, des del seu naixement, ja es dona a conèixer quina serà la seva missió: salvar tots els homes del pecat, del mal i de la mort, i amb la seva resurrecció donar-los l'esperança certa de la vida eterna. És en el nom i en la força de Jesús que els cristians procurem viure el seu Evangeli.

El Mossèn

Avet Set — Avet Set —

DIUMENGE - 1

- 11.00 Signes dels temps:
"signes dels temps" es presenta una selecció d'aquells temes que el programa ha tractat durant l'any 1988 i que, previsiblement, continuaran interpellant l'Església i la societat durant el 1989. Estar atents als signes dels temps i interpretar-los a la llum de l'Evangeli vol ser també l'objectiu del programa per a l'any nou que avui comença. Evangeli, avui Roser Garcia, presidenta de MIJAC.
- 11.30 Matinal a TV3. Concert.
- 13.00 Matí Esports.
- 14.30 Gol a gol.
- 15.00 Telenotícies.
- 15.30 El temps.
- 15.35 Història de Catalunya:
"Jaume el Conqueridor".
- 16.20 Programa Cap d'Any.
- 17.40 La nit.
- 18.40 Bàsquet.
- 19.30 Gol a gol.
- 20.00 Mediterrània:
"Devesa transparent".
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 Resum Rally Paris-Dakar.
- 21.15 30 minuts.
- 21.45 A cor obert:
"La vetlla del naufragi".
- 22.45 Gol a gol.
- DILLUNS - 2**
- 12.30 TV3, segona vegada:
"Gol a gol".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 La guerra dels sexes - 128.
- 16.05 Pel·lícula tarda:
"Escapada cap al sol".
- 17.40 Dibuixos animats.
- 18.00 L'illa dels nens - 2.
- 18.45 L'os Yogui.
- 19.10 L'illa de les papallones:
"L'herba és sempre més verda".
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.20 Bona cuina.
- 21.25 Resum Rally Paris-Dakar.
- 21.35 Romança final - 3.
- 22.35 Dilluns, dilluns:
"Josep-Lluís Núñez".
- 23.35 Hotel Fawley. (rep.) Cap. 8.
- 00.10 Telenotícies.

DIMARTS - 3

- 12.30 TV3, segona vegada:
"Musical juvenil" - "30 minuts".
- 13.30 Mag-magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 La guerra de sexes - 129.
- 16.10 Pel·lícula tarda:
"Tintin al llac dels taurons".
- 17.30 Musical juvenil.
- 18.00 Diversions màgiques:
"La fotografia".
- 18.30 Oh, Bongonia!
- 19.10 L'illa de les papallones:
"Rescat al riu".
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.20 Bona cuina.
- 21.25 Resum Rally Paris-Dakar.
- 21.35 Dallas:
"Desaparellat".
- 22.30 Crònica 3.

DIMECRES - 4

- 12.30 TV3-segona vegada:
"Crònica - 3".
- 13.30 Mag-magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 La guerra dels sexes - 130.
- 16.05 Pel·lícula tarda:
"Tarzan de juguina".
- 17.40 Els descamisats.
- 18.00 L'illa dels nens - 3.
- 18.50 Història de Catalunya.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Sorteig Lotto 6/49.
- 21.20 Bona cuina.
- 21.25 Resum Rally Paris-Dakar.
- 21.35 Informatiu cinema.
- 22.05 Cinema 3:
"Gent corrent".
- 00.25 Telenotícies.
- 00.40 Motor a fons. Rep.
- DIJOUS - 5**
- 12.30 TV3, segona vegada:
"Informatiu cinema" - "Mediterrània".

- 13.30 Mag-magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 La guerra dels sexes - 131.
- 16.05 Pel·lícula tarda:
"Ania, la noia de la neu".
- 17.20 Cinc i acció.
- 18.30 Cavalcada de Reis:
"En directe, des de Cambrils".
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.20 Bona cuina.
- 21.25 Resum Rally Paris-Dakar.
- 21.35 3 pics i repicó.
- 23.05 Temps de neu.
- 23.20 Esports flash.
- 00.20 Telenotícies.

DIVENDRES - 6

- 12.30 TV3, segona vegada:
"Temps de neu/Esports flash".
- 13.30 Mag-magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 La guerra de sexes - 132.
- 16.05 Pel·lícula tarda:
"La pantera rosa torna".
- 18.00 L'os Yogui.
- 18.45 Allo Allo especial.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.20 Bona cuina.
- 21.25 Resum Rally Paris-Dakar.
- 21.35 La vida en un xip.
- 23.00 Cagney i Lacey:
"Per Nadal seré a casa".
- 00.00 Telenotícies.
- 00.15 Crònica negra:
"Cas clinic".

DISSABTE - 7

- 12.30 Sardanes.
- 13.00 El Rei Artur:
"Dibuixos animats".
- 13.25 TV3, segona vegada:
"Cinc i acció" / Oh Bongonia! - Rep.
- 15.00 Telenotícies.
- 15.20 El temps.
- 15.25 Bona cuina.
- 15.30 Bobobops - Dibuixos animats.
- 16.10 Dit i fet.
- 17.40 Futbol americà NFL.
- 19.00 La gran vall:
"L'últim tren a la fira".
- 20.00 Futbol:
"Celta/Sevilla".
- 21.10 Sorteig Lotto 6/49.
- 22.00 Telenotícies.
- 22.30 El temps.
- 22.35 Bona cuina.
- 22.40 Resum Rally Paris-Dakar.
- 22.50 Pel·lícula:
"El rei David".

DIUMENGE - 1

- 23.50 Campanades de Cap d'Any
- 00.05 Hola, hola, 89
- 2.00 Llarg-metratge:
"Se infiel y no mires con quien"
- 3.30 Llarg-metratge:
"Apocalypsi Now"
- 6.00 Premis Emmy
- 8.35 Musical
- 10.00 Santa Missa.
- 12.00 Documental.
- 12.15 Concert d'Any Nou
- 13.30 Autopista cap el cel:
"El día de los padres"
- 14.30 48 Hores
- 15.30 El Temps
- 15.35 Foofer
- 16.05 Estrenes TV:
"Un extraño en mi cama"
- 17.45 La pantera rosa.
- 18.10 Jocs de nens.
- 18.40 Alf: "Extranjeros"
- 19.05 La Piovra - Cap. 1
- 20.00 A vista d'ocell.
- 20.30 48 hores.
- 21.05 A portada.
- 21.35 La vida segueix.
- 22.35 Diumenge cinema:
"Amarcord".
- 00.40 48 hores.
- 00.45 Llarg-metratge:
"El Expreso de Chicago"

DILLUNS - 2

- 8.00 Bon Dia.
- 8.30 Telediari Matinal.
- 9.00 Al matí.
- 9.30 Bressol de llops. Cap 64.
- 11.10 Tota una vida. Cap 9.
- 13.00 L'ocell boig.
- 13.30 3 x 4.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Contes de fades:
"Rip van Winkle"
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç Telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.

- 18.30 La rosa de desembre - Cap. 4.
- 19.00 Dóna-li la volta.
- 19.30 De pel·lícula.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 El preu just.
- 23.00 Jutjat de Guàrdia.
- 23.30 Documents TV.
- 00.30 Telediari - 3.
- 00.50 Telesport.
- 01.05 La Nit
- 02.00 Llarg-metratge:
"La divina criatura"

DIMARTS - 3

- 8.00 Bon dia.
- 8.30 Telediari matinal.
- 9.00 Al matí.
- 9.30 Bressol de llops. Cap. 65.
- 11.10 Tota una vida. Cap. 10.
- 13.00 Els mags.
- 13.30 3 x 4.
- 14.30 L'informatiu migdia.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Contes de fades:
"La bella durmiente"
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.
- 18.30 El misteri de la flor màgica.
- 19.00 L'Espanya humida.
- 19.30 Entre línies.
- 20.00 Carrer tranquil.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 Tariro, tariro.
- 22.20 Sessió de nit: "Fiesta"
- 00.30 Telediari - 3.
- 00.50 Telesport.
- 01.05 Testimoni.
- 01.10 La Nit.
- 02.00 Llarg-metratge: "Huracán"

DIMECRES - 4

- 8.00 Bon dia.
- 8.30 Telediari matinal.
- 9.00 Al matí.
- 9.30 Bressol de llops. Cap 66.
- 11.10 Tota una vida. Cap 11.
- 13.00 Punky Brewster.
- 13.30 3 x 4.
- 14.30 Connexió amb Sant Cugat.
- 14.30 L'informatiu migdia.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Contes de fades:
"La princesa que no reia"
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.
- 18.30 Els bessons Edison.
- 19.00 Circ Pop.
- 19.30 Parlant clar.
- 20.00 Vida amb Lucy.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 Els imperis perduts - Cap. 1
- 22.20 Cançó trista de Hill Street:
"Escarcha en Seúl"
- 23.15 Més estrelles que en el cel.
- 00.10 Telediari - 3.
- 00.30 Telesport.
- 00.45 La nit.
- 02.00 Llarg-metratge:
"El pozo del infierno"

DIJOUS - 5

- 8.00 Bon dia.
- 8.30 Telediari matinal.
- 9.00 Al matí.
- 9.30 Bressol de llops. Cap 67.
- 11.00 Tota una vida. Cap. 12.
- 13.00 Correcamins.
- 13.30 3 x 4.
- 14.30 Connexió amb Sant Cugat.
- 14.30 L'informatiu migdia.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Contes de fades: "El ruiseñor"
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.
- 18.30 L'aldea de l'Arce.
- 19.00 Llagost: "La sombra asombrosa"
- 19.30 Amb les mans a la massa.
- 20.00 Mare i fill.
- 20.30 Telediari - 2.

- 21.00 El temps.
- 21.15 La llei de los Angeles. Cap 36.
- 22.15 Dret a discrepar.
- 23.45 A mitja veu.
- 00.15 Telediari - 3.
- 00.35 Telesport.
- 00.50 La Nit.
- 02.00 Llarg-metratge: "Petulia".

DIVENDRES - 6

- 3.45 Telefilm: "Malicia en el país de las maravillas."
- 5.15 Concert.
- 6.30 Llarg-metratge: "Ardid femenino"
- 8.00 Bon dia.
- 8.30 Telediari matinal.
- 9.00 Al matí.
- Bressol de llops. Cap. 68.
- Tota una vida. Cap. 13.
- 10.00 Santa Missa.
- 13.00 Foc salvatge.
- 13.30 3 x 4.
- 14.30 Connexió amb Sant Cugat.
- 14.30 L'informatiu migdia.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Contes de fades: "El príncipe que se convirtió en rana".
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.
- 18.30 La llanterna màgica.
- 19.30 Diccionari de la salut.
- 20.00 Els problemes creixen.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 En família.
- 22.25 Divendres cinema:
"Nunca digas nunca jamás".
- 00.55 Telediari - 3.
- 01.15 Telesport.
- 01.30 La Nit.
- 02.00 Llarg-metratge:
"El Ché Guevara".

DISSABTE - 7

- 03.30 Documental.
- 04.30 Arrels: "Les següents generacions"
- 05.20 La bona música.
- 06.20 Documental.
- 06.40 De pel·lícula.
- 7.40 Llarg-metratge:
"En el umbral de la vida".
- 9.00 Nova Gent.
- 10.00 Calaix desastre.
- 13.30 Suplements - 4.
- 14.30 48 hores.
- 15.30 El temps.
- 15.35 Isidor.
- 16.05 Primera Sessió: "Kim".
- 18.30 Rockpop.
- 20.30 48 hores.
- 21.05 Informe setmanal.
- 22.15 Dissabte nit.
- 23.20 Onassis - Cap. 4.
- 00.20 48 hores.
- 00.25 Filmoteca TV:
"Qué fue de Baby Jane".

DIUMENGE - 1

- 9.30 Santa Missa.
- 10.30 Objectiu 92.
- 12.00 Estudi Estadi.
- 14.55 L'informatiu Cap de Setmana.
- 15.00 Estudi Estadi.
- 18.00 Sessió de tarda:
"Doble problema".
- 19.45 El món secret.
- 20.05 Connexió amb Sant Cugat.
- 20.05 Els maquis a Catalunya.
- 20.30 L'informatiu Cap de Setmana.
- 21.00 Estudi Estadi.
- 22.30 Els virtuoses de Fontainebleau.
- DILLUNS - 2**
- 13.00 El divan d'Ivan.
- 13.30 Capitoli - 138.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'informatiu Migdia.
- 15.00 Bellesa i poder - 163.
- 15.30 El triomf d'Occident. (9)
- 16.30 De pura sang.

- 17.30 Era Lucana.
- 18.00 La palmera.
- 19.00 Festival de la Infància.
- 19.30 Willy Fog.
- 20.00 L'Informatiu vespre.
- 20.30 Panorama.
- 21.00 Via Olímpica.
- 21.05 Cinema club:
"El desencanto".
- 22.45 "Oh, dolç Nadal".
- 00.30 Últimes preguntes.
- DIMARTS - 3**
- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Vida psíquica i cervell.
- 13.35 Capitoli - 138.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Bellesa i poder - 164.
- 15.30 El triomf d'Occident. (9)
- 16.30 De pura sang.
- 17.30 La palmera.
- 19.00 Festival de la Infància.
- 19.30 Willy Fog.
- 20.00 Bàsquet.
- 21.30 El temps és or.
- 22.30 Som 1 meravella.
- 23.30 Julio Iglesias.
- 00.30 Suplements - 4.
- DIMECRES - 4**
- 13.00 T.B.M.
- 13.30 Capitoli - 139.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu migdia.
- 15.00 Bellesa i poder - 165.
- 15.30 El geni de la terra.
- 16.30 De pura sang.
- 17.30 La palmera.
- 19.00 Festival de la Infància.
- 19.30 Handbol:
"Suïssa-Espanya".
- 21.00 Via Olímpica.
- 21.05 El poeta.
- 21.25 A través del mirall.
- 21.45 Suplements - 4.
- 23.15 S'ha escrit un crim:
"La muerte acecha en el circo".
- 00.05 Temps de creure.

DIJOUS - 5

- 13.00 Era Lucana.
- 13.30 Capitoli - 140.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Bellesa i Poder - Cap 166.
- 15.30 El geni de la terra.
- 16.30 Els petits camperols.
- 18.00 Dibuixos animats.
- 18.16 Cavalcada.
- 19.30 Handbol:
"França-Espanya".
- 21.00 Connexió amb Madrid.
- 21.00 Òpera:
"Salomé".
- 23.00 Dijous cinema:
"Color escondido".
- 00.30 Metropolis.

DIVENDRES - 6

- 9.30 Santa Missa.
- 10.30 Especial Kenia.
- 11.30 Retransmissió Esportiva.
- 13.00 Hammer.
- 13.30 Capitoli - 141.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Bellesa i poder - Cap 167.
- 15.30 El geni de la terra.
- 16.30 De pura sang.
- 17.30 Cinema espanyol:
"Canción de juventud".
- 19.00 Handbol:
"URSS-Espanya".
- 20.30 Concert en directe.
- 21.45 Prop de les estrelles.
- DISSABTE - 7**
- 09.30 Pel·lícula:
"Sis óssos i un pallaso".
- 11.00 Mirades.
- 12.00 Una història particular.
- 13.30 Sóc ben ximple.
- 14.00 L'Informatiu cap de setmana.
- 14.30 Documental.
- 15.00 Connexió amb Madrid.
- 15.00 Estadi 2.
- 21.25 Concert líric.
- 23.45 La realitat inventada.

COMENTARIS TV

EL NADAL I LA TELEVISIÓ

En aquests dies tothom està content. Tot és un entrar i sortir. La gent es desitja un Bon Nadal, bons regals i un bon any nou. Tot és joia i, d'una manera o d'una altra la televisió se'n fa ressò de tot això. Però l'interès de la televisió no és tan familiar. Tots ho sabem: la televisió fa un ús molt concret d'aquestes antigues tradicions. Un ús comercial. A partir d'aquest moment la situació canvia. Ja no es tracta de ser feliç, sinó de ser molt feliç amb cava "Pepitu". Els regals no seran regals com Déu mana si no es compren als magatzems "La Llauna". L'any nou no es començarà amb bon peu si no tenim aquell nou producte que recomana, sigui el que sigui, la televisió. Bocabadats som davant de l'aparell tot sentint la cançó de sempre. Faci això, faci allò, compri això, compri allò i gaudirà del millor producte que hi ha al mercat. Així és com ens trobem davant d'uns models de vida consumista. La família ideal apareix a tot arreu i, davant d'ella, la família real no sap què fer: imitar, continuar amb la "cursa" per veure qui fa més grans despeses; o viure una certa independència familiar. Aquesta segona opció té com a conseqüència tancar el receptor i trobar-se amb la pròpia realitat sense complexos si es que el Nadal d'enguany no pot ser tan lluent com el de l'any anterior. El que és veritablement important és reunir tota la família al voltant del Nen Jesús. Allò que val la pena no és la quantitat de turrons o de cava. El que val la pena és, en aquestes dates, estimar una mica més als altres no perquè sigui Nadal, sinó perquè ha de ser així tot l'any.

IGNASI BOFARULL

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39

PER NADAL, VENEN ELS FREDS,
I ELS CAMINS SÓN PLENS DE GEBRE,
MISSA DEL GALL, EL PESSEBRE,
EL TIÓ I ELS PASTORETS.

(Preludio de "La Flor de Nadal")

LA FLOR DE NADAL

Autor: Francesc A. Picas

ELS PASTORETS DE L'AMETLLA DE MEROLA

*Un espectacle teatral realitzat amb la més acurada tècnica moderna
Uns "Pastorets" que inclouen tot el sentit bíblic, doctrinal i popular de
la festa de NADAL*

**UNA TRADICIÓ NADALENCA QUE OFERIM A TOTES
LES FAMÍLIES DE CATALUNYA**

DIES DE REPRESENTACIÓ

SANT ESTEVE	26 DESEMBRE	1988
REIS	6 GENER	1989
DIUMENGE	8 GENER	1989
DIUMENGE	15 GENER	1989
DIUMENGE	22 GENER	1989
DIUMENGE	29 GENER	1989
DIUMENGE	5 FEBRER	1989
DIUMENGE	12 FEBRER	1989

**HORA DE LES
REPRESENTACIONS:**
Tarda a 2/4 de 5

COMANDA D'ENTRADES

A L'AMETLLA DE MEROLA

RAMON RIERA - Carrer Vell, 18 - Tel. 839 02 36
de 7 a 10 del vespre. Dissabtes d'11 a 2 de la tarda.

A BARCELONA

JOAN COSTA I FERRER - C. Menorca, 94-98 2.º D
Telèfon 313 15 49

A MANRESA

VIATGES BAIXAS, S.A. - Carretera de Cardona, 2
Telèfons 872 41 16 - 872 11 04

A VIC

JOSEP SERRA i MANENT Carrer Verdaguer, 6
Telèfons 885 21 61 - 886 39 47

Prefixa telefònic de Barcelona (93)
Situació geogràfica: Carretera de Manresa a Berga,
kilòmetre 21.